

okres: Jihlava

Kronika
obce

Šimánová

Obecní majetek jest svatý! budíž
všudy našim heslem. Jaros. Pant.
z. c. starosta
napsal dne 25 února 1930

Kronikáři:

1. Václav Dřevó p. n. v Šimanově
od založení do konce r. 1934.
2. Otakar Friedrich p. n. v Šimanově
od r. 1935 - 1951.
3. Otakar Friedrich, důchodce
v Šimanově čp. 3 od r. 1965.
dř r. 1977
4. Karel Jaroš, důch. Šimanov 13, napsal
zmiš 20/11. 1977.

okres: Humpolec.
od roku 1960
okres: Tihlava.

země: Česká.
kraj: Jihomoravský

Pamětní kniha.

Založena

1930

7/3.

u den 80. narozenin

J. E. Masaryka,

prvního prezidenta republiky.

Tato kniha obsahuje 396 stran
t. j. třistadevadesát šest stran.
V Limanově dne 1. srpna 1975.

Proš František
člen rady M. N. V.

Předseda
M. N. V.

ředitel
kronikář

Úvod.

1. Úvod.

1. Pamětní kniha tato založena byla na základě zákona z 30. ledna 1920 č. 80. S. z. a. m. a prvním kronikářem zvolen byl Václav Dřivo, řídící učitel v Simanovci. Jelikož není žádných pramenů a nic by mohlo být čerpáno něco z dějin Simanova začíná pisatel těchto pamětí tím rokem, ve kterém byl ustanoven ř. uč. t. j. rokem 1929. Současně se pisatel odvolává na paměti zvané Domovopis ve školním archivu a Pamětní knihu školní. V domovopise jsou zarámenované pověsti o Simanovci a ve školní kronice jsou přesně zarámenované o škole od jejího založení. Přepisování těchto zarámenování by bylo zbytečné a proto pisatel na některých místech jen doplňuje a od roku 1929 povede zarámenování samostatně bez ohledu na obě citované kroniky.

2. Funkcionáři obce.

2. V době, kdy byla tato pamětní kniha zakoupena byli pověřeni správou obce následující občané:

František Jaroš, č. 24. starosta

František Housa, č. 19. náměstek starosty

Josef Novák, č. 17. I. radní

Václav Jaroš, č. 4. II. radní.

členové obecního zastupitelstva:

Dajer Josef, č. 42., Štěpán Václav, č. 23., Vítek Karel, č. 55.,
Novák Antonín, čís. 21., Šmígl Jos. čís. 38., Štěpán Antonín, č. 50.
Kromírka František, č. 28. a Holub Václav č. 40.

Finanční komise:

Novák Antonín, čís. 21. předseda, Novák Václav, čís. 25.
Člen, Novák František, čís. 56. člen, Štěpán Jos. čís. 11. člen.

Pokladník obecní:

Václav Jaroš, čís. 4.

Lesní hospodářství:

Pan Stanislav Pěcháček, nadlesní ve Větrném Jeníkově.
Antonín Novák, č. 21. správce lesů.

Vítek František, čís. 27. obecní hajný.

Bezpečnost:

Josef Glejsch, čís. 62, obecní strážník a pouzovník.

Místní školní rada: Josef Novák, čís. 8. předseda

Josef Dajer, čís. 42., Karel Dvořák, Karel Blážík,
členové, nástupci občanů.

Dvojtřídní obecní škola:

Václav Dřivo, ř. uč. Štěpánka Dřívová, učitelka.

Místo učitelky domácích nauk neobsazeno.

Lékařství: MUDr. Josef Duchek, obvodní lékař.

Par. asist. Antonie Prošková.

Chudinství: Dajer Josef, čís. 42.

Spolky:

V obci Lيمانově před válkou sčítavou byla založena
Národní jednota Posádkovská. Z té doby pochází také
knihovna jmenovaného spolku, uschovaná nyní v obecní
knihovně. N. J. P. zakoupila také tři díky sblití pro členy,
jehož se užívá dosud. Spolek po válce jest nečinný.

Dalším spolkem všeobecně prospěšným jest sbor dobrovolných hasičů v Šimanově. Sbor byl založen roku 1896 po požáru u pana Holuba, č. 30. Při té příležitosti poznala se bezmocnost lidí proti požáru a sousedé založili sbor, aby se evičili v hájení majetku spoluobčanů. Sbor vlastní ruční stříkačku s hadicemi, jednu berlavku, háky, žebříky a výstroj pro čerpy. Stříkačka je uložena v hasičském skladisti, blízko školy. Za roku 1929 hájil sbor při 50 požárech v místě i v okolí. Nyní jest starostou sboru Antonín Palán, obchodník č. 54. a velitelem Antonín Šavák, rolník č. 25. Členové jsou téměř z každého stavení. Sbor vede kroniku a požární knihu.

V slusnou zábavu a vylébaní občanů stará se čtenářsko ochotnický spolek v Šimanově. Byl založen po světové válce. Vlastní jeviště. V zimním období v roce 1929-30 se hráli členové spolku divadla Probuzeenci, Pepincina první láska, Nevěsta legionářova a Leoní království.

V roce 1929 založen byl vzájemný spolek na pojišťování hovřího dobytka.

Dále jsou v obci Dělnická tělocvičná jednota, křesťanské sdružení republikánského dorostu a Domovina.

V obci byla roku 1904 založena Kampelička, která dosud v obci působí a její činnost roste od roku vzniká. V roce 1930 jest starostou Kampeličky Josef Navák, č. 8. a pokladníkem Václav Dřivo, v. u. v Šimanově. Kampelička zabývá se i nakupováním hnajiv pro své členy. Peněžní obrat činil v roce 1930 přes 400 tisíc korun.

Kampelička

V obci Šimanově bydlí asi 440 lidí národnosti české. Podle posledního sčítání lidí jsou většinou katolíci. Několik rodin jest bez vyznání. V místě ani v blízkém okolí není průmyslových podniků a také obyvatelstva žije se zemědělstvím. Zemědělství provozují na polích vlastních i najatých. Někteří vedle zemědělství jsou i řemeslníky a provozují řemesla. V obci jsou dva kavárny pan Jar. Jaroš a Jos. Naváka, č. 17. Obchod provozuje Antonín Palán a Božena Klansavá. Obuvníkem jest Josef Vlepek. Krejčí pan Holub a Štěpán siji komisní práci pro krejčovské družstvo v Humpolci. Kolařské práce dělá Václav Lucera. Bednářství provozuje pan Jos. Bajer. V obci jest hostinec p. Václava Naváka a pana Štěpána. V roce 1929 počaly se zde vyráběti svršky pletených šticů pro jihlavskou továrnu Glumac. Život jest zde těžký.

Komunikace.

Protože Šimanov leží až na samých hranicích okresu, stranou ruchu, byl také dlouho zapomenut. První silnice v obci vytaženou byl spojen s Jeníkovem a se Zbilidy. Silnice tato však neměla pro Šimanov tolik ceny, ač přinesla spojení i s údolím v Heřálci. Šimanovští museli stále do Humpolce po špatné cestě přes Braníšov až k Ustí. A do Jihlavy šli po silnici přes Jeníkov a nebo špatnou cestou na Hlávkov a Bílý Kámen.

Po světové válce v roce 1924 vyptávána byla silnice do
Branušova. Touto silnicí, která se připojuje na silnici
Humpolec - Větrný ženíkov, obec Šimanov velmi zážka-
la. Celkový náklad na tuto silnici činil.

Vedle spojení s Humpolcem obec potřebovala dobrého a
kratšího spojení s Jihlavou. Proto začata stavba
silnice na Hlávkov. Obecni cesty jsou ve stavu dobrém.
Shodí jim prudké sestě. V zimě jsou zaváté.

Parcelace velkostatků.

Parcelace.

Velmi významným krokem k zlepšení života občanů
v Šimanově byla parcelování velkostatků "Nový dvůr",
který patřil ob. Helene Mettalové současně i s jinými
dvory a lesy spojenými v pouti Větrný ženíkov.

Po parcelování byl celý dvůr až na 12 měř polí, které
byly připojeny ke slyt. statku ve Lhílkách a slytek
v Šimanově rozdělen ve dvě hospodářství asi po 20 mě-
řích, aby byly využívané hnojeny. Jedno hospodářství
vypověděl se slytku dvora vyměnil na své p. Štěpán
Druhé vlastní p. Japeš a Dudina. Velkostatek byl rozdě-
len v r. 1926. Celkem byla rozdělena půdy meri
občanů. Lesy v katastru obce Šimanova přešly
potom koupě i s celým panstvím ve vlastnictví Gra-
kovy nadace.

Zámlčování přírodních v roce 1929 nebylo ještě provedeno.

Rok 1929.

Rok 1929 znamená jaksi merrník v hospodářském vývoji Šimanova. Po úpravě jiných obcí přihlásili se občané ve Šimanově na nákladě únosení obecního zastupitelstva se dne k elektrizaci obce. Obec byla připravena na primérní síťku jdoucí od vlného žemkova přes Strávník ke Kblidim. Dle sčítu zaplánila obec na provedení elektrizace celkem 141.467.65 Kč k tomu ještě připočítati odvoz materialu k. 149.50 Kč a konečně obyvatelům samostatně po 900 Kč jest 4500 Kč. Elektrizace prováděna obecně. Poprvé rozsvíceno světlo na prout dne 28. září 1929.

Rok 1930.

Rok 1930 jest ve znamení hospodářské krise, která zasáhla i naši obec.

1. **Počasí.** Zima v roce 1929-30 byla mírná. Jaro deštivé. Léto o počátku velmi suché, ale ve smích hlavně ovocných dosti často přišlo. Únos se sblížil pomohly. Bramborový se sblížely dobře přes to, že přišel velký smích. Zima v roce 1930 byla rovněž mírná. Smích napadl více již v říjnu ale sled. Teprve smích napadlý před vánočními sněhem.

2. Úroda.

Polních plodin urodilo se dosti, a pověšně se dobře sblížily. Na květ ovocných stromů na jaře napadl smích. První bylo dosti ale jiného ovoce málo. V sadech bynou poslední stromy posthozené katastrofálními mrazem v roce 1929. Hlavně třesně odumřely. Lesních plodin, malin, borůvek, brusinek i hub

3. Ani živelních pohrom nebyla obec nšetrna. 27. října 1930 padal sníh, který s vichřicí upisobil pravou měňovau bouří. Vichřice vyrasela stromy i s kořeny. V lesce mnohé stromy i silné byly přelámaný jako sirky. Zvláště mnoho škody upisobeno v lesce mladých. Celkem poškozemy byly lesy asi na 50%. I v sadech upisobena škoda byla značná. Vichřice glo přelhá no i primerné vedení.
4. Po co nastalo mětrno měňovau p bouří poško- dila apř jinovatka. Ke konci prosince apř ji- novatka poškodila elektrické vedení.
5. Dne 17. března 1930 asi v 8 hodin večer vypukl požár ve stavení Františka Jonáka. Požár uničil celé stavení a rozšířil se i na stavení pana Vincence Pauera, které také uničil. Škoda veliká. K sta- ru nepřišel nikdo. Z hospodářského uvřestva ne- uhořelo nic. K požáru vedle domácího sboru dostavili se i z Branišova a (Hlávkova) žirna. Druhý požár vypukl v raných hodinách dne 4. dubna 1930 a uničil stavení Kateřiny Bláhoué a Karla Glejcha. Škoda veliká. Uhořelo drobné hospodářské uvřestvo, nárasté a hosp. stroje Karlu Glejchovi. K požáru byl sbor náš a z Branišova. Vřchný žirni stavení byla znovu vystavěna. Sta- vení Kateřiny Bláhoué postaveno na obecním pozemku ne na původním místě. Prvina požáru nebyla vřistěna.
6. V roce 1930 pronajata znovu honitba. Nájem činí 1200 Kč. Podle vnosení honebního výboru obdrží celé nájemné sbor dobrovolných hasičů z Linnanové. Nájemcem je p. Janek Novák č. 8. Honitba
3. Živelné pohromy.
4. Jinovatka.
5. Požár.
6. Honitba.

rozdělena na 2 části. V jízdné provozují samostatně
páni František Honca čís. 7 a p. Václav Novák čís. 25.
Ve druhé části Antonín Novák čís. 21. František Honca
čís. 19. Alois Holub čís. 13. Josef Novák čís. 8 a Václav
Drevo čís. 58.

7. Hospodářství
živnosti a dělnictví

7. Poměry v hospodářství jsou neutěšené. Obilí
se své ceně kleslo, je nezaplatit náklad výroby. 1 q
žito v provincii 80 Kč 1 q oves 90 Kč 1 q ječmene 120 Kč
Len vůbec neprodejný. Mnozí mají len ještě z roku
1929. Trambory na podzim za 12 Kč. Naproti
tomu výroby průmyslové téměř neklesly a nebo
sahá nepatrně, je v dobovém prodeji se vůbec slevy
neprojevíly. Vzhledem nízkých cen obilí omezují se
zemědělci v nákupu. Kise v zemědělství občas se
pak i v podnikání našich živnostníků, kteří ma-
jí nedostatek práce volně nové a vykonávají jev
nutné opravy. Z myslu za svou práci nedostávají
včas. Z dělnictví na ni trpí přes to, je u nás
nejsou dělníci tvrdší. V roce 1929 vyráběly se zde
pro domácího pletení střívků. Dnes nic. Celkem
jest zde asi 30 nezaměstnaných nešťastných na pod-
poř v nezaměstnanosti.

8. Podniky.
Lilnice.

8. Na zmírnění nezaměstnanosti povolil okresní úřad
12.000 Kč. po 8 Kč denně na jednoho dělníka a povolil
dostavku silnice na Hlávkov. Obec doplácí každému
ještě 8 Kč denně. Lilnice ke Hlávkovu na této pod-
poř jest téměř dostavěna. Z vyšetření bude odevrta-
na svého účelu.

9. Stavby.

V roce 1930 přestavěl svoje stavení František Jaroš,
kovář čís. 24. Pan Kucera, kolář rovněž přestavěl
svůj domek. Z obecní sítě přestavěl pan

Josef Vítek stavení obytné. Jan Trávek přísaučeb
u svého stavení stodolu a Josef Flepek č. 62. kolnu.

Stavební ruch byl dosti anačmý.

10. Kulturní činnost prováděl především Tenársko-
ochotnický spolek, který sehrál v roce 1930
následující hry: Nevěsta legionářova, Žofka
& myslivný, Za oděstěné právo a Chytrák kra-
jánek. Aby tento spolek mohl řádně vyko-
návat svoje poslání znovuřídil nákladem
asi 1500 Kč jviště. Přednášky pro své členy
přádalo místní sdružení rep. dorostu. Na
oslavu 80. narozenin p. presidenta přáda-
na veřejná přednáška.

10. Kulturní
podniky v obci.

11. V roce 1930 bylo prováděno sčítání. Především
byly sčítány závody zemědělské. Celá výměra obce
činí 621 ha 71 a. V obci se nachází:

11. Sčítání
a. Závody zem.

Závodů zemědělských:

1. do 10 a celkové výměry :	1
2. od 10 a do 50 a " :	4
3. " 50 " " 1 ha " :	2
4. " 1 ha " " 2 ha " :	7
5. " 2 " " 5 " " :	35
6. " 5 " " 10 " " :	15
7. " 10 " " 20 " " :	3
8. " 20 " " 30 " " :	2
9. " 30 " " 50 " " :	4
10. " 50 " " 100 " " :	1

celkem

44 závodů.

Zimostenských závodů celkem 15. Vedle sa-
mostatných závodů též několika domácích dělnic

b. závody živ.

c. Vlastní sčítání lidu.

c. Vlastní sčítání lidu bylo prováděno ve dnech 2. a 3. prosince dle stavu v půl noci a 1. na 2. prosince. Předsedl v obci prováděl, jako sčítací komisař ustanovený okresním úřadem, pisatel této kroniky Václav Dřivo, v. n. v. v Simanově.

Podle sčítání přítomno v obci trvale	363 lidí
dočasně (1 uvolňováno)	1 "

Ubyvá 362 lidí

Ze toho dočasně nepřítomní 4 "

Má tedy obec Simanov celkem 366 obyvatelů.

V roce 1921 bylo 440 lidí

" " 1930 " " 366 "

Úbytek obyvatel 74 lidí.

Obyvatelé všichni národnosti české. Přislušníci našeho státu. 1 národnosti ruské. 5 přislušníků rumunských. Podle náboženství téměř všichni katolíci. Ve čtyřech rodinách jsou bez vyznání. Jedna rodina českob. katol.

12. Občané v tomto roce šli mezi sebou ve shodě až na nepatrné nedorozumění, které bude brzy urovnáno.

Im navrááme rok 1930. Veliký pokles obyvatelů jest především vzhledem k tomu. V obci jest 7 dobrá polovina starších hospodářů, kterým děti odrostají a odcházejí do světa za svým povoláním. Dcery se vdávají a odcházejí rovněž pryč. Děti se rodí málo a proto nestačí se doplniti přirozený úbytek.

12. Souditi občani.

1931.

Kvůli nejdříve hospodářská jezd v roce 1931 již kvůli měšobecnou a ptává se kvůli mravní. Oblí v roce 1931 ještě více pokleslo a s tím ke konci roku v cený hročílas v nepřímoého dobytka. Rok tento pro naši obec byl rokem opravou kritických. Země léval dlouho na polích, na ří- seck se usadila měřná plísň a žito musela být nasována. Mnozí hospodáři nechtěli ani žito a to es glo obliques to nestačilo ani ^{na} domáci potřebu. To utě museli hospodáři obli komiti, nebo si je vyprýžili při nouzové akci prováděné na po- moe našich zemědělců. Václavův shledali naději do ruce- bych orní. ale v době žní nímly děti, oves na polích vrostl a tak naději byly opět umarěny. Oves měl asi cenu 90-95Kč žito asi 150 - Bramborý 14 Kč. Demý hovělého dobytka klesly na předválečnou úroveň.

V tomto roce žla dobrovolná silnice Šimanov - Hlávkov. Náklad na ni musel v roce přišel podle obecních měř. Subvence okresní na ni dovozt - vypracová nebyla, pro- tože okres nemá peněz. To jiným stavbám v obci ne- došlo.

Činnost spolků byla asi na té výši jako v roce 1930. Slov havičský samostatně neprovdal měřo ale pomáhá při evičení na křemém žurkové a Hlávkové. Učitelů ko- očet- níky spolek provdal několik divadel výdy v doprovedu hmotným v mravním.

V roce 1931 zemřela Božena Nováková, žena polníka v Šimanově č. 21. obrovu kve. Jarová, na tuberkulou - Bauerová dmkv. a obnisko kouta. Duchý jiní země lehkou.

Vše konci prva prováděny byly v našem okrese manévry vojka. Do naší obce přišel celý hraničářský spolek z Frýštátu. Celkem asi přes 1000 mužů a čtyř důstojníků, kteří šli ubytování no- ulé si. Občanstvo je přijalo ulidně a poskytl jim vše a tak se jim v nás blilo.

V tomto roce provedeny také nové volby do obecního zastupí- telstva a vše dohodou. Podle shau mají 7 zastupců republikáni a 5 socialistů demokráti. Starostou zvolen Josef Novák, polník č. 8. Ve výboru jsou páni Václav Štěpán, František Honsa, Ant. Palán, J. Štěpán, František Novák, Josef Čížovník, Josef Hlavička, Josef Holub, Antonín Honsa, Antonín Štěpán a Karol Vítek.

Šlvice

Činnost spolků

Úmrtí

Manévry

Občané
volby

1932.

Hospodářská krise v roce 1932 se ještě přivostňuje. Platební schopnost občanů jest stále zmenšována. Pokles cen hospodářských produktů pokračuje. Cena žita pohybovala se od 70-90 Kč. Cena pšenice až na 60 Kč. Brambory na 14 Kč. Hlavní dobytek za Kč 3 kg. Kojení za Kč 1/2-6. Len, který býval vždy významnou plodinou v naší hoře krajinně nebyl téměř pěstován, proto se nevyplácí. Leny byly opět přehojeny jinovatkou. Cena dříví poklesla. Palisová dříví platí se Kč 80.- za 1 m. První metr starobího dříví stojí Kč. 60.

Dřívce do Zlárkova nebyla olomol přijata.

V roce 1932 dostalo se obci státního autobusového spojení s Jičlovou a Sempercem. Autobusovou dopravu provozuje československé státní dráhy. Autobusové spojení bude mít důležitost hlavně v létě, když blízké okolí budou navštěvovati výletníci z měst.

Přes to, že nedostatky peněz brzdil některou veřejnou činnost, práce v kulturních spolecích neustupla. Obč. spolek schválil několik divadel. Veselí spolek nastalo ke změně. U sboru dobrovolných hasičů byl na odstop-
leho p. A. Palána zvolen starostou B. Dřev, ř. uč. Sbor sám neporádal žádné výstavy, ale súčasním se činně účastnil se školou a školáckou a navštívil i výstavy v ústí.

Dělnická těl. jednotka činnost nevykázala.

V obci postavil nový dům panem Václavem Nováčkem a Příbramě proti domku p. Václ. Holuba č. 70.

Členů hospodářské nápravy také s nedostatkem peněz. Nedoplatky občanů dovozní asi 10.000 Kč

V roce 1932 prováděl také nový pronájem polí. Přes to, že dle se pronájem dohodou z volné ruky, bylo jed-
nání prodlužováno neprohozeností některých občanů.

1933.

Rok 1933 byl opět rokem hospodářské tísně. Přes to, že úroda byla velmi pěkná, poměry hospodářské se opět zhoršily. Oves byl prodáván za 50 Kč 1 q, kito pokleslo až na 60 Kč za 1 q. Bramborů se urodilo méně a proto se cena udržela na až přes 20 Kč. Len se téměř nesel.

1. Hospodářství.

Také dobytek měl malou cenu. Vepřové maso (dobytěk) prodáváno za 4½ Kč za 1 kg. Hovězí dobytek za 2-3 Kč. Zvěřina, koroptve a kajíci byli prodáváni velmi lacině. (Koroptve 5-6 Kč pár, 1 kg jajíce za Kč 4.

Místní spolky uspořádaly valné hromady v lednu. Vedení spolků se nerměnilo. Sbor dobrovolných hasičů uspořádal ples v hostinci pana V. Nováka. Účast nebyla veliká, protože bylo velmi nepřehledné počasí. Jiných podniků sbor nepořádal, ale účastnil se svícení v Duševově, v Kališti a Branšově.

2. Spolky.

Občotnický spolek seřídil jedno divadelní představení a uspořádal rybníckou zábavu. Republikánský dorost, těluická těl. jednotka a Lomavina vedle obvyklých schůzí, samostatně činnost veřejně neprojevily.

3. Ve škole byl založen „Dorost Č. Č. kříže“, který se vedle ř. n. Děvčiny a učitelky J. Dřívové seřídil v dubnu divadelní hru V. Dřívý. Udatný kříž.

3. Škola.

V prosinci nepořádal dorost Č.Č. křížě vánoční nadílku pro své členy. Větrníci Č.Č. křížě darovali šatstvo a hračky.

4. Místní šk. rada.

V roce 1933 zvolena znovu místní školní rada za přítomnosti o. s. i. p. Josefa Kaliny. Zvolen předsedou p. František Honsa, čís. 19. Členy páni Václav Jarov, čís. 4, Antonín Štěpán, čís. 50 a Karel Vítek, čís. 55. Náhradníky p. Josef Novák, čís. 8, Josef Šlejšek čís. 62, Josef Přenosil. Za školu jsou členy místní školní rady Václav Dřivo, v. u. a Štěpánka Dřivová, list. učitelka

V roce 1933 noseno obecním zastupitelstvem porazit stromy kolem školní zahrady, které nejen neokrasovaly obec, ale škodily školní budově i zahradě.

5. Obecní pole.

Pronájem obecních polí byl dokončen. Někteří obyvatelé bylo ubráneno, jiným přidáno. Nájemné zvýšeno o 20%. Obecní zastupitelstvo má velké potíže s vymáháním nedoplatek za nájem polí, za dříví i za odprodaná stavení místa.

6. Stavby.

V roce 1932 vystavěl proti p. Přenosilovi domek p. Bohuslav Honsa začal v něm provozovat živnost kramičkou a obchod smíšeným zboží.

V roce 1933. Vystavěl u „Smrčiček“ u lesa Dřevěnou vilku pan ^{František} Václav Holub, v. u. v. v. v Brně, pro svůj letní pobyt u rodné obci.

7. Autobus.

Autobusové spojení, které provozovaly Č. státní dráhy, bylo jako nevýnosné zrušeno.

Autobusovou dopravu provozuje nyní pan Valenta z Větrného Jeníkova. Zrušení státního autobusu byla obce velmi poškozena. Snad brzy blízká budoucnost ukáže dosah tohoto poškození.

8. Silnice do Hlávková dosud nebyla okresem přijata. Okres nemá peněz na vyplacení subvence.

8. Silnice do Hlávková

9. V tomto roce konečně vykonáno radost povinnosti, kterou mají občané ke svým předlým rodákům ve světové válce. Byl jim v obci postaven pomník. Myšlenka postavit pomník vznikla již v roce 1919. V té době sebráno také Kč 280.-, které byly uloženy v místní Kaspeličce. Nadšení však brzy utichlo a myšlenka spala až do roku 19~~29~~³⁰, když o postavení pomníku se rozjímalo r. u.č. Václav Dřevo, ve schůzi sboru dobrovolných hasičů. Bylo navrženo opatřit adresy rodáků, ale ani toto navrženo nebylo provedeno.

9. Pomník předlým.

Brzy v tomto roce objevena znovu otázka pomníku p. A. Paláuem při valné hromadě ochotnického spolku. Ve schůzi spolku k jednání p. Jaroslav Jerů; kovář č. 24 Václav Dřevo, r. u.č. a Antonín Palán, obchodník. Navrženo navázati styky se všemi ostatními korporacemi v obci za účelem postavení pomníku. Každý spolek měl vyplatit dva zástupce do výboru pro postavení pomníku předlým. Půs to, že se mělo jednati nrychle, mohl

Velectěný příznivče!

Po městech i dědinkách skládají občané halěř k halěři, aby mohli postaviti důstojný památník svým příslušníkům padlým ve světové válce.

I naše chudá, horská vesnice hodlá postaviti důstojný památník obětem světové války.

V letošním jubilejním roce obrací se Výbor pro postavení pomníku, sestavený ze všech vrstev obyvatelstva, s prosbou na všechny své rodáky a příznivce o příspěvek na tuto akci. I Vy jistě neodmítnete tuto prosbu a přispějete.

Za každý dar děkuje Výbor pro postavení pomníku padlým v Šimanově, okres Humpolec.

Příspěvky přijímá pokladník Václav Štěpán nebo Spořitelni a záložní spolek v Šimanově.

Dary budou kvitovány v časopisech Havlíčkovy hlasy a Havlíčkův kraj.

V Šimanově v březnu 1933.

Předseda:

Václav Dřevö,
řídící učitel.

Pokladník:

Václav Štěpán.

Jednatel:

Antonín Palán.

16.
se výbor sejtí seprve v dubnu, neboť do té doby
jmenování byli seprve rástupci spolku. Za
jednotlivé spolky fungovali ve výboru následujíc-
í:

Obchodní spolek: Jaroslav Jarů, Antonín Palán,
Václav Dřivo.

Spol. dobrovol. hančů: Václav Štěpán a Josef Hejsek.

Obec. rástupitelstvo: Josef Novák a Josef Přenosil

Dorost republikánský: Holub Josef a Hejsek Václav

Del. těl. jednota: Václav Holub a Josef Šmergl.

Kampelička: Karel Polšib a Josef Bajer, Jos. Novák

Lomovina: František Honsa čís. 19.

Legionáři: Antonín Honsa, cestář

Dobyteč. pojistovna: Antonín Navák a Antonín Štěpán.

Tento výbor ve své notaující schůzi zvolil
předsedou Václava Dřivo, ř. n. e.: Antonína Palána
obchodníka jednatele a Václava Štěpána po-
kladníkem. Hned v první schůzi určeno opa-
řiti adresy rodáků, dáti natioknouti proseluné
letáčky a rozestati je, aby se kapitál potřeb-
ný k tomu opatřil.

Ve schůzi výboru, konané 15. května 1933 usnese-
no sehráti divadelní hru v přírodě. K tomu vybere
Václav Dřivo.

Abý úhran práce byl dokonaly propři jednotlivé
akce jak šly na sebow. Podrobný rozpočet
a konečnou bilanci uvedu na konci tohoto
ročního zápisu.

Prvním činem bylo rozestání proseluných letáčků

na něj elhem vybráno Kč 980.-
 Byl by pomník vložen na starost Václavu Dřev-
 noví, Ant. Palánovi a Josefu Novákovi. Po
 návrhu zastupce okresních školních lovní
 ze Slavnic, neseno pomník konpiti z
 skresního lovní za Kč 5500.-

Další starostí bylo vybrání důstojného mís-
 ta pro pomník. Předseda Václav Dřivo navr-
 hoval, aby byl pomník postaven do školní
 zahrady. Pan Palán navrhol, ať se upra-
 vilo místo v skladistišti. Po přímém ohledá-
 ání obou míst, zvolena školní zahrada,
 protože úprava místa nevyžadá si tak veli-
 kého nákladu. Podle výsledku jest viděti,
 že výbor volil k umístění místo nejlepší.

Po té došlo ve výboru pro postavení pomní-
 ku padlym k resignaci a vystoupení jedna-
 tele pana Antonína Palána, za něhož zvo-
 len jednatelem p. Karel Potěšil.

Dalším činem výboru je uspořádání divadla
 v Přírodě. Vybrána hra Sokola - Těmny: Pa-
 sekáři. Osoby a ostatní viz na vloženém plaká-
 tu. Hra měla býti sehrána u chaty pana
^{Františka} Václava Holuba, z. u. v. v. Pan první proti
 porádku ničeho nenamítal, ale když byl špat-
 ně informován a sbrášen počtením chaty a
 školí, sehrání divadla nepovolil. Tu vybrá-
 no rychle místo u pardeny paní Josefy
 Hlonské. Ale ani tam divadlo poprvé sehrá-

no nebylo, neboť k nemalé radosti všech nepřá-
tel této myšlenky po celý den přišlo. Velký di-
vadelní soubor musel se odstěhovat do hostince
pamá Václava Nováka. Výtěžek byl malý
dohromady hrnělý příjem Kč 976.85 ale přes
to zbylo na promršk Kč 313.05. Divadlo sehra-
no 16. července 1933.

Shůrka v obci.

Shůrka v obci provedena 18. června 1933. Provd-
ěti jí Václav Dřivo, František Hlonský č. 19 a Josef
Hlejšek č. 62. Děrci hrdě tu vyjmenování pro
dobrý příklad potomků, kteří z této knižky bu-
dou čerpat poučení a poučení v dobách budou-
cích.

	Kč		
Jaroš Jaroslav	20.-	Novák Jos 17.	Kč 10.-
Dřivo Václav	20.-	Aut. Palán	" 20.-
Hlejšek Josef	10.-	Jos. Novák č. 8	" 20.-
Holub Alois	25.-	Václav Hlejšek	" 5.-
Karel Blátek	5.-	Bajerová Aut.	" 10.-
Kateř. Štěpánová	20.-	Jaroš Václav	" 10.-
Frant. Jonaček	5.-	Anna Fejtová	" 20.-
Hlonský Bohumír	5.-	Václav Hlejšek 53	" 20.-
Dřivoň Josef	20.-	Antonín Hlonský	" 25.-
Komárka Frant.	10.-	Pechal Alois	" 10.-
Štěpán Antonín	20.-	Václ. Novák	" 30.-
Frant. Vítěk	10.-	Jan Potěvil	" 10.-
Dřivoňová Barbora	20.-	Frant. Jaroš	" 10.-
Bělochová Kateřina	10.-	Bajer Jos.	" 10.-
Nováková Marie	20.-	Hůčera Václ.	" 5
Bukaus Frant.	5.-	F. Novák č. 56	" 5
Dvořák Karel	10.-	Hlejšek Karel	" 10.
Novák Karel	10.-	Holub Jan	" 5
Komárka Jos.	10.-	Jaroš Jos. 33	" 3
Štěpánová Marie	10.-	Ryšávek Ant.	" 5
	265.-		243

Antonín Prošek	Kč 5.-	Kateřina Bláňová	Kč 10.-
Štěpán František	" 5.-	Nováková Amélie	" 10.-
Štěpán Václav	" 20.-	Papeš (Dív) "	" 5.-
Holub Jos. 30	" 10.-	Josef Štěpán "	" 10.-
Vítěk Karel	" 10.-	Dvořák Frant.	" 10.-
Šmergl Josef ⁽³⁸⁾	" 5	Bláček Frant.	" 10.-
Hlonsavá Josefa	" 20.-	Polášil Frant.	" 10.-
František Hlonsa 19	" 50.-	Přenosilová H.	" 10.-
Antonín Novák 21	" 30.-	Štěpán Frant. 45	" 5.-
Josef Šmergl 59	" 5	Hlonsavá Josefa	" 5.-
Josef Novák 21	" 10.-	Dvořák František	" 10.-
František Kubík	" <u>5</u>	Dvořavá Josefa	" <u>20.</u>
	175-		115-

Kopiech sluhuj veliký, neboť pořádková v době
kdy zemědělci nemají nadbytek peněz v době
normální nalož v době krise. Sebráno celkem
Kč 798.-

Současně s těmito pracemi upraveno
okolí pomníku. Místní školní rada, která
povolila postavení pomníku, dala opravi-
ti taras kolem nahrady. Pro pomník
byl vyřazen náklad. Pracovali na něm
Frant. Hlonsa, čís. 19, Antonín Hlonsa poslal
na práci svého synovce Aloise a Václav
Dřivo. Václav Štěpán prováděl zdarma
vyřazení. Kámen i cement do nákladu da-
roval František Hlonsa čís. 19.

Pomník dopraven z lomů na týden před
odhalením. In seprave nastala horečná
práce. Členové výboru, a nichž dlužno
jmenovati Antonína Štěpána, Josefa Přenos-
la, Josefa Nováka 17, Jaroslava Jarose.
Karel Polášil a mnoho a mnoho jiných,

mladých i starých. Nastěnění pro dobrou věc
uchvátilo všechny příslušníky obce a každý
podle sil svých a schopností pracoval pro
zdár podniku. Jest na místě, aby tato
spolupráce byla vyžadována, neboť i napříště
jistě v podnicích ku prospěchu obce konaných,
příjdom všichni rovně k síli.

V posledním týdnu před odhalem uprav-
my schody, plot kolem pomníku, dvířka i
okolí. Na kovářských pracích pracovali oba
místní kováři Jaroš i Novák č. 17.

A také s toužebností a s povinnou radostí očeká-
ván den 20. srpna 1933. Když měl být pom-
ník odhalen. To bylo přijnaueno. Hra
Pasekáři znovu nacrčena s tímto obsahem
jako poprvé. Jen místo Karla Honzy hrál
Karel Honza učitel prvněmenovaného bratra
nec. Děvčata (Marie Nováková, M. Fejtová, Jarom-
la a Marie Holubová, Marie Jarošová, Blarína Ja-
rošová a M. Bělochorá) připravila cukrárnu.

20. srpna však opět dopoledne přišlo. Odhale-
ní pomníku však bylo provedeno a vyznělo
opravdu mohutně.

Přívod ubíral se od statku p. Josefa Nová-
ka č. 8 k pomníku. V přívodu šli legionáři
hasiči místní i z okolí a potom nevidaný
v šimánově zástupu lidí. Hasiči a legionáři
stáli jako obřás u pomníku. Když přívod
zastavil, usídal starosta přítomní a zahájil

96
1. příloha
č. 10. 1933.

Místní apéváci přijívali Benedliw Chorál ná-
roda českého za řízení ř. u. v. Děvo. Po té njal
se slova slavnostní řečník p. ^{Frant.} Václav Holub, ř. u. v.
v. v. Po jeho řeči promluvil za legionáře p.
odborný učitel Zablončil a za vdlečné proko-
seuce pan Flamerštyj, oba z Slunypotce. Na
konec za vjhor pro postavemí pomníku pad-
lym promluvil ř. u. v. Děvo. Po proslovu,
za zvrhu národní hymny, snáta ronška
a pomníku. Při té příležitosti museli roz-
seli pohnutím, neboť nastal okamžik, který
na slonhá léta rústane vryt myslch těch,
kteří gli přítomni.

Pluměcho se při té příležitosti nházalo
na obloze, jakoby se radovalo s námi nad
dokončným dílem na pamětku těch, kteří
pro rookodu naší vlasti a pro lepší život
něch ludouček, museli trpěti a zahynouti
v nehorákných plátnch Ruska a mori skatami
Srboka a Slabie. Buduť všem těm, pro něž
byl pamětník ludován, eizj' remě lehkou.
A těm, kteří nezapomněli a do dnes svůjch
padlých zpomínají, stuj zde napočínw na
věky: Díky vám. I na vás nebude zapo-
menuto!

Do slavnostním odhalení pomníku odebral
se puvod k parteru p. Jozify Slonové, kde
gla s velikým úspěchem sehrána hra Pase-
káři. Hra gla nice na slunli přerušena obměn

2. příloha
dokum.

ve mlýně pana Šimky v Hlávčovicích, ale přece
se zdarem dohrána. Kspěch linnostij i modál
šl velikij a konečné zaplacení pomníkku skru
zajištěno. Po divadle přišel znovu déšť. Ten
však již mnoho neškodil. Večer šla taneční
zábava v hostinai p. Václava Nováka. Odhale
mí pomníkku účastníci se i hosti z Humpot
a v. Jeníkova i ostatního širokého okolí.

Šubij' příjem a odhalení šl Kč. 2287.75 Kč,
vydání 929.75 Kč, čistý zisk Kč. 1357.40 Kč.

Ve prospěch pomníkku pořádána ještě poutava
zábava, a níž šl zisk nepatrný, protože pan
M. Připánová pořádala ve svéu hostinai vlas
mí zábavu a tím velmi výboru neškodila.

Na úhradu škody zaplatila p. Starostovi Kč 5
a potom na základe smírku v okresního sou
du 150 Kč. (Šubij' příjem oprubi Kč 401 - ud. 264 - zisk 13

Dále pořádáno divadlo dne předvánočním.

Divák Adama a Evy. Příjem Kč Kč 203.50 ud
mí Kč 86.50 - zisk 117 Kč.

Tím šla činnost vyčerpána. Na pomník se
však nedostalo ještě 230 Kč. Tu Kumpelická
věnovala ze svého zisku Kč 130 a šbor dobro
volných hasičů zapůjčil Kč 100, ať moh šl
pomník okresnímu úradu zaplacen.

Podrobnější zápis o celé akci jsou v
protokolech výboru, které se všemi doklady
jsou uloženy ve školním archivu.

Konečné vyúčtování.

Příjem:

V Kampaňičce od r. 1919	Kč.	476.35
Děvčata ze zábrav	"	333.-
Branci, kteří šli k odvodu	"	50.-
Otec	"	300.-
Kampaňička	"	230.-
Obch. spolek	"	100.-
Sbor dobrovol. hasičů	"	400.-
Det. těl. jednotka	"	100.-
Dorost republikánský	"	100.-
Paní M. Štěpánová na úhr. škody	"	200.-
Legionáři v. žen. kav.	"	50.-
Na letáčky, počt. sporiitelnon	"	980.-
Dary odevzdání osob v. Dřevní	"	112.-
Šírka v obci	"	798.-
Šluký příjem z 1. divadla	"	976.85
" " " odhalení	"	2287.15
" " " z pouk	"	401.-
" " " z 2. divadla	"	203.50
Zapůjčeno sborem dobro. hasičů	"	100.-
Příjem		<u><u>8197.85</u></u>

Vydaní:

Prošel letáčky	Kč.	60.-
Za plot z. Městečkynm	"	120.-
Šroje z 1. divadla	"	136.-
Pomník	"	5500.-
I divadlo a věveček (vydaní)	"	663.80
Odhalení (")	"	929.75
Pauz. (")	"	264.-
Janův novák (sěleco)	"	50.-
Jan. Janů (")	"	140.-
II divadlo	"	86.50
Plakáty, průčasně pozvání, vřívce a odvezení knihů celkem všechno správně vydaní	"	230.70
vydaní		<u><u>8180.75</u></u>

Bilance:

Příjem	Kč.	8197.85
Vydaní	"	8180.75
Zbylá		<u><u>17.10</u></u>

vyjádření se 17. 10. 1934 na valné hromadě v
místní Kampelčce, jako základ fondu pro pří-
padné opravy pomníku.

Výbor pro postavení pomníku předložený v Šima-
nově se své schůzi konané dne 22. února 1934
schválil konečné vyúčtování, předal opatrování
pomníku správu školy t. j. předstevnímu učitelu
Václavu Dřevu a jeho lundonáři nástupnímu
Františku n. v. Dřevu, sblil za sebe i za lundonáři,
že se výbor bude starat o důstojné obstarávání a
upravování místa kolem pomníku. V této
poslední schůzi byli přítomni: František Hlonsa,
čís. 19, Josef Hejsek, Josef Šmergl 38, Jaroslav Jaroslav,
Václav Hejsek, Potěšil Karel, Bajer Josef 42, Josef
Přenosil, Václav Štěpán, Antonín Hlonsa a Václav
Dřevu. Předstevní v poslední schůzi shrnul
své za poslední rok co se týkalo pomníku,
srdečně poděkoval všem, kteří se o posta-
vení pomníku zasloužili, ukončil schůzi
a odporučil výbor pro postavení pomníku
předložený v Šimanově, protože výbor svou
práci čestně provedl tak jak si byl při
svém založení za úkol uložil.

Na konec nutno připomenouti, že hlínou k úpra-
vě základky kolem pomníku dal Josef Hlonsa
čís. 20 (2 povozy) a Josef Přenosil (2 povozy) kte-
ré zdanova přivezl František Hlonsa čís. 19.

1934.

25.

Rok 1934, jako rok předcházející byl rokem hospodářské tísně. Přes to se již začínají objevovat stopy zlepšení. Příčinou zlepšení bylo zavedení obilního monopolu, takže sklizeň obilí v roce 1934 byla znovu zabezpečena a zemědělci na obilí dostávají alespoň trochu přijatelnou cenu. Oves i kito prodávány přes 100 Kč. Brambory nejdrůbe na 28, posději na 16 Kč. Vepřové maso na 4 Kč - 4.50 Kč na živou váhu za 1 kg. Hovězí dobytek poklesl v ceně pro nedostatek píce.

Rok 1934 byl velmi suchý. Úroda však byla celkem pěkná. Jen krmení bylo málo.

Silnice k Hlávkovu, přes to, že byla dokončena již v r. 1931 nebyla dosud okresem přijata. V roce 1933 byly vyřazeny všechny stromby kolem silnice do Braníšova. V roce 1934 vyřazeny třešně a jabloně po obou stranách silnice do Hlávkova.

Stavební ruch byl do té doby veliký. Malý domek vystavěla v sousedství pa Bajera, Anna Bauerová. Pod Stráňníkem vznikla nová chata v sousedství p. n. uč. Holuba a v káčku pod Stráňníkem, po levé straně cesty k Bethánmu vystavěl jednopatrovou vilu pan B. Holub, řed. banky v Jihlavě, adijší rodák.

Hasičská sborovnice, která byla ve velmi sešlém stavu, byla opravena, znovu pokryta eternitem a doplněna věří na sušené hadič. Celý náklad Kč 3610- neol hasičský sbor. Kotle vylouh n kováře za plech. Rovněž zaplatil sbor.

Práce v obci.

Hlavby

Hasičská sborovnice.

Park a cvičiště.

Volné místo u hasičské přejiznice, které po léta stoužila na skládku všech možných odpadků, bylo na návrh V. Drévy, ř. uč., oploceno, upraveno a školními dětmi ošetrováno. Vznikla tak pěkná parkovička okrašlená náves. Dříví na plot dala obec, plotlavky narežal panohý pilář ve Žbinochách. Plot natěrali členové sboru dobrovol. hasičů. Štětíky, od řezání dříví, zaplatil Dorost Čs. Č. kříže v Šimanově. Dříví na pilu odvezl pan Josef Novák, starosta obce.

Školní děti vypárely na ohrázené místo stromky.

Podobným způsobem na hasičské cvičišti upravena bahniště náves pod rybníkem Papěrákem a pod domem p. Palána. Celý náklad a práci dal sbor dobrovolných hasičů a jeho členové. Potahy p. František Honsa 19, Josef Novák č. 8. Václav Novák č. 25., Antonín Novák č. 21. Josef Honsa č. 20. Bohuslav Honsa, obel. a Václav Hejsek č. 53.

Okresové cvičení:

Na pondělí svatodušní uspořádal sbor dobrovolných hasičů v Šimanově okresové cvičení. Zúčastnil se celý 3. okres řádný humupolecký, řádná Stráž, nástupci hasičů a jichla v Humpolce. Celkem přes 200 krojovaných členů a členek vedle množství obyvatelstva z místa i okolí.

Ochotnický spolek.

Ochotnický spolek ve svém patnáctém roce rozvinul chvátlyhodnou činnost. Valná hromada byla pořádána 21. ledna. Během roku konáno pět výborových schůzí. Divadelní hry byly sebrány čtyři. 4/3. 1934 Hruš, Leonho Křiváry, 11/XI 1934 Ferda řípem, 19/XI Noc na Karlštejně, 21/2 1934 Ferda detektivem.

Místní sdružení republikánského dorostu sebrálo hry jak zaplacené daně. Hra byla do té nacvičena a sebrána, potřebě finanční však neměla.

M. S. R. D.

Rok 1934 byl převážně suchý. Na jaře bylo
včas počasí příznivé a tak polní práce se
nezdržovaly. I sena šla dobře sklizená.
Po senách nastala sucha, která velmi
ohrozila úrodu. V kraji úroda uschla
na polích. U nás v nejvyšší čas přišel
děšť a úroda byla zachráněna. Podzim
byl velmi pěkný. První sníh, poprašek
napadl po Dnsičkách, ale neudržel se.
Mimné počasí bez mrazu a sněhu potr-
valo až do vánoc.

Pocasi:

Na jaře zemřel bývalý starosta František
Jaroš, mistr kovářský, proctivý a zaplou-
žilý občan. Jeto byl bez vyjímání ho-
nal se pohřeb bez obřadů. Kremace šla
v Pardubicích. Nad rakví v domě smut-
ku promluvil V. Dřvo, ř. u. c. Na hranicích
obce poplácel se s mrtvým na občany
Antonín Novák, na společenstvo kovářů
a podkovářů p. Příborští z Humpolce,
na soc. dem. p. Fridrich ř. u. c. se žbilid.

Umrti:

Odešel dobrý člověk, nastoužil o obec,
školu, kampaňičku a vše co se podnikalo
v obci. Čest buditel jeho památce!

V obci nebylo sporů, které by ohrožovaly
dobré žití občanů mezi sebou.

Soudit v obci.

Ke konci nutno poznamenati, že zaktla-
datel této knihy, Václ. Dřvo, odejde se
Šimanova do nového příslušíte a tak
končí tyto zápisy o přáním, ať v nich bylo
pokračováno, ať budouctím pokolením by
zastoupeny zájmy o důležitých událostech
naší obce.

Závěr.

Václav Dřvo,
ř. u. c.

Usnesením obecního zastupitelstva ze dne 27. listopadu 1938 byl jsem já, Otakar Friedrich, řídící učitel v Limanově, ustanoven druhým kronikářem zdejší obce. Tělo funkce jsem se ujal dnem 1. ledna 1939.

Nijsem zdejším rodákem, ale působím ve zdejší obci jako učitel od roku 1936 již v roce 1924 - 1925 jsem vyučoval při zdejší dvouřídni škole jako správce školy jeden rok. Narodil jsem se dne 8. září 1902 a po absolvování učitelského ústavu v Loboslavci bylo to mé osmé místo, když jsem se stal dnem 1. července 1936 definitivním řídícím učitelem zdejší školy.

Na následujících stránkách pokusím se dle svého nejlepšího vědomí a svědomí zaznamenati veškeré důležitější události v naší obci, pokud se staly od roku 1935. V nynější době nelze však zapsati veškeré důležitější záležitosti pro větší časový odstup, ale za součinnosti místní letopisecké komise, do které byli zvoleni pánové: František Hamírka čp. 28., Josef Rejsek čp. 62., a Josef Šmergl čp. 38., doufám, že nej-

důležitější práce nebudou opomenuty.

Rok 1935.

Dne 19. května 1935 konaly se

Volby.

volby do Krajského shromáždění.

Výsledky voleb v obci se jvíly takto:

Při volbě do poslanecké sněmovny bylo odevzdáno celkem 213 platných hlasů, z nichž obdrželi: 125 republikáni, 66 sociální demokraté, 11 živnostníci, 7 lidovci, 4 fašisté; při volbě do senátu bylo odevzdáno 182 platné hlasy, z nichž obdrželi 102 republikáni, 59 soc. demokraté, 11 živnostníci, 5 lidovci, 4 fašisté, 1 komunisté.

Dne 29. června 1935 ráno, vy-
pukl z neznámé příčiny v hospodářské
usedlosti čp. 40., náležející Josefu Komár-
kovi, požár, který nakrátko zachvá-
řil celé stavení, takže lehlo popelem.

Požár.

Škoda požárem způsobená činila 20.000,-
a byla částečně kryta pojištěním.
Úsilím hasičstva se po delší námaze
podařilo, že se oheň nepřenesl na

dosud došky krytou, střechem soused-
ního stavení čp. 27, které jest ještě
dřevěné a náleží Františku Vítkovi,
obecnímu hajnému v Šimanově.

Dne 14. čerence 1935 vyhořela
usedlost Františka Štěpána čp. 45. Škoda
způsobená požárem činila asi 15.000 Kč,
a jest částečně kryta pojištěním.

Změna ve
vedení školy.

Od 1. září 1935 vyučoval jako
zatímni řídící učitel při zdejší škole pan
Rudolf Zápoloční po řídícím učiteli
Václavu Dřevovi, který odešel na nové
působení do Janovic u Polné.

Vloupařství.

Zdejší spořitelni a záložni
spolek „Kampelička“ má svou pokladnu
umístěnou v první třídě zdejší školy.
V noci ze 4. na 5. září vloupaři se
nerozumně pachatelé do školy, vypá-
čili ohnivzdornou pokladnu a odcí-
zili větší částku peněz. Zmocnili se
všech, v pokladně uložených peněz, se
jim nepodařilo. Pátrání a vyšetřování
krádeže prováděla četnická pátrací
stanice z Kutné Hory.

Změny
držebnosti.

V tomto roce koupil
ve veřejné dražbě domek čp. 39, nále-
žící paní Kateřině Bláhové, pan

František Novák, sedník ze Zbítova.

Téhož roku koupil se veřejně dražbě doměk čp. 14., který patřil Františkovi Bauerovi pan František Štěpán, domkář a krejčí čp. 32 za cenu 20.000.-

V roce 1935 vystavěl si na pozemku vedle vily pana Václava Nováka obytný dům s dílnou kruklař pan Václav Holub.

Hauby.

Ochotnický spolek sebral dne 28. X. 1935 divadelní hru „Český voják“ jako stromostní představení výročí dne samostatnosti. Přednášku proslavil řídící učitel Friedrich ze Zbítova.

Divadlo.

V obci se narodily 4 děti, zemřelo 6 osob. Ovdány byly dvě osoby. (Václav Novák čp. 17 s Anastasií Paprňovou.)
František Svoboda čp. 47. s Anětkou Pechovou z jívna)

Pohyb obyvatelstva.

Obecní přirážka k přímým daním na schodek obecního rozpočtu ve výši 7260.- Kč činila 250%.

Přirážky.

1936.

Změna ve
vedení školy.

Dne 1. července nastoupil školní službu při zdejší škole Otakar Friedrich jako definitivní řídící učitel. Jmenovaný byl dříve řídícím učitelem ve Lbitědelsku. Zdejší doobčuvácká škola byla od 1. září 1936 dočasně redukována na školu jednobřvou. Šlo se tak pro snížení počtu školou povinného věku.

Coičení C.P.O.

Dne 14. 15. 16. a 17.^{VI.} bylo provedeno ve zdejší obci kalendářová coičení, přičemž účinkovaly všechny složky místní Civilní Protiletelské ochrany. (C.P.O.) Kalendářová obce bylo úplně.

Změna drážeb-
nosti.

V tomto roce koupil pan Josef Štěpán čp. 23. hospodářskou usedlost čp. 14. od pana Františka Štěpána čp. 32 za 22.000.-K, a Antonín Vrána, kolář z Větrného Jeníkova koupil usedlost čp. 2. od Jana Štěpána za 24.500.-K.

Stavby.

Během roku postavil si pan Jaroslav Kolub, bankovní úředník v Jihlavě na pokraji "Kráčnicku" vilu nedaleko vily pana Bohuslava Koluba.

Kultura.

Členářsko-ochotnický spolek sebral dne 5. července u "Ladruen" divadelní hru v přírodě "Bohlaenci." Úspěch hry byl pěkný. V měsíci prosinci byla po dvakrátě

sehrána opereta „Lojzického“ s velikým úspěchem.
Klára s pěknými zpěvy a dobře naučenou
hudbou se všeobecně líbila.

Místní osvětová komise uspořádala
dne 28. října spolu se zřetelovskou školou slavnost
výročí samostatnosti ve hojně účasti
občanů a spolků.

Silnice Limanov - Hlavočkov, která
je před málo lety dostavěná, byla již
dostí poškozena a proto se rozhodla sprá-
va humpoleckého okresu silnici důklad-
ně znovu zřídit a vozovku silnice
uválcovati. Pískem a štěrky
dodávaly Staničské železné lomy okresní,
písek dodávala obec. Práce na silnici
trvala tři měsíce až do konce října.

Nezeměstvaní dělníci zdejší a z okolí
málekli zde obživou.

Obecní přirážka k přímým
daním na rok 1936 činila 220%. Potřeba
obecního rozpočtu vykazovala 41.022,-,
úhrada obnášela 34.405,- K. Zchodek
činil 6.617,- K.

Jaro toho roku bylo pěkné,
suché, v měsíci čerunu a červenci téměř
neustále pršelo. V druhé polovině července
bylo krásné, letní počasí. O hnízdě

Uprava
okr. silnice.

Přirážky.

Počasí.

Ceny plodin.

bylo pěkné počasí. Úroda toho roku
byla hojná. Žito stálo 127.-K, oves 108.
brambory 13-24K.

Pohyb obyva-
telstva.

V roce 1936 se narodilo
ve zdejší obci 7 dětí a zemřelo 4 lidí,
mezi nimi též pan Václav Novák, rolník
a hostinský čp. 25. Jmenovaný byl dlouho-
letým členem hasičského sboru, Kampaňského
obecního zastupitelstva a jiných spolků.
Pro svou oblibenost byla účast na jeho pohřbu veliká.
Ostatní byli 4 osoby (Antonín Trávník s Marií
Hljskovou ze Šimanova, František Doucha s Marií
Hljskovou, Václav Řápek s Kateřinou
Kameníkovou z Jirůna a Jaroslav Kubík
s Františkou Vítkovou z Jirůna.

1937

Stavby.

V tomto roce si postavila (si) rodova
po bankovním úředníku Václavu Holubovi,
paní Julie Holubová u Škárčnicku vilu, ne-
daleko vily p. Jaroslava Holuba.

Pan Václav Holub poštovní úředník
z německého Brodu si postavil vilku v obci
nedaleko pop. č. 49. Uvedle vily pana
Jaroslava Holuba postavil si pan Gustav
Holub, bankovní úředník z Třebíče ve-
kendovou chatu.

Obecní rozpočet na rok 1937 vykazuje poklebu
40.924 - K., úhrada obcí 34.490 - K.

Schodek rozpočtu ve výši 6.434 - K. uhra-
dí se 220% přírůstkem k předepsaným
příjímám daním.

V měsíci červnu nastaly ve zdej-
ším kraji časté bouřky spojené s při-
během mračen. Při jedné takové noční
bouřce udeřil blesk do stavení pana
Františka Komárky, poškodil střechu
a kdi, proletěl světnicí, ale na štěstí
větší škody nedělal. Leknutí domácích
lidí bylo nejisté velké. Majitel si dal
poté ihned kříditi na svého stavení
bleskosvod. Časté lijáky odplavily
na mnoha místech ovocí a polí
a odplavily nedávno nasázené se-
meky, zvláště pole p. Václava Kováka
č. 25 za „pastouškou“ bylo zřejmě po-
škozeno. Bleskem bylo poškozeno i ně-
kolik radiových přijímačů.

V měsíci červenci uspořádalo
Místní Společení Republik. Dorostu
cyklistické závody o pohár p. redak-
tora Rudolfa Halíka. Vítězem a maji-
telem poháru se stalo M. J. R. D. o
Dudíně. Závody byly částečně navštíveny
a měly vysokou úroveň.

Přírůtky.

Bouřka,
kivelní po-
hromy.

Závody
cyklistů.

Dožínky.

Skupina svazu domkářů a malokoháňků
pořádala dne 22. srpna 1937 slavnost
dožínek, při níž účinkovalo řádně a
ženy sdružení Dělnické tělocvičné jednotky.
Slavnost byla zahájena vztyčením Státní
vlajky a státní hymnou. Při slavnosti
promluvil člen zemského výboru pan
J. Libera. Příběh slavnosti byl zdařilý.

Umělí J. G. M.

Dne 14. září ohlásil rozhlas
v časných hodinách ranních všem ob-
čanům, že ve 3 hod. 29 min. zemřel v
Lánech největší muž našeho národa
prezident - osvoboditel, Tomáš Garrigue
Masaryk. Tato truchlivá zpráva byla
přijata sduženými občany s pohledem
a namozem se stanni v očích. V den
pohřbu, dne 21. září ráno shromáždilo
se četné občanstvo na silnici u "Nováků"
č. 8. a odtud odešlo v průvodu hasičstva,
spolků, obec. zastupitelstva k pomníku,
kde dvě dívky položily věnce se stuhami
v národních barvách. U pomníku pří-
padně promluvil starosta has. sboru Anto-
nín Novák. Potom odešli všichni do
školské budovy k smuteční schůzi obec.
zastupitelstva, kde učinil smuteční

projev řídící učitel Otakar Friedrich.
Potom poslouchali občasně smuteční obřá-
dy a pohřební průvod Bucharou rozhlasem.

Dne 14. října uspořádala
Místní osvětová komise koncert na
paměť T. G. M. v sále u Skořepů.
Trýzna byla zahájena předsestou M. O. K.
p. Václavem Štěpánem a kapelou
Foerstroovým chorálem: "Z osudu rukou".
Poté následovaly básně, sborové reci-
tace, přednáška říd. učitele.
Trýzna byla zakončena společným
zapěním státní hymny. Trýzna
zanechala ve všech přítomných
hluboký dojem.

Na podzim podnikla obec
operou veřejné cesty obcí, vedoucí od
pop. č. 52 k č. 46. jako nouzová práce
pro zmírnění nezaměstnanosti. Náklad
na zbudování cesty byl rozpočten na
9000.-K. K tomu účelu poskytlo minister-
stvo sociální péče jako příspěvek na
produkční péči o nezaměstnané částku
až do výše 2.500.-K.

V listopadu sebral se nejlepší
ochotnický spolek veselohru: "Na ro-
taci za mlyníci" s pěkným úspěchem.

Trýzna
na T. G. M.

Střába
cesty?

Divadlo.

Požár.

Dne 8. prosince o půl jedenácté hodině dopolední vypukl v usedlosti čp. 38., náležející panu Josefu Šmerglovi, požár, který nakrátko zachvátil celé stavení. Stavění vyhořelo do základů, neboť práce hasičů byla ztížena silným mrazem. Ve stodole shořel i vůz, mlátička a elektr. motor. Podarilo se zachrániti jen to nejméně. Ihota požárem způsobená byla odhadována na 15.000.- Pojištění bylo však o mnoho nižší.

Polný obyvatelstvo.

1938.

Počasí.

Zima toho roku byla mírná, a měsíci březnu bylo teple, jarní počasí. V měsíci dubnu a květnu bylo chladně a maximálně počasí, takže květy ovocných stromů pomrzly a neměly téměř ovoce. V červenci bylo velmi teple, po čtrnáct dní ukazoval teploměr přes 25° C ve stínu. Žně počaly proto ve zdejším obci poněkud dříve, ale v měsíci srpnu se počasí velmi zhoršilo, a malých přestávkách pršelo téměř celý měsíc a zčásti i v měsíci září. Většina obilí musela na polích a nedala se rovčas skliditi. Ousy na polích zráely, korní klíčilo, leny rovně vrostly, takže naděje na dobrou sklizeň byly zmoženy. Brambory byly zachráněny hnilobou. Podzim byl pěkný, brambory a řepy, třebaže byl nedostatek pracovních sil, se brzy sklidily. Zimní měsíce byly téměř bez sněhu. Husté sněžení počalo teprve sněžití o pásočích. Lilnice se zavály a staly se neujzdnymi. Ceny obilí: žito stálo 135^{.-} K, oves 110^{.-} K. Platilo se všude pro špatnou jakost daleko méně. Bram-

bory stály 18' - - 22' - K .

Přivážky.

V rozpočtu na rok 1938 činila potřeba 44.019' - K, útrata 35.697' - K, schodek rozpočtu 8.422' - K se utradí 290% přivážkou k přímým daním.

Čištění a kurs C.P.O.

V měsíci dubnu konalo se čištění C.P.O., které osobně přehlédl okresní hejman pan Němeček. Pro lepší odborní vzedání místní C.P.O. a hasičstva konal se v zimních měsících kurs, který vedl velitel C.P.O. Otakar Friedrich a velitel hasičského sboru Jaroslav Jaroš.

Změna držebnosti.

Dne 2. února 1938 koupil pan Václav Hamák ze Zbilid ve veřejné dražbě usedlost čp. 52. náležející stáru paní Boženy Honsové za 39.000' - K.

Doplňovací volba starosty.

Dne 29. března byl zvolen v doplňovací volbě starostou obce pan Karel Vítek, domkář čp. 55., poněvadž dosavadní starosta obce pan (~~Václav Kovák~~) Josef Kovák, rolník čp. 8. se pro nemoc svého úřadu vzdal. Do obecní rady byl zvolen pan Václav Flejšek, rolník č. 53.

Částečné mobilisace.

Při částečné mobilisaci čs. branní moci dne 21. května nastoupili vojenskou službu náborníci Jaroslav Jaroš a Josef Štěpán.

Přístí den odešli ku svým úvarům záložníci
Václav Bajer, Jaroslav Honsa, Vincenc
Novák, pan Alois Honsa a Jan Dvořák.

Dne 12. čerona komaty se ve zdejší
obci obecní volby, při nichž podány dvě
kandidatury. Místní skupina Ústředního
svazu domkářů a malorolníků ^{sv. dem.} obdržela
112 hlasů a 7 mandátů a republikánská
strana s Domovinou obdržela 96 hlasů a 5
mandátů z celkového počtu 206 odevzda-
ných platných hlasů.

Obecní -
volby.

Dne 2. čerence se uslavilo
obecního zastupitelstva u tomto složení,

nové obec.
zastupitelstvo.

- Karel Vilek č. 55 starosta za domk. a mal. ^{sv. dem.}
- Karel Hejsek č. 46. náměstek za rep.
- Josef Novák č. 17 náctní za domkáře ^{sv. dem.}
- Václav Hejsek č. 53 — — — — — za republ.
- Antonín Paprč č. 74 — — — — —
- Antonín Novák č. 21. — — — — —
- Antonín Palán č. 67. — — — — —
- Josef Komárka č. 40. za domkáře ^{sv. dem.}
- Otokar Friedrich č. 58 — — — — —
- Josef Přenosil č. 12 — — — — —
- Josef Šmergl č. 38 — — — — —
- Frant. Komárka č. 28. — — — — —
- náhradníky za skupinu domkářů ^{s. d.}
- Václav Štěpán č. 23., Frant. Rypšarý č. 9.

Václav Jaroš č. 4 a Frant. Štěpán č. 32.
Za republikánskou stranu jsou náhradní-
ky: Karel Bobšík č. 1., Frant. Novák č. 8,
Josef Štěpán č. 11. a Josef Bláček č. 13.

Nový obchod.

V měsíci červnu byla otevřena
v domě čp. 52. filiální prodejna „Nákup-
ního družstva“ v Humpolci s 30 zakláda-
jícími členy. Za tím účelem byl kmině-
ný dům přestavěn, aby vyhovoval po-
třebám nového obchodu.

Umrlí Ant.
Nováka.

Dne 16. srpna došlo k tragické
události, která rozrušila všechny občan-
stvo. Toho dne vypřichal pan Antonín
Novák, rolník čp. 21. koně s vozem a byl jed-
ním koněm kopnut tak nešťastně
do břicha, že jmenovaný v kváské
choili skončil. Jmenovaný byl oblíben v ce-
lé obci a znám v celém okolí.

P. Antonín Novák býval starostou naší obce,
nedávno byl zvolen opět členem obec.
nastupitelstva, jeden ze zakladatelů,
dlouholetý velitel a starosta hasič-
ského sboru, čestný starosta hasič.
kupy humpolské, člen ředitelství
Okres. Hosp. Zlatáňny, bývalý člen okres.
nastupitelstva, družstva a t. d.

proto byla účast na jeho pohřbu dne 19. VIII.
 přímo nevidaná. Vedle hasičstva, zá-
 stupců hasičské kupy, okresní hosp. záložny,
 Republikánské strany, loveckého klubu,
 dostavily se nepřehlédnutelné řady přátel a
 známých zesnulého. Nad rakou promlu-
 vito řada řečníků, mezi jinými i pisatel
 kroniky za hasičstvo a za místní ob-
 čany. Dooral brácha života a poctivé
 plodné práci, buď mi na to není leh-
 kou. --

V tomto roce vystavila
 nejvyšší „Kampelická“ dílna vedle hasičské-
 ho skladu, kde si řídila svou úřa-
 dovanu. Od svého založení konala své
 schůze a úřadování ve škole, kdežto
 nyní se jí dostává vlastního stánku.
 V druhé místnosti této budovy bu-
 de mít léž obec svou úřadovanu,
 která si vyvinula pro tuto místnost
 sloučenost.

Stavby.

Při silnici k Hlavkovu
 postavil si obytný dům č. 83. pan
 František Bulant.

Dne 23. září, o 22.15 hod.

byla vyhlášena všeobecná mobilisace
záložníků do 40. let a měšťáctv i
 a ročníků starších.

Mobilisace

Zpráva se rozšířila v rychlosti po celé
obci a byla přijata od mužů i
žen s důstojným klidem. Ještě v noci
si občani a záložníci obstarávali
nejnutnější nákupy. Ráno odjžděli na
trích nočních kolo záložníci. : Josef Komárek
č. 40. Frant. Svoboda č. 47., Frant. Flejšek č. 16.

Josef Štěpán č. 14., Bohuslav Slouša č. 73.

~~Karel~~ Antonín Štěcha, Frant. Jonák č. 15.

Antonín Lalán č. 67., Frant. Novák č. 8.

Václav Flejšek č. 53., Josef Šmergl č. 38.,

Frant. Štěpán č. 32., Jaroslav Jaroš č. 24.

J. Humal č. 33., Jaroslav Komolka č. 22., Jaroslav

Prošek č. 65., František Kutík č. 63.

a František Kovák č. 39. Kéklův, jako

Karel Nosik č. 36., Karel Slouša č. 72, Karel

Kěmce odšli s něco dřív. František

Blahák č. 68. odšel do četnické školy?

Celkem konali vojenskou službu 42
mužů i žen, kteří konali přesnoční
službu.

Události v našem státě a v sa-
hraničí postupovaly silným tempem
ku předu, takže jsme se již so. září
dozvěděli, že se vojáci brzy vrátí ku
svým rodinám a ku své práci.

Do několika týdnů se skutečně většina

náložníků navrátili do domů. Během této doby několikrát prošli obcí formace naší armády. Občané je všude vítali radostně a vyšli jim ve všem všemožně vstříc. Někteří náložníci se vrátili domů, až před vánoci.

C. P. O. měla po dobu branné pohotovosti až do 1. října denně pohotovost.

Od večera do svítání byla vždy obec úplně zatemněna.

V tomto roce přibývalo v obci posluchačů rozhlasu, takže koncem roku bylo v obci již třináct radiových přijímačů.

Pohotovost
C. P. O.

Rozhlas.

Pohyb oby-
vatelstva.

Revidoval:
Karel Kláška,
o. s. i.
4. VI. 39.

Tato kniha byla k nawičeniu oku-
pantských úradů v roce 1940 sdevdana do
úřední úschovy a vrácena až v roce 1946.

Během války byla přečtena kniha nová,
do které začal kronikář kopirovat.

V této druhé knize připravil historický nástin
katastrů a osídlení obce.

Proto nebylo možno po celou tuto dobu činiti
zápisy o pamětihodných událostech, které
se přihodily.

Na následujících stránkách pokusím se
vyličiti události, které se po celou dobu
stály.

Záznamy za léta 1938-1945.

Září 1938.

Dne 23. září 1938 byla vyhlášena vše-
obecná mobilisace. Z naší obce odešli téměř
všichni muži do 40 let, jak již bylo uvedeno
v této knize na straně 23. Všichni odebrá-
nili s odhodláním brániti naši vlast
proti německým fašistům, kteří vyprovoka-
li válkou našemu státu, nepostoupí-
li pohraniční území naší republiky německé
Risi.

Byly to dny plné napjatého očekávání

Pravý lid byl připraven každý pokus o poruše-
ní našich historických hranic s nejrohod-
něji odraziti. Na našich hranicích stáli naši
vojáci se zbraní v ruce a čekali jen na okam-
žik, kdy budou moči ukázat svou stateč-
nost a odhodlanost, odraziti každý ne-
přátelský útok proti našemu státu.

Naš stát byl tehdy veden lidmi, kle-
rým bylo milijůvkrát národním souo-
du, jen aby ushánili své majetky a
plně měšce. Demagogovali se tajně i veřejně
s Hitlerem, jak by zničili samostatnost
státu.

V našich obcích byli také někteří občané,
hlavně zámožní sedláci, příslušníci
lehčího agrárního strany, kteří si naději
přáli vložit pod kůtu Hitlerov-
ského fašismu, než srohodn, kterou
by nám byl scholen pomocí udržet
Italský svaz. Proklamovali tehdy ve-
řejně na svých schůzkách, že je jim mi-
lejší, když je „sexere černý pes než ku-
dy pes.“

Zatím v Mnichově rozhodly Anglie, Francie, Mnichovský
Italie a Německo o nás bez naší přítom- díklad.
nosti a bez přítomnosti zastupců So-
větského svazu a pohraničních ú-
zemí našeho státu.

Velmozi, Anglie a Francie, s kterými měl
nás stát smlouvy a vzájemné pomoci sba-
hile nás opustili. Jen Sovětský svaz, jako
jediný, byl připraven jíti nám na pomoc.
Nebyl však o tuto pomoc požádán. Naše
kapitalisticko - buržoázní vláda, ne
stejně před komunismem, admistla a na-
ději dala přednost svadč na celém na-
rodě.

1 1
Poslouchání
rozhlasu.

Bylo dny plné napjatého očekávání měly
ohlas i ve vesničské obci. Kdo měl rozhlasový
přijímač, stále sledoval zprávy, které byly
mradoslavé a beznadějně. Lidé se zmuš-
vala válečná psychosa. O příchod se za-
čali obyvatelé hádat.

V naší slevečném družstevním obchodě,
 který byl přičten v č. 52 a který měl
 v čelav klauk bylo nakupováno vše
 možně, takže se zboží dováželo do pro-
 dejny i v noci.

Počasi

Úroda nřstala v důsledku nedostateč-
ku pracovních sil dlouho na poli. Počasí
bylo ulí lélo i částečně na podzim dešti-
vé, obilí klavně jarní byly porostlé a sklí-
rení byla velmi špatná.

Latina se vyplnil mnichovský diktát,
pohraniční území (Sudety) byla obsazena
německým vojskem, máv pohraniční ope-

němí byla bez bje vyklíčena a stala se lacinou
kořistí fašistických voják. Naše obyvatelstvo
a hlavně pracující třída odneslo porážku
postup vlády. Lid si vynutil odstoupení pro-
radní vlády Rodžasa a žádal novou vládu,
která by čtila všem úlohám nepřátel. Ale i
nová vláda Gyrocého byla právě tak prava-
ná a neschopná.

Po tomto, pro náš lid poněkudjším dílem
tu se i politické poměry v našem státě
změnily. Dosavadní politické strany se roz-
šly nebo zavržly, strana komunistická,
která jako jediná hájila zájmy a práva mas
pracujícího lidu, byla rozpuštěna.

V obci se strana sociálně-demokratická a
agrární rozšly. V obci byla pak založe-
na nová politická strana „Národní jednoty“
sdružující bývalé pravice, křesťanské stra-
ny, hlavně agrární a „Národní strana práce“,
složená hlavně z řad příslušníků strany
sociálně-demokratické.

Strana „Národní jednoty“ měla fašistické
zájmy a někteří příslušníci této strany
prokládali, že se vypořádají se všemi
komunisty a socialisty. Vyhrožovali i pisateli
tito správy. Podali na něho kvestu oznámení,
pro mráčku Gyrocého a Beráca, posílali na něj
úsměhy a psali v něm články v novinách.

Politické
strany.

Trstuvé renámení bylo později zastaveno.

Malá, ohlíšená republika dlouho svoji
"svobodu" nechtěla.

Doba okupace.

15. března 1939.

Dne 15. března 1939 překročila hitlerovská
vojska naše nové hranice a během dne
obsadila české země. Slovensko bylo odděleno,
utvořilo tak zvaný "Slovenský stát" fašistický,
s vedením klerikální šovinistické strany ludové
v čele. U nás byl zřízen t. zv. Protektorát Čechy
a Morava.

V naší obci proběhla zpráva o fašistické
okupaci vysílané rozhlasem hned v ranních
hodinách. Lidé nešli pracovat, v klavírních
okružnicích rozmlouvali, co se bude v budoucnu
dít. V těchto dnech napadlo mnoho sněhu,
takže cesty byly u nás téměř neobchodné.
Lidé čekali s obavami na příchod německého
vojska. Hned se začala rozjíždět prasata,
neboť se lidé báli, že jim Němci nepřijíždí po-
berou. Najednou proskočila zpráva, že
už Němci přicházejí. Právě se ukry-
vali, zauv se to dalo.

Když to německé jednotky, ale byla to sku-
pina našich četníků, kteří byli nuceni opustit
svá stanoviště v obcích s německou národností
na jihu.

Ze sousední obce Jiřina přiběhli čeští obyvatelé se svými dělní. Tamější Němci se hrubě modili na českém obyvatelstvu a mnoho jich bylo hrubě ztlučeno. Německá fašistická armáda toho dne pro množství sněhu do Jiřina nepřišla. Jiřínští Češi se vrátili do svých domovů na několik dní až po příjezdu německého vojska.

Do naší obce vojsko nepřišlo. Jen ojedinelé auto s německou policií projelo občas nesmíci. Hned po příjezdu fašistické armády byli pasivní čeští občané, hlavně komunisté zatýkáni a odvozeni do fašistických vězení nebo do koncentračních táborů.

Redák z naší obce. Jan Přemysl z čísla 12., který byl kamunistou z Č.S.P. z Lysé nad Labem byl někdy rovněž odvozen do nacistických vězení a později popraven. Přemysl byl čestným příslušníkem komunistické strany a stal se tak jedinou obětí nacistického teroru z naší obce. Čest jeho památce!

Oběti nacist. okupace.

Mnozí bývalí agráři byli dobře upraveni svými předáky, jaký kus lidí chystají palnou národ. Ze krmínku stojí léž práva, že příslušníci býv. agrární strany již před počtem věděl, že k okupaci našich zemí určitě dojde.

Imyšlení
agrárníků.

V roce 1938 byl na Bílou sobotu o 12. hodině polední jako každoročně vyhlášen velko-
noční mír československého Červeného Kříže.

Teždy prohlásil rolník Antonín Kovák, že za rok se podobná mírová slavnost už nemohla netu-
de, že naopak již tu budou sládnout Němci a
Hitler na pražském hradiě shůvat. Nikdo tehdy
těmto slovinm nevěřil. Kovák to tehdy již věděl,
říkal, že by se toho mrad dožil, ale nepověděl, od
koho má takové xprávy.

Válka s Pol-
skem.

1. září 1939 napadli hitlerovští fašisté
Polsko. Každý se domníval, že vojsko naxa-
zí na tuhý odpor Poláků. Občané se domnívali,
že brzy bude po válce, fašismus poražen a
naš lid opět sloboden. Byla to jen planá
útěcha. Polsko po krátké době xbratilo svou
nezávislost a svou armádu.

Řízené hospo-
dářství.

V obci hned od vypuknutí války bylo xave-
dno řízené hospodářství, xavedeny potra-
vinové lístky, lístky na mýdlo, na tabák,
poukazy na látky a na obuv, lístky na
benzin a na petrolej, poukazy na gumové obru-
če, na nádobí i na nábytek.

Zemědělci byli nuceni odváděti obilí, bram-
bory, dobytč, vepř, mlíko a vejce.

Neplnění těchto dodávek bylo přísně trestá-
no. I v naší obci byli někteří zemědělci
potrestáni pro porušení těchto naxřevní.

Placení pokut si xaději „odseděl“, ale dodávk
tu přesto nesplnil.

Domácí porážky vepřů byly propočítávány.

podle počtu osob v domácnosti. Proto u některých
rodinách smálo děti a s větší vahou poraženého
prasete nedostali skoro po celý rok polravimové
lišky na maso a kerky. Maso se však sníd-
lo na krátkou dobu a pak nebylo jedno ani
druhé. Aby se lidé čimlo předpisům vyhnutí,
nakupovali často nepře bez ohlášení, potajmu
„na černo“. Maso u čirných porážek bylo
samozřejmě i prodáváno na vysoké ceny, nebo
vyměněno za jiné zboží. Choval se nepří-
středně, slao nepří-
středně, aby úřady
nezjistily, že se mu nepří-
středně nezákonným
způsobem ukradl. Prodávání nedostatek potra-
vin ve městech, klauně u sousední Jihlavě, při-
mít některé občany k tomu, že prodávali na vy-
soké ceny maslo, mléko vejce a jiné a tak
se někteří nakradili mezi s. r. o. „šmetinářé“.
Nebylo udavačů, aby takový obchod nebo činnou
prodávku prozradil. Došlo i v několika
případech k tomu, že při náhodné prohlíd-
ce, třeba při jízdě autobusem, byl šmeti-
nář dopaden, ale vždy ^{ho,} celkem dobře
dopadlo. Pokud takové případy vyšetřo-
valy české úřady, vždy vyšetřovaly tak,
aby se nikomu nic nestalo.

Když v červnu 1942 hitlerovské Poslušání
vojsko napadlo Loučický svaz, těšil
se každý, že bude konec i našeho utrpe-
ní.
hlasu.

→ Friedrich
Chyba:
V červnu 1941

ní. Všichni věřili, že Sovětský svaz brzy osvobodí fašistické Německo a přinese i nám opět svobodu. Lidé vysedávali dlouho do noci u rozhlasových přijímačů, poslouchali správy ze Moskvy, z Londýna a odevšad, odkud slyšeli alespoň slovo nůčhy. Rozhlas byl úmyslně rušen, aby byl poslech cizích stanic znemožněn. To bylo však málo platné. Proto přikročily německé úřady k tomu, že nařídily u rozhlasových přijímačů odstranit kardinální na krátké vlny, kde byl poslech cizích stanic nejjasnější. Poslouchání cizího rozhlasu bylo velmi přísně trestáno. Přesto však si naši občané nařídili náhradní zařízení na krátké vlny a poslouchali nešle dál. Každý den ráno při sběru mléka již věděla celá ves, co je nového ve světě. Pisatel sám si pořídil náhradou krásných vln a nebylo téměř dne, aby u něho neposlouchala skupina občanů cizí rozhlas. Jedním z nejvytrvalejších posluchačů byl Václav Jaroš č. 4., který nevynechal dne, aby si neposlouchl správy z ciziny. Za zmínku též patří, že p. Václav Jaroš uschoval všechny zakázané obrázky ze školy a neposílel je po skončení války odevšad svému účtu. Svobody se tento vlastenec a starý portiný socialista dočkal, ale brzy po skončení války zemřel. Čistého paměťáka!

V důsledku válečných událostí byly zakázány všechny taneční zábavy. Ale naše mládež byla tak vynalézavá, že dovedla si uspořádat tajnou taneční zábavu všude, kde jen to bylo možno. Taková zábava se konala také v místním hostinci. Když byla zábava v nejlepší, kdosi zvolal: „Ríšští sem jedou!“ V tom okamžiku zhaslo světlo a v sále nastala taková panika, že nikdo nevěděl, jak se v místnosti dostane. Všichni se hrnuli do oken. Okna praskala a sklo křácelo. Jeden přes druhého skákal okny a hleděl, se co nejrychleji dostat do bezpečí. Ríšští vojáci, byli to němečtí policisté z Jihlavy, skutečně přijeli, ale jen proto, aby se pořádně napili. Nedobrovolně skončená zábava pak pokračovala dále.

Nemožnost konání tanečních zábav přispěla nemalou měrou k rozvoji divadelní činnosti čtenářského spolku. Totiž byla s výběrem divadelních her. Úřady konaly přesnou cenzuru a posílaly pouze hry v hlediska poměru k Říši nezávadně. Proto byla řada divadelních her hrána buď bez poselství nebo na jiné jméno.

Zákat
tanečních
zábav.

Rozvoj
divadelní
činnosti.

Místní četnickos a Vělného Jeníkova o tom vědělo, ale nikdy nezakročilo. Návštivy na tuto příležitost by byly také početné, že diváci nastupili sál i vedlejší místnost, kde se stálo i na stolech, dostoval k prasknutí. Hry byly často několikrát se opakovány se stejným úspěchem.

Odstranění knih z knihoven.

Okupantské úřady nařídily provést čistky v obcích a školní knihovně. Tak byla z knihoven vyřazena spousta hodnotné literatury a tím knihovny velmi ochuzeny.

Odvolání dělníků na práci.

Hned na počátku války byli na příkaz fašistických úřadů z naší obce stěhováni na práci odvoláni do Říše. První z nich byl Alois Pechal. Odešel do Grimme, kde pracoval v cihelně. Brzy však se vrátil. Později odešli Josef Kosek č. 36, František Novák: 39 do západního Německa, František Bláha odešel do Francie, Josef Běloch, Jaroslav Vítek a František Novák č. 57 do Horních Rakous. Josef Běloch odsud uprchl, byl dopaden a odvolán do pracovního tábora v Clane/Luxemburg a odsud byl opět dopraven do Rakous. Karel Němec měl odejít rovněž na práci do Německa. Ten však uprchl, skrýval se na různých místech a třebaže byl stále hledán četnictvem, podařilo se mu skrývat²⁰ do konce války. Bohuslav Kubiš^{i. 63.} pracoval v Bratislavě.

Ke konci války odešli na kopání nákopů
na nýchodní Moravu František Přenosil, Miroslav
Palán, Václav Kolouč, a Jan Šmergl. Nebyli

Správně napsáno:

Fr. Štěpán č. 50.
Sam dlouho, asi za měsíc se vrátili. Někle-

od 10.1.1945

do 14.3.1945

řili byli totálně nasazení jako Miroslav Prošek,
který pracoval v továrně na střelivo ve Vla-
šíně a bývalý respicient pohraniční fi-
nanční stráže František Šort, který v na-
ší obci měl naměstnání jako tajemník
násobovací a vyřizovací služby. Pracovo-
val v Myslovicích v Polsku, nedaleko pověst-
ného koncentračního tábora v Osvětimi.

Ani domácí obyvatelstvo, drobní zemědělci nebyli
ušetřeni. Byli nuceni pracovat u velkých
sedláků a u dvora v Branišově.

Někteří přijali práci u sedláků, aby se vy-
hnuli totálnímu nasazení.

Během války se vyřizovací situace
stále horšila. Lístky byly zavazeny na všech-
ny druhy potravin, na ubrovi, leambery,
ukli, divo a na tabák. Tabáčky se staly
výnosným prodijným prostředkem pro ne-
kuřáky. Jedna tabáčka stála od
800 - 1.200K. I s ostatními lístky se rovněž
čile obchodovalo.

Lístkové
hospodářství.

Do obchodu se dostaly při nedostatku náhražky
kvalitních potravin, různé náhražky: potraviny,
umělý med, umělý tuk, posybné jakosti

náhražky čaje, hořeni, lávy a keleniny.
Ovoc pro děti bylo velmi málo, to dostávaly
jen německé děti.

U lihovin byl nedostatek. To byla příčina,
že se rozmohlo nebyvalou měrou tajné
pálení lihovin po domácku, ze všech mož-
ných surovin. To byl pro takového
lihovarníka dobrý prostředek k obohacení.
Jeden litr takové "lavoračky" stál až 1.500 Kč.
Vyměňoval se za všechno možné, hlavně
za kvác.

Hospodářské
kontroly.

Ku konci války, kdy již vázlo násobová-
ní hitlerovské armády, došlo též k pro-
vádění реквизиčí. Do obce přijeli německé
vojáci, příslušníci hitlerovské SS, obkloupi-
li celou vesnici, aby nikdo nemohl opustit
vesnici nebo na rychlo odvézt zásoby k
ukrytí v poliích nebo v lese. Každý zemědělec
i když ničeho sám již neměl, byl nucen
nabídnout určitou částku obilí. Kdo
se bránil dodávce, byl postaven útemu ke
rodí, kde stál tak dlouho, až sám na-
bídl. Prohlídky zásob na půdách nepři-
nesly výsledku, protože zemědělci byli
již českými kontrolory vyškolení služ-
by spravení, aby si včas zásoby odkli-
dili. Naši lidé se nebáli ani pohrůžek^{sk}

stáaly psobily, nabídnuté obilí málokdo dodal.
K provedení kontroly u státní těžko nucených
dostávek už fašisté neměli čas.

Když se již sovětská armáda blížila k našim
hranicím, přišli do naší obce němečtí uprchlí-
ci z horního Slezska od Hlohova „národní
hosté“. Byli to většinou starší lidé, muži, že-
ny s dětmi. Přinesli s sebou jen to nejnut-
nější, prádlo, oděv a peřiny. Byli velmi
karašeni, skromní a při řeči s nimi se
práve lichotivě o skomirajícím hitlerovském
režimu nevyjadřovali. Všichni jen toužili,
aby již byl konec války, smiřovali se
s porážkou Německa a měli jediné přání,
co nejdříve se vrátit domů. Uprchlíci
byli umístěni spočátku ve škole a v hos-
tinci čp. 25. Později byli rozděleni do prádel-
ných vilek a bytů. Tito lidé nudočkali
konec války a ještě před jejím ukou-
čením se vrátili zpět.

I pokračujícím vývojem válečných udá-
lostí se každým dnem množství uprch-
líků zvyšovalo. Vezli svůj skromný ma-
jetek na vozích, pokrytých plachtami.
Do vozů měli kaprašené koně, ale i voly
a krávy. V naší obci se dlouho nerozvě-
li a šáhli dále směrem k Peltřimovu.

Němečtí
uprchlíci

Byli většinou z Hlučínska a z okrajových území
našich moravsko-slezských hranic. Říkali, že
jsou „Moravci“ a mnozí z nich dovedli češky.
Byla to pro ně strašná cesta. Poznali sami
na sobě, jaký úděl jim připravil histlerovský
fasismus.

Do vily na Strávněku náležející paní
Julii Holubové se nastěhoval pan Josef Lukeš,
vrchní soudní rada ve výslužce z Opavy. Byl
na příkaz německých úřadů nucen opustit
svůj dům v Opavě, kde se usadilo německé
policijní ředitelství. Přijel sem se svou ženou
a s dětmi své dcery, lékařky ze Žlína.
Žil v naší obci až do ukončení války.
Do obce se přestěhovaly též dvě Němky z Bena.
Jedna z nich byla českého původu z Jihlavy, udava
po německém letci a druhá ženou německého důstojní-
ka. Po válce se první vrátila do Jihlavy a druhá
byla odsouzena do západního Německa.

Žalčeni

gestapem

Ku kauzi války si vzpomnělo gestapo i
na pisatele této zprávy. Dne 8. dubna 1945 pře-
jelo před školou černé auto právně neoprávně
hodin vpoledne. Z auta vystoupili tři gestapáci,
kteří se vydávali původně za hospodářskou
kontrolu. Když přešel pisatel se třídou do
kuchyně, byl ihned zatčen. V bytě byla vyho-
nána prohlídka. Vrátili radiopřijímač, našli
cigarety. Jiného se jim nehodilo.

Byl jsem odvlečen s několika jinými katčeny
do věznice okres. pouda v Lompoletci. Vězení bylo pak
všechno ~~odvedeno~~ do vězení gestapa v Láčce.
Přesně před ukončením války jsem byl propus-
těn. Zatčení bylo provedeno v souvislosti se na-
hrádním ilegálních národních výborů
na okrese lompoleckém. Bylo to jediné
katčenu gestapem v obci.

Válečná panika se umocňovala
i našeho obyvatelstva. V očekávání blížící
se fronty se všichni domnívali, že i zde na
Vysocině dojde k bojům Sovětské armády
s ustupujícími fašistickým vojskem. Pro svou
mladší ochranu začali lidé v lesích a ve
stránkách kopati kryty, aby po době vojenských
operací, se měli kde ukrýti. Byla to prá-
ce sbyččná, neboť krytů nebylo vůbec
použito.

Hitlerovská armáda pod tlakem postupující
Sovětské armády byla v úplném rozkladu.
Lidé čekali každý den, kdy bude konec.
I v vyšších míst kolem obce bylo vidět
denně a dále vysoké sloupky kouře.
To kapotonala ustupující fašistická
armáda skladiště zásob a pohonných
látek. I to byla neklamná známka
rychle se blížícího konce hitlerovského
Wehrmachtu.

Kopání
krytů.

Konec fašist.
armády.

Osvobození.

V sobotu dne 5. května 1945 kolem 10.

hodiny dopoledne zastavilo na návsi sanitní auto. Na přední straně byla připevněna velká československá státní vlajka.

Řidič auta oznámil, že je konec války, že máme opět svobodu. Lidé se sbíhli, každý důvěřivě poslouchal, ale nikdo mu nevěřil, poněvadž se každý domníval, že je to německá provokace.

Až pražský rozhlas, který volal o pomoc, potvrdil, že se přiblížila hodina osvobození. Lidé poslouchali rozhlas, začali vyvěšovat naše státní vlajky. Odpoledne přijelo do vesnice náhladní auto z Humpolce, odkud bylo přivezeno provolání okresního národního výboru, aby se v obci ustavil revoluční národní výbor. Za chvíli byla návsi plná lidí. Všichni radostně rokovali o všech událostech a hovořili o budoucnosti života v obci.

Narychlo se šily vlajky ze starých prosekatorátních praporů. Do večera byly vyvěšeny vlajky na každém stavení.

červen 1945,

1. den

zbohy.

Kde kdo poslouchal rozhlas v Prahy, kde se
bojovalo o budovu pražského rozhlasu, kde
zářil boj na barikádách. Do vesnice přije-
li občané z Jiřina, kteří doporučovali, aby
se vlajky sjimuly, že Němci ve své nevěroste
se dopouštějí toho nejhoršího. Němci vlajku
sijmuli, aby jí na chvíli kase zvýšil. Noc
prošla klidně. Dlouho do noci lidé po-
slouchali rozhlas, aby věděli, jak
Praha bojuje proti okupantům. Druhý
den časně ráno projížděla obcí dlou-
há kolona německých vojenských aut.
Když projížděli od Větr. Žemkova do
vsi, střelili jako upozornění du-
hým, že je cesta volná a vesnice dosud
neobsazena. Lidé se domnívali, že
střílejí do vlajek, schovávali se, venku
nebylo živé duše. Dlouho projížděla
kolona směrem k Pelhřimovu.
Jedno nákladní auto zajelo na kalá-
ce do rybníka. Byly na něm různé
násočky, ale i střelivo a ruční granáty.
Jak auto přejela, hned se někteří vrhli
na auto a hledali, co by se jim ho-
dilo. Nic se nechtělo, že v autě je stře-
livo. Potom již stále projížděly
xbyšly ustupující německé armády.

V úterý dne 8. května byl v obci ustanoven revoluční místní národní výbor, který převzal úkoly bývalého obecního zastupitelstva. Ihned byla zřízena občanská civilní garda. G. Josef Štěpán ^{čp. 14.} opatřil na tím účelem zbraně od nově zřízeného posádkového velitelství v Jihlavě.

První
Příjezd Sovětské armády.

Ve středu dne 9. května 1945 v poledních hodinách projel obcí první sovětský voják na motocyklu. To bude pravděpodobně první i poslední, říkali mnozí. Zatím co se po silnici od Větr. Jeníkova ke Kálkovu valily kolony tanků, nákladních aut, motorizovaného dělostřelctva, byl v naší obci stále klid. Naši občané odešli vítat slávnou Rudou armádu na rozcestí silnic k Větrnému Jeníkovu.

Až druhý den 10. května přijela Rudá armáda také do naší vesnice. Po silnici od Klárkova řijížděly tanky, nákladní auta, dělostřelctvo, katuše a různé druhy zbraní. Od všech stran jela kozácká jízda. Celá vesnice byla vzhůru, všichni je vítali. Místní hudba vyhrávala, radost byla ne-ličná. V tom po silnici od Větr. Jeníkova jel německý motocykl, dobře maskovaný rudou pláškou. Podářilo se mu projetí,

ale daleko však nedojel. V kápitli na náměstí
německá, vojenská aula plně obsazena
německými vojáky. Začalo se střílet. Lidé
přechali se ukrýt, ale Němci se již vydá-
li, poněvadž viděli, že je jim nemožno
uniknout. Bylo jich najato kolem 200 i s dů-
stojníky. Kam se poděla bývalá nadobitost
hilduorských vojáků. Všichni očekávali s paci-
sem strachem, jak s nimi součestní vojáci
naloží. Součestní vojáci však v kajatci již
neviděli nepřítel. Ponechali jim vše i
kněivo a nařídili místnímu národnému
výboru, aby celý den oddíl dal dopravit
do Jihlavy. A tak členové civitní strážce
Oldřich Dvořák a Jaroslav Homolka
odvedli kalorné kajatce do Jihlavy.
Němci se tu leprae dostředili, že je
již po válce, že v Německu byla 9. V. pode-
psána kapitulace všech obraní. Bylo
jim vidět na rozsmátlých obličejích,
jak jsou rádi, že je již konec války,
že budou již očekávaní dočasně kraupos.
Během dne byla vesnice naplněna smít-
ským vojskem. Ve škole se ubytoval
plukovník námořní brigády se svým
štáblem. Třídy byly naplněny smítšými
vojáky. Druhý den valná část vojska
odjela. V obci zůstal menší oddíl

ktej' p'icel na pozemku u čp. 8. opravu
automobilu. Za týden se ubytovala v obci
rumunská jednotka. Vojáci byli ubytová-
ni v celé vsi. Jejich náboráři nebylo
skvělé a proto rádi přijali, co jim naši
lidé padali. Dobře se mělo důstojníctvo.
Pro to se našlo ve kotlářské kuchyni. Jaký
to byl rozdíl u Rudé armády, kde nebylo
mezi důstojníky a mužstvem rozdílu.

Všude kolem cest se nacházely odhozené gra-
náty, nálož, v lesích se skrývaly ubytky
německého vojska. Sovětské velení se proto
rozhodlo vyčistit "Mordovny" od něm. vo-
jáků. Zájeli tankem proti lesu, několikrát
vystřelili a skupina Němců na další měčkala
a vzdali se sovětské jednotce.

Rumunské
vojsko.

Rumunské jednotky se zdržely v obci až do
16. června. Odešla i jednotka sovětská, která
prováděla opravu aut. Naši lidé ji na ně využili
a loučili se s nimi jako bratr s bratrem.

Šned druhého dne přijely k našim jednotkám
vojsko maršala Koněva. Ti se zde zdrželi
pouze dva dni a odjeli. Do té doby byla ško-
la stále obsazena vojskem. Potom teprve se
opět nahájilo ve škole vyučování.

1965

Kronikář

Proce 1951 přestál jsem do léta
Křamělní knihy zapisovat. Jako
ředitel zdejší školy jsem byl přeložen
na místo ředitele jednotřídní národ-
ní školy do Cerekvičky na okrese ji-
hlavském. Knihu jsem si vzal sebou, abych
zapsal veškeré zápisy až do rohu 1951.

Za krátký čas mi bylo lehdejší správou
místního národního výboru nájmeno,
abych knihu ihned vrátil. Knihu jsem
vrátil, i duchov kroniku, kterou jsem
začal psát za okupace, když tato
kronika nám byla odebrána a až po
osvobození vrácena v úřední úschovy
nikdy v roce 1946 nebo 1947.

Za třináct roků jsem se opět do
zdejší obce vrátil, abych zde nadá-
le pobýval osiřel již jako důchodce.
Byla mi opět svěřena obecní kronika,
abych s ní pokračoval a zapisoval dů-
ležitější události zdejší obce. Byl jsem
však velmi překvapen, když jsem zjistil,
že za těch 13 roků neudělal nikdo
z kronice ani čárky.

Dnes již nebude možno vše do knihy
zapsat, co se na tu dlouhou dobu při-
hodilo. Pokusím se však zapsat někte-
ré události, které zůstaly v mé paměti,
nebo v paměti místního obyvatelstva.

Do druhé knihy bych zapsal nástup osa-
zení obce v let minulých, jak se mi podařilo
zjistit ze zápisů nacházejících se v ar-
chivech a v paměti nejstarších obyvatelů a stár.
Některé zápisí ještě některé události,
které se stály během tenorování naší vesni-
ce Rudou armádou nebo později. Bude to
pokračování minulých zápisů, nebo doplnění
zpráv již zapsaných.

1945.

Revoluční
národní výbor
ustavení.

Pokračo-
vání zá-
pisů ze
str. 66.

Revoluční národní výbor byl ustaven
v úterý 8. května 1945 dopoledne. Ustavující
schůze se konala v úřadovně místního spřítel-
ního spolku „Kampelická“ na přelomnosti
většiny místního obyvatelstva. Byl ustaven
bez ohledu na politickou příslušnost
z dělníků, chalupníků a rolníků. Předsedou
revolučního místního národního výboru
byl zvolen Otakar Friedrich, ředitel zdejší
školy, který se vrátil před několika dny
z vězení sabovského gestapa.
Členy národního výboru se stali: Jaroslav
Holub, rolník č. 13, Aldřich Dořák, dělník č. 41.

Václav Kovák, skladník konsumního družstva č. 52.
Jaroslav Juroš, kovář č. 24. Josef Štěpán, domkář
č. 14., František Housa, rolník č. 19. Josef Přemysl
skladník č. 12. František Janák, obuvník č. 15.
Josef Housa, dělník č. 10. a František Bulant,
dělník č. 33. a Karel Vítek, domkář č. 55.

Obecní zastupitelstvo bylo rozpuštěno a jeho
právní moc přešel místní národní výbor.

První den Svobody.

V prvních dnech Svobody byla obec plná
vojska. jednotky sovětské armády tu noc-
valy. Mnoho povozů bylo táženo koňmo.
a pro ty opatřili sovětské vojáci seno
u Václava Kováka, největšího rolníka
č. 15. Ten měl na seník několikaleť
seno, ale během jednoho večera bylo
všechno sro pryč. Pro zásobování vojska
byl vykoupen od několika rolníků doby-
tek a na místě byl poražen. Že se u na-
šich lidí měl lechdo dobře při těchto po-
rázkách, je samozřejmé. Došlo i k
k výměně koní. Unavení koně, nebo
vysokobřehí kobylky byli vyměňováni za
lepší koně. Tak rolník František Novák

Poměry
v obci.
1945.

č. 8. dostal za své koně pár koní, kteří však nesměli uslyšet výstřel.

Hned se pláší, což dokazovalo, že koně prodělali nějakou bitvu. Františku Honsovi, kolníkovi č. 19. byla vyměněna vysokobřezí kobyla, nižšího stupního typu v práci velmi vytrvalá. Klíček bylo rovněž velmi obušilé. Klíček zůstal v obci až do roku 1965, kdy byl ještě velmi ušlý. Později byl poražen.

Podél silnice, kudy táhly kolony vojska, se nacházeli padlí koně. Nevydrželi útrapy dlouhé cesty a aby se netrápili, byli většinou zastřeleni. Naši obyvatelé je zakopávali. Použili k tomu vykopané, nyní již bezúčelné krypy. Podél silnic se rovalovaly také vraky aut. Byla to většinou německá vozidla, pro nedostatek pohonných látek opomíjena. Součástí na těchto vozidlech byly brzy různými "manéry" odmantované a to, co šlylo, se hodilo jediné do "šrotu."

Rumunské vojenské jednotky.

Rumunské vojenské jednotky, asi v síle jednotky pluku se shládaly původně ze čtyř pluků, které za bojů na Slovensku utrpěly velké ztráty. Proto z nich byl utvořen jeden oddíl, který

měl mnoho koní, ale málo povozů. Hávalo se často, že majitelé vozů a obce nebo z okolí byli nuceni hledat své zbracené vozy u rum. posádky. Neobešlo se to často bez hádek, ale důstojníci vždy zakročili ve prospěch poškozených. Vojenská veterinární stáje stáli u dvě střediska, kde se ošetrovali ranění koně. Jedno bylo u čp. 50. a druhé na krahradě u čp. 25. Bylo s podivem, jak rumunští veterinární dovedli zraněná zvířata vyléčit. Ztvrdlé, hluboké rány vyčistili, vyčekali odumřelou tkáň a než vojska z naší vesnice odešla, se kočárka udravila.

Všude, v každém stavení, ve stodolách, kůlnách, byli ubytováni vojáci. Naši lidé drželi svátky - nic se nedělo. Jační práce toho roku, pro včasný příchod jara, byly dávno ukončeny. Rumunští vojáci přiváděli z bývalých panských polí u Žitlid denně krmivo pro své koně, ale i pro dobytek našich občanů, kde byli vojáci ubytováni. Dostávali od našich lidí stravu, která jim rozhodně lépe chutnala než vojenská „menáž“ t. j. denně fazole a fazole. Vojáci, ubytováni ve škole, házeli fazole do kachodů, do vodovod-

ního odpadu. Všechno bylo ucpáno sa-
mými fašolemi.

Kolem vesnice, hlavně podle vsí se našla
stáda vojenských koní. Lidé se obávali,
že tím vznikne nedostatek sena. Jarní
pohoda však byla tak příznivá, že tráva
opět narostla, takže nevznikla vůbec ně-
jaká škoda.

**Nárrat uprch-
líků.**

Tak jak prochalo našim krajem německé
obvratdstvo před Rudou armádou buď s pobahy
nebo jen pěšky, tak také se v těchto dnech
viaceli lidí uprchlící většinou pěšky zase
zpět. Žbysky svého majetku nesli jen na zá-
dech nebo v rukou a i to odhazovali pro svou pře-
dlouhí chůzi. Jednalo se jen o ženy a děti
a o staré lidi. V naší obci zůstal u nich je-
den starý muž, který už nemohl snášet útra-
py dlouhé cesty, zůstal sedět u č. 72., kde
xane dlouho zemřel. Neměl u sebe žádných do-
kladů, takže nebylo známo o koho se jed-
ná.

Vlasovci.

Na louce zvané „Kanička“ byli nalezeni
dva vojáci v německých uniformách s rus-
kým nápisem: „Vlasovci, vůdci náro-

70.
da." Byli na místě pokřiveni. Jednalo se o ruské
příslušníky - radce - , kteří bojovali v řá-
dách německé armády pod velením generála
Klasova proti Sovětské armádě.

Naše obce procházely transporty ti-
síců německých zajatců. Bylo jich vždy
veliké množství. Prohazovali se ve
Věhnuém Jeníkově, kde byl pro ně zří-
zen přechodní zajatecký tábor. Unavení,
hladoví, ploužili se po silnici hledající,
kdo by se s nimi vyměnil za chleba neb
jiné pokravy, něco z jejich předmětů.

Kde stála bývalá panská, prusácká na-
dost hitlerovských armád. Byli velmi
rádi, když jim někdo podal kousek
chleba. Kdo měl podle silnice sárenou
řepu - květin - , měl po jejich přechodu po-
le čisté - všechna řepa byla předčasně
sklizena i s náti, aby alespoň částeč-
ně ukonejšila hlad bývalých vojáků -
Herrenvolku.

Je samozřejmé, že při tak velkých přesu-
nech vojsk se stalo, že došlo k získání
různých předmětů, jindy nas k výměně
předmětů za alkohol, hodinky apod.

Předmětem takových obchodů byla jídla
kloba, hodinky, motorky, bičdry, foto-

Transporty
něm. zajatců.

aparátů apod. Křhdo přitom špatně porcho-
dil. Vyměněnou věc, jako motoriku a pod. byl
nový majitel mimen bez náhrady odevdal
našim úřadům jako válečný kůstník ma-
jitel. Došlo i k rekvizicím konů nebo i
k jejich seizení. Vyličím stoučně událost,
která mohla pro jednoho občana a naši
obci končit tragicky.

Událost
se šťastným
koncem. I.

Bemětel Jaroslav Holub čp. 13. měl mlá-
deho, pěkně uostlého koně. Byla
to jeho pycha. Kůň mu však byl zajištěn
pro potřeby sovětského vojska, které bylo umístě-
no v jemkovském táboře, kde měla vojenská
jednotka na starosti odsun německých zajat-
ců a kde též prováděla prověrku osvoboze-
ných sovětských zajatců. Občan Holub vy-
pátral, kde se kůň nachází. Uviděl jej,
jak se popasá se stádem konů na louce pod
jemkovem. Stačilo rapisknutí, aby kůň po-
slyšel hlas svého pána a přiklesal k němu.
Holub si dovezl svého koníka domů. Dlouho
se však neradoval. Za chvíli přijela do
usedlosti sovětská hlídka na koních. Žáda-
la vydání koně a majitele varovala, že

koně zvláště. Hlídku odvedla koně a jeho majitele. Nadarmo prohlašoval občan Holub, že koně byl jeho. Bylo mu pohroženo, že bude postaven před vojenský soud pro krádež koně. Když hlídka procházela Utrávníkem, vyběhl se jíms Holub a pechal koněm. Bylo po něm stříleno, ale na štěstí ho nezasáhli. Občan Holub se zachránil, ale byl nucen se skrývat.

Jak to vše dopadlo, nikdo dosud nevěděl. Proto se členové národního výboru s. Fridrich, Hamrák, Koudk Jos. a Přenosil rozhodli pátrat po Jan.

Holubovi a podniknout vše na jeho zachráně.

Ve Větr. Jeníkově nepochodili, stihli indertenerovat a zabiteli. Nebyli k němu sněžením.

Dověděli se jenom, že ve sklepě je několik kajaků ušněno. Zamýšleli, s hrubými myšlenkami se vrátila deputace domů.

Když sdělili manželce s. Holuba, jak špatně nepochodili, dověděli se teprve pravdu, že vše šťastně skončilo. Ale koníček byl navždy ztracen.

Je samozřejmé, že došlo k takovým okolnostem i k událostem, které mohly mít tragické následky.

Událost II.

Kumunské vojenské jednotky, usazené
Do naší obce měly své velitelství umístěno
ve vile č. 72. Tam bydleli i někteří důstojníci,
jiní bydleli v bylešské školní budově, kde předs
tím bydleli sovětské důstojníky. Byla tu i
pisárna celé jednotky. Pro důstojnickou kuchyni
opatroval pohraničný důstojník kačlovské Michailovny
gardy. Chodil po vesnici a vykupoval vše, co se da
lo, vejce, maslo, dříví a v místních obchodech
vše, co bylo bez poukazů. Přišel také již po kolé
hále k občanu N. vykupovat dříví. Poněvadž mu
jiz uvedený občan nemohl slepice odprodati, prohlá
síl důstojník, že si tedy slepici zastřelí. To bylo
pro nemocného občana N. již přespříliš. Poslal svou
dceru pro pušku, byl členem civilní gardy,
a pokrovil důstojníkovi, že jí zastřelí, zastřelí-li
on jeho slepici. Bylo to zřejmě myšleno jen žertem.
Důstojník tomu stejně nerozuměl. Když však občan N.
zastřelil puškou směrem k němu, spustil důstojník
pohřeb, že jej chce občan N. zastřelit. Odběhl
na velitelství a za chvíli vojenská hlídka obě
N. zastřela. Zavedla jej do školní budovy, kde

77
narychlo svolané velitelství jednotky Kadilo, kde mají
obč. K. poslat před divizioní velitelství v Herálcích, kde
rovněžasedal vojenský soud. Situace byla pro
nešťastného K. krajně vážná. Vyhlídka na dobrý
závěr tohoto případu za doby výjimečného stavu
nebyly dobré. Po dlouhém jednání ředitel
školy Otakara Friedricha, který ve funkci předsedy
resolučního národního výboru naléhal na
shromážděný velitelský sbor, aby od dalšího
vyšetřování upustili a občana K. propustili, nechtěl
jmenovaný tak jistě neměl alibho účelu, sbraně
použili. Jelikož byl tento rozhovor veden
v německém jazyce a důstojníci německy
uměli, došlo k vzájemné výměně názorů,
až konečně bylo dohodnuto, propustili občana K.
na svobodu, požádali tento rumunského dů-
stojníka o prominutí. Občan K. se omluvil dů-
stojníkovi a požádal jej o prominutí. Hlavní
poručík však podáváním ruky ke smírku
nepůjnal. Tím se tato nemilá událost
šťastně skončila. Občan K. byl opět propuštěn
na svobodu.

Nebyla však ukončena docela. Rumunská vojín-

ská jednotka byla složena ze zbytků čtvy v bo-
jích rozbitých pluků. Byli u ní i vojáci, kteří
předali rozemřovat, co komu patří nebo ne-
patří. Tak došlo i k odcizení párů koní
a velkého statku ve Zbiliděch. Podstřelili
padlo na rumunské vojáky. Proto požádal
nejmnož státek okresního velitele majora
sovětské armády Popova a vyšetření
téhoto případu. Major Popov společně
s nadporučíkem a kluzníkem Ing.
Rajevským, zeměděls. referentem O.N.V. v Rum-
polsk. případ vyšetřovali bez výsledků.
Koně se nenášli, ale místo toho si

rumunští důstojníci stěžovali na naše
občany, že jim se vším nevycházejí
vstříc, že jim nic nechtějí prodat apod.
A došlo též na případ obzobování důstojní-
ka střelnou zbraní.

Major Popov přišel pak do školy za mnou,
kde mne požádal jako předsedu M.N.V.
o vysvětlení celého případu. Velmi se abo-
vil na chování některých našich obča-
nů. Sam vyprávěl, jaké ohromné škody
nadházeli všem fašistům v Sovětském svazu
a u nás pro nějakou slepici, že mohlo dojít
k polibování hodné události. Nařídil

pak odevztali všechny zbraně a vydával je jen na dobu, kdy se koná noční hlídka. Upozornil dále, že všude tam, kde jsou místa obsazená vojskem, všude, že platí zákon o vyjimečném stavu a vojenské sou-
dy. Musil jsem se osobně karučit, že v obci nedojde již k dalšímu incidentu. Další nepříjemné jednání nastalo s naši-
mi občany, kteří nechtěli pušky vydat. Když jsem jim oznámil, že jsem za vše osobně odpovědný, uposlechli. To byl ta-
ké konec civilní gardy. Hlídky se již nekonaly. Nebylo toho ani třeba, když bylo v celé obci plus vojska ru-
manského i sovětského.

M

naši občani pomáhali často Rudé armádě.

o usedlosti č.p. 8. pomáhali skládat a nablá-

dat munici. Dvůr byl plný munice, dílo-

střeleckých granátů, šrapnelů, protiletadlových

nábojů, ručních granátů atd. Nikdo takové

množství nashromážděného střeliva neviděl.

Nebyla to lehká práce, granáty byly těžké

a naši lidé razili přitom hodně strachu,

Pomoc na-
všich občanů
R.A.

báli se, aby neopakujícím zacházením ně-
který náboj nevybuchl. Co by se stalo při
tom ohromném množství střeliva, které
tu bylo nashromážděno, si neles ani domys-
lili. Ale Rusové jen mávli rukou. "To ničevé!"
Jindy opět vodili naši lidé ukořistěné
koně nebo dobytek často až do Benetova.
Trávili se až za několik dní.

Jednoho dne přijel na koni do školy mladý
kozák - sovětský voják. Koně volal u plo-
tu a žádal mě, abych mu opatřil 50 pápek.
Já nerozuměl jemu, on nerozuměl mně.

Po dlouhém dohadování, když už na mě
mířil samopalem, že jsem germanec a že
mne nechce vyhovět, pochopil jsem, že chce,
aby 50 našich mužů - pápů - bápů - knalů
koně nebo koněů dobytek kamsi do Čech
nebo do Vlašimi. Nedohadli jsme se a množ-
ství mužů a žádal mne, abych jej posel
k sovětskému veliteli. Sovětský velitel
měl na starosti velkou správcův aut,
která se nacházela na poli u ús. poz. 8.

Mezi touto spoustou osobních, nákladních
aut a autobusů a různých kamionů, jež
opravovali sovětské mechanikové, jsem veli-
tele nenášel. Můj průvodce, kozák, se

tuze na mě složil, že jej chci podvěsti.
Konečně jsem se rozhodl, že velitele najdu,
a Václava Kouzy č. 7., kde velitel, kapitán
a jeho zástupce, starší lejténant, bydleli.
Tam přednesl Kozák svou žádost a uvá-
děl, že mu lidé k doprovodu koní nechci
dát. Já opět uváděl, že žádá mnoho.
Někteří občané byli za stejným účelem
mimo domov. Doma by pak nikdo nevyšel.
Pochopitelně, že říci by se samy doma bály.
Vojáček opět potvrdil pravdivost mé
žádosti tím, že ludy pojede jako nadřízený,
major, který to nejlépe dosvědčí. Tu si
všiml, že Kozák má na sobě mosky kabát
se zlatými knoflíky - součást pozámrské
to stejnodroze se znakem křížových sekýrek -
a řekl se jej: „Dávaj tojzu soldátskujju
knižku!“ Milý Kozáček, celý rozčesný,
avšak vojenskej knižku u sebe neměl.
„Kakoj ty sovětskij soldát. Počemu u tebe
něb sovětskaja soldátskaja knižka? Ty
Vlasovec!“ Byl hecd odstrojen. Smutně ode-
vzdal svůj samopal a svou zaküvenou
kozáckou šálíčku. Byl nucen čekat
někde u svého koně na svého majora.
Major skutečně přijel až za několik ho-
din. Dokázal pravdivost slov Kozákových,
a depore vyjmí byl propuštěn.

Kozák přibíhl znovu a řádal tentokrát jen kolik, kolik mi bude možno mužů opatřit. Rychle ujížděl do ostatních vesnic, kde rovněž sháněl muže le koním. Mexi- tím však prošlo obcí ulé stádo koní a dobytka úplně jiným směrem než bylo učeno. Opatřil jsem deset mužů, kteří tentokrát čekali až do večera a maně. Konec už toho dne nikdo nehnal, aby konce naši lidé vystředali. Pochopil jsem poté, proč sovětský kapitán vojáčka zdržel. Naši občané mohli zůstat doma.

Předsedou místního národního výboru jsem byl jen poměrně krátkou dobu. Přijal jsem funkci člena rady okresního národního výboru v Humpolci a proto jsem se funkcí předsedy vzdal. Předsedou M. N. V. byl rovněž Jaroslav Holub, rolník č. 13. Ten však brzy tuto funkci složil. Nebylo mu možné vyřizovat četné stížnosti, které přicházely z různých obcí hlavně na rumunské vojáky. I vojáky bylo jednání obtížné a obvykle bezvýsledné. Třetím předsedou M. N. V. byl

Noví funkcionáři MNV a polit. stran.

I. předseda

M. N. V.

Otakar Friedrich, č. 58.

II. předseda M. N. V.

N. V. Jaroslav

Holub, č. 13.

roven s. Jaroslav Jaroš, kováč č. 24.

II. předseda

V obci se tvořily postupně organizace politických stran. Byla založena organizace komunistické strany Československa. Prvním jejím předsedou byl roven Josef Kovák, zaměstnanec pojistovny č. 90. Místní organizace Československé sociální demokracie byla založena během měsíce čerona 1945. Prvním předsedou se stal Otakar Friedrich. Později vznikla též organizace Československé strany lidové. Nejpočátejší byla sociálně demokratická strana, která měla v obci starou tradici.

m. n. v.

Jaroslav Jaroš č. 24.

Dyž v polovině čerona 1945 odešly poslední vojenské jednotky, nastaly v obci opět normální poměry. Zemědělci se opět věnovali své práci. Překážkou počasí zabránilo na polích a lukách škody, které vznikly během vojenského obsazení. Z ciziny se vrátili všichni, kdož byli totálně nasazeni na práci v tisku (str. 56 a 57) František Novák č. 57 se v Hor. Rakousku oženil a vrátil se s manželkou. Bohuslav Němec č. 74. ke konce války publikoval se v les. Oženil se s Lidmilou Hejzkovou č. 6. Aby se někteří vyhnuli totálnímu nasazení a

Návrat repatriantů.

nemuseli do „rajchu“ přijali (práci) práci u německých rolníků. Tak Frant. Bulant č. 23. pracoval u jirně u něm. sedláka Janze - Karasa, Václ. Novák č. 57. u jirně u něm. sedláka Petra a Marie Nováková č. 17. u jirně u něm. sedláka Pícha. Po skončení války se všichni vrátili. U rolnice Kateřiny Hejskové u Šimanové č. 53. byl opět zaměstnán František Kokeš a jirna. Ten se opět vrátil do jirna.

Oslava

na pamět upálení
M. Jana Husa.

ne 5. července 1945 došlo k prvnímu shromáždění veškerého občanstva celé obce, kdy se konala oslava osvobození od fašistických okupantů a zároveň opět po 7 letech oslava světlé památky upálení M. Jana Husa.

Ža svuků místní dechovky hráčů přivedl děti a dospělé celí vesnice za Troškově na Kárek, kde byla zapálena velká vatra na památku 530. výročí upálení velkého bojovníka za pravdu, ale která byla zároveň symbolem zničení fašistické reakce a osvobození a hitlerovského otroctví.

Ředitel národní školy měl slavnostní pro-
slov, zaměřený k slavnému osvobození
našeho národa hrdinami Světškov ar-
mádou. Nastínil dále, jak si bude náš
pracující lid vládnout v osvobození Česko-
slovenské republice bez páni a bohatů podle
zásad daných Košickým vládním programem.
Věděl hold našim osvoboditelům a vzdal
čest památce všech hrdinů, kteří v boji
proti okupantům a věznicích a koncentrač-
ních látech, nebo v bojích se zbraní v rukou
v družinách partyzánů nebo přecházel do-
brovolnických armád jak na východě tak
i na západě se nedožili toho, ač bo-
jovali - Svobody!

Oslova způsobila na všechny přítomné
hlubokým dojmem, zvláště když na zá-
věr se slyšelo večera opět po letech
razněly velební zvuky československé
sátní hymny. V tu chvíli málokterí
oko zůstalo suché.

Časí byly jako radostné zakončení
oslav vystrélovány barevné rakety.
Za zvuků řízného pochodu se většina
účastníků odebrala do dolního hostin-

ce, kde se pak konala lidová veselice
poprvé opět svobodně.

Na kopci nad vesnicí dohasínala hea-
nice, jen zřevé uhlíky svítily do tmy
tak jako před staletími na břehu
řeky Rýna a budou příslibem nového,
šťastného života ve znovuuzrozené
zemi.

Obsazování
pohranic^v našimi^v
obyvateli.

Dříve se pomalu chýlilo ke konci
druhé světové války, bylo již zřejmo,
že po porážce u Stalingradu a po otevření
druhé fronty na západě fašistické Němec-
ko válku pokračuje sešití se v Jaltě na
Krymu zástupci 3 velmocí ke konferenci
na nejvyšší úrovni a to za SSSR ministr
J. V. Stalin, za USA prezident Rooswell
a za Velkou Británii Winston Churchill,
na které bylo dohodnuto, jak bude po vál-
ce rozdělena poražená Německo a proveden
odsun německého obyvatelstva z území
Československa a Polska do Německa.

Po uzavření příměří s poraženým Německem bylo
 opětně při konferenci zástupců velmocí v Postu -
 jimí upřesněno, jaké bude postupně proveden odsun
 Němců. Vláda lidově demokratického Českoslo-
 venska vyžadovala proto české a slovenské obyva-
 telstvo, aby se hlásilo do pohraničů k osídlení
 měst i vesnic, odkud bude proveden odsun.
 Najednou se německému obyvatelstvu do přise
 nechtělo, ačkoliv již před Mnichovskou smlou-
 vou volali: Wir wollen heim ins Reich. Chceme
domů do přise! Když bylo nyní jejich volá-
 ní vyslyšeno, cítili pojednou, že příj jsou doma
 v Československu. Z odsunu byli vyřazeni antifa-
 šisté, hlavně komunisté a socialisté, němeč
 a koncentrákům a německých vězňů a smíšená
 manželství. Na opuštěná hospodářství, obchody,
 řemeslnické dílny a továrny byli povoláváni
 občané české nebo slovenské národnosti, aby
 bylo konfiskátní přijali do vlastnictví, nebo
 do národní správy. Ti, kteří se odhodlali
 najít v pohraničích, bývalé Sudety, nový
 domov, předávali své majetky národnímu
 pozemkovému fondu, jako úhradu

za získaný majetek v pohraničí. Do
okres humpolecký byl k osídlení určen
okres Tachov a Stříbro.

Z naší obce uposledily výzvu naší vlá-
dy 24 rodiny.

Do západního pohraničí - Tachovsko -
Stříbrsko - se odsťahovali:

Antonín Štěpán č. 50 do Nové Vsi, okr. Tachov

celkem 6 osob.

František Jonák č. 15. do Nové Vsi, okr. Tachov 6 osob.

František Bulant. č. 88 do Nové Vsi — " — 3 osoby

Jan Palán a Marie v. Hejšková č. 72. do Nové Vsi - Tachov

4 osoby

Bohuslav Křmec a Lidmila v. Hejšková č. 6 — " — " —

Antonín Ryšavý z. Pavlovice okr. Tachov 3 osoby

3 osoby

František Polášil č. 42 Krasý okr. Stříbro,

Do jihomoravského pohraničí 5 osob.

se odsťahovali:

Jaroslav Kubík č. 62. Načeratice, okr. Lnojmo

4 osoby.

Jaroslav Komolka č. 9. na Lnojmo 5 osob,

Josefa Jonáková č. 22. na Lnojmo 3 osoby

Do severního pohraničí:

František Bláha č. 87. do Liberce 5 osob

Václav Křmec č. 31. do Vejpal 3 osoby

Do obcí na jihlavsku se odstěhovali :

Frant. Bauer č. 22. do Hýbrálce u Jihlavy	6 osob.
Josef Holub č. 49. do Pávova	5 osob
Frant. Novák č. 39. do Pávova	4 osoby
Josef Štěpán č. 21. do Rantířova	5 osob,
Karel Němec č. 31. do Rantířova	1 "
Frant. Novák č. 56. na Pánčovu	4 osoby
Oldřich Dvořák č. 41. na Pánčovu	2 osoby
Josef Šimek č. 27. (4 č. 8.) do Smarčové	5 osob
Josef Janoš z Lučan. resp. Zikavka, Kocoldice	3 os.
Václ. Bajer č. 5. Hruškový Dvory u Jihl.	2 osoby.
Josef Novák č. 57. do Jiřína u Jihlavy	4 osoby

Do jiřínských částí odešli :

Václav Housa č. 7 Hluboká u č. Budečovic 3 osoby.

Frant. Bláha č. 37., který se odstěhoval do Liberce se brzy vrátil s celou rodinou opět do Livanova. Rovněž Antonín Ryšavý č. 38. se vrátil z Pačovic u Tachova se svou ženou Markou, slovenské národnosti. Opuštěné domy byly nově osídleny.

Tak do čp. 53. se nastěhoval Karel Housa s manž. Marií, roz. Housovou. Domek koupil od nář. posenkovického fondu.

V čp. 50. sídlila stará kateřka Antonie Štěpánová - Domečková, nejstarší obyvatelka obce 96 let stará. Pověsti odjela na

svými dětmi do pohraničí. Zemědělský č. 99
lelech svého života. Později se tam nastě-
hoval důchodce Alois Říchal s manželkou
Katerína. Dům č. 15 zůstal neobydlen. Pře-
vezla jej však jeho dcera Frant. Jonáka,
Jiřina, která obdělávala pozemky ná-
ležející k č. 15. Dům č. 48. na Bělhaně
zůstal neobydlen a podlehl zká-
ze. Dům č. 31.
zůstal neobydlen. Byl později osídlen.
Dům č. 49. zůstal neobydlen a rozpadl
se. Dům č. 56. osídlil Frant. Tudek s rodi-
nou. Č. 41. zůstalo neobydleno a podlehl zká-
ze. Č. 29, Moravská pasderna, zůstalo neobyd-
leno, stalo se zbořem. Dům č. 5 koupil Josef
a Josefa Rantlikovi a po adaptaci jej osídlili.
Dům č. 57. osídlil bratr Josefa Nováka,
František Novák se svou ženou Štěpánkou.
Usedlost č. 7. osídlil Josef Pansa s manž.
Marií roz. Bělochovou.

svobození československé Republiky slavnou
rudou armádou, vítěze nad fašistickým
německem, přineslo národům Čechů a Slováků
svobodu. Po šestileté okupaci, která se
vyřádala od obou našich národů ne-
smírné oběti na životech a majetku byla
obnoven společný stát Čechů a Slováků

Národní fronta,
polit. strany.

lidově demokratická Československá republika. V tomto státě převzala vládu do svých rukou dělnická třída složená z dělníků, zemědělců a pracujících inteligence. Za tím účelem byly v českých zemích ustanoveny čtyři politické strany a to čsl. strana Komunistická, čsl. strana sociálně demokratická, čsl. strana socialistická a čsl. strana lidová. Ostatní politické strany, kterých nebylo málo, a které se kolaborací s fašisty zdiskreditovaly, nebyly uznány. Na vesnici se jednalo hlavně o stranu agrární, vedení nejdůležitějšími rolníky a maskáři, kteří před válkou i během okupace ovládali vesnici a vykonávali na ni její lid rozhodující vliv. Doba této nadvlády nenávratně skončila. Vedení v obcích, okresech a ve státě bylo svěřeno vládě Národní fronty utvořené ze zástupců čtyř politických stran. V naší obci se po osvobození ujala správu strana komunistická spolu se stranou sociálně - demokratickou a lidovou.

Za první republiky byla v naší obci mládež rozdělena podle stranické příslušnosti. Část mládeže byla organizována v doostu agrární strany a mládež sociálně - demokratická se organizovala v Dělnické Tělocvičné Jednotě. Tyto dvě složky stály obyčejně

Založení
Č. S. M.

proti sobě. Mládež sociál. demokrat. se scházela v kostnici čp. 16., kde měla DTJ v Lina-
nově svou číselnou místnost. Mládež
agrární se scházela v kostnici čp. 25.

To osvobození bylo pro všechny podrokovou mlá-
dež utvářen jednotný svaz československé
mládeže. Ve svazu měla mládež mož-
nost společně se vzdělávat, provádět
osvětovou a kulturní činnost, konat
všobecně prospěšné práce ve prospěch obce
a státu a to vše v duchu vědeckého so-
cialismu. Většina zdejší mládeže se
stala členem místní organizace ČSM.

Jednu provinci předsedou si svazáci zvolili
mladého, kolářského dělníka Františka
Přenosila z čp. 12. Zdejší svaz mládeže
převzal v obci hlavně vedení kulturní
činnosti. Byla pořádána divadelní
představení, eshády, kulturní večery
spojení s promítáním úzkých filmů,
taneční zábavy, pracovní brigády apod.

Národní
škola, změna
ve sboru uči-
telském.

Dosavadní dvojtřídní obecná škola
pro osm postupných ročníků byla od 1. září
1945 po rozklad zčásti redukována
na školu jednotřídní. Všichni žáci
6. - 8. post. ročníku začali navštěvovat

městanskou školu ve Větrném Jeníkově. Za ob-
pate byla měšťanská škola, organizovaná jako
čtyřletá střední škola, školou výběrovou pro
žáky 5. - 8. postupného ročníku. Tuto školu
navštěvovali jen žáci s dobrým prospěchem.
Žáci průměrného nebo slabého prospěchu při-
jati nebyli. Nyní se však učebna ke vzdělání
otevřela bez jakéhokoliv rozdílu pro všech-
ny žáky. V důsledku redukce školy opušti-
la zdejší školu i dosavadní třídní učitel-
ka Ludmila Jarošová roa. Žáhorská se
svým manželem Josefem Jarošem, elektro-
technikem a čp. 14 a svým synem Ivanem,
aby od 1. září 1945 nastoupila místo ři-
ditelky dvojtřídní obecní školy
v Herolticích na okresu jihlavském.
Jeho manžel přijal v jihlavě místo elektro-
technika na vysílací rozhlasové stanici.
Ludmila Jarošová byla původně učitel-
kou na slovenské obecní škole inženýr-
ské v Odorině na okresu Třebíčská Nová Ves.
Od 1. září 1938 působila na zdejší škole.
Na zdejší škole působil nadále dosavad-
ní ředitel Otakar Friedrich. Celákem
měsíce listopadu byl však jmenován
působen předsedou okresního národního
výboru v Humpolci. Aby mohl tuto
funkci náležitě konati, obdržel

od zemské školní rady v Praze jednoručně
dovoleno. Na jeho místo byla jmeno-
vána ředitelkou školy Jarmila
Krupičková, učitelka v Kutné Hoře.

Pěstilské odměce konala se dne
28. října 1945 opět oslava vzniku ČSR.
Za hojně účasti obyvatelstva se konala
oslava v hostině č. 16. Děti zdejší školy
školy přednášely básně a zpívaly několik
vhodných písní. Členové ČSM provedli
shorovou recitaci a ředitel školy Otakar
Fridrichs přednesl projev k tomuto dni,
který se stal kromě svátku svobody
republiky v r. 1918 též dnem narození.
Téhož dne předseda republiky
Dr. Edvard Beneš na Václavském náměstí
v Praze na přítomnosti stalinův prucijí-
cích dekrety, kterým se anarodňuje
těžký průmysl, doly a hutě, banky a po-
jišťovny. Tyto podniky se tak stávají
majetkem všeho pracujícího lidu a stáva-
jí se národními a státními podniky.
Společným zapěním čes. státní hymny
byla tato událost slavnostně ukon-
čena.

Oslava

samostatnosti

Č. S. R. a dne

znarodnění.

Hospodářský život a počasí v roce 1945.

V roce 1945 bylo počasí celkem velmi příznivé. Zima byla krátká. Jarní práce byly velmi brzy ukončeny. Do příjezdu Rudé Armády byly všechny jarní práce až na porádění kultivace hotovy. Lето bylo příznivé a teplé. Bylo převážně sucho, proto sklizeň obilí nebyla rušena deštěmi a seno sklizené suché. I sběr brambor byl proveden bez škod. Úroda byla celkem dobrá. Je samozřejmé, že zásané hospodářství bralo nadále Povinné dodávky veskerých zemědělských výrobků byly nadále řádně plněny. V plátnosti vystávaly mléční poukazy, povolování domácích pokátek, propočítávání samozásobitelských období, vydávání potravinových lístků, tabáček, sátenek, poukazů na obno, prádla, poukazů na vybavy pro kojence a nevěsty, poukazů na nábytek a nádobí, poukazů na uhlí a petrolej. Do místního obchodu docházely různé balíčky a konzervy od společnosti UNRA. ve kterých byla občas i káva a čokoláda. Organizace UNRA byla společnost

Hospodářské
poměry po
válce.

Obchod, směň-
né zboží-

Palán Ant.

do které přispívaly státy hlavně bohaté
svými přebytky pro ty, které válkou hod-
ně utrpěly. Z našeho státu byly Umře do-
dávány hlavně brambory. Naše textilky
dostávaly vlnu a bavlnu, kůže, obdržené
rudy apod. Do naší obce docházely
hlavně různé dárkové balíčky určené
původně americkým vojákům, konzervy
a cigarety. Za války většina mo-
torových vozidel, pokud byla majetkem
lidu, stala bez využití v garážích pro
naprostý nedostatek benzínu. Nyní se
poměry pro motoristy podstatně
lepší. Okresní národní výbor začal
vydávat pro motoristy poukazy
na benzin a olej. Kdo z obcí měl motorové
vozidlo, nebo si je koupil od státu z kůstného
majetku, mohl vozidlo používat.

První
peněžní re-
forma.

Během druhé světové války, kdy naše země
byly jako protektorát Čechy a Morava
včleněny do německé říše kolobato u nás
velké množství marek t. j. německých
platidel, které se vyměňovaly v poměru
1 M za 10 protektorátních korun. Tím se
protektorátní měna velmi znehodnotila.
Peněz stále přibývalo, hodnota stále kles-
ala. K znehodnocení koruny podstatně
přispěl i černý trh, hlavně „šmelinářství“

s pokřavinovými lístky, tabáčekkami apod.
Tabáčekka byla prodávána nekuričky
za 500 - 1200 K, lístek na maso se prodával
za 100 - 300 K, lístek na máslo a tuky se
prodával asi za 200 K. Za šatenku někdo
zaplatil 100 - 500 K. Tak vznikl čitý ob-
chod s těmi, kde měli čistou rodinu,
nějaký lístek mohli postrádati a spíše po-
bíbovali peníze. Z čimých domácích porá-
dek se prodávalo maso za vysoké ceny,

Některí mlynáři prodávali mouku často
i podřadnou rooně za přeměně vysokou
cenu. Imelilo se všim, čho byl nedostatek.
Tím rostly zásoby peněz u obyvatelstva
a u peněžních ústavch. Po osvobození
by tento stav vedl k naprosté inflaci.
Proto se vláda republiky rozhodla pro-
vést k 1. listopadu 1945 finanční reformu.
Každý obyvatel obdržel za 500 K staré mě-
ny 500 K měny nové. Ostatní peníze
byl každý nucen uložit do peněžního
ústavu jako vázaný vklad. Rooně
zvolní pojistky byly uloženy jako váza-
ný vklad. Z vázaných vkladů bylo
možné užití větší množství starým,
práce neschopným lidem, důchodcům
s nějakými důchody. Za nákup kon-
fiskovaného majetku, novomanželům

na nákup bytového zařízení, dělnických kočárků apod. Úsporné vklady po letech úplně zanikly.

První svobodné vánoce 1945 byly daleko bohatší nežli vánoce za doby okupace. Již bylo možno koupiti jižní ovoce, kávu a čaj. V kuličcích Unary se nacházela i čokoláda, cukrovinky apod. Hospodářské poměry se zlepšily.

Oslava 1. a 9. května.

Co sedmileté přestávce, okupaci zaviněné, konaly se opět dne 1. května 1946 oslavy dne 1. Máje.

První máj r. 1946 se konal v okresním městě.

Ze všech vesnic byly si z naší vesnice oděšly společný průvod obyvatelstva, nedivný příslušný naší mládeži do Slumpolce. V čele průvodu byla nesena státní vlajka a rudá káštara na zpěvu dělnických a národních písní. Jaký to rozdíl mezi oslavami za první republiky a nyní. Dříve jsme pochodovali sami, příslušníci strany socialist. demokratické nebo strany komunistické,

Oslava 1. máje

1946.

1946

ra zpěvu nebo i ra zoubků dechovky proužím heslem
 manies. Naši politické odpůrci jen postojně vyhlíželi
 spárami kavičkových domovních vrat nebo ra ráčlo-
 namis zavřených oken, aby odhadli, jak činný je náš
 průvod a kdo prochází v našich řadách. Dnes však
 procházeli s námi všichni i ti, kteří nás dříve
 nenáviděli. Ve městě se průvod rozdělil podle
 politické příslušnosti účastníků. Nejpočetnější byl
 průvod příslušníků čsl. strany komunistické, po
 ní to byla příslušníci strany lidové, pak příslušní-
 ci strany socialistické a posléze příslušníci
 československé strany sociálně demokratické.
 Ve společném průvodu účastícím kolem omis tisíc
 příslušníků bylo mnoho mladých dávků
 i mladých a mnoho obrasů a transparentů.
 Dechové lidky radostně vyhrávaly a účastníci
 povolávali různá hesla a povolávali slámu
 vítězům a našim státním představitelům.
 Celé měla každá politická strana svůj vlastní
 tábor lidu. Komunisté konali svůj tábor
 na horním náměstí, sociální demokraté
 před dělnickým domem. První máj konal
 se v duchu boje za udržení láze nabytého
 a hrab milionů vykoupeného míru v celém
 světě. Odpoledne se konaly ve městě la-
 nění veslice. Naši občani však přechali
 brzy domů.

Oslava 1. výročí Osvobození našich zemí Ruskou armádou se konala ve středu dne 9. května 1946 na účasti všech spolků, politických stran a ostatních složek Nár. fronty a pomníku J. G. Masaryka před budovou Okres. Nár. Výboru. Projevy ke všem účastníkům měli zástupci jednotlivých složek jménem okr. Nár. výboru promluvil k shromáždění němu obyvatelem předseda osv. Otakar Friedrich, který zároveň přečetl poselství presidenta republiky Dr. Eduarda Beneše k národu.

Oslava osvobození
R. A. v roce 1946.

Další dne se konala ve školní obci na účasti školní mládeže, členů ČSM, po-
čárníků, legionářů, členů DČJ a množství občanstva oslava Osvobození. Za doprovodu duchovní hudby soudr. Josefa Šmergla vyšel od ip. S. průvod všech účastníků až k pomníku padlým, kde byla uslána památka obětem první a druhé světové války položením věnců a květů k pomníku.

Ředitel školy Otakar Friedrich přednesl slavnostní projev o významu tohoto dne. Zakráním isl. státní hymny byla oslava 1. výročí Osvobození ukončena. V hostinci byla pak pořádána lidová veselice.

První volby
v roce 1946.

Dne 26. května konaly se první
volby v osvobozené republice. Voleb

u svícenosti všichni občané starší 18 let. Hlasy by-
 ly odevzdaný kandidátkám čtyř politických stran,
 a to čsl. strana komunistická obdržela 69
 platných hlasů, čsl. strana sociál. - demokratic-
 ká obdržela 87 hlasů, čsl. strana lidová 36 hla-
 sů a čsl. strana socialistická obdržela pouze
 6 hlasů. Volba se konala v místnosti národní
 školy podle všeobecného, přímého a tajného
 hlasovacího práva. V obci byly založeny tři
 politické organizace a to organizace strany
 komunistické, předseda p. Josef Kováč č. 90.,
 organizace str. sociálně - demokratické,
 předseda p. Chakar Friderich a organizace
 strany lidové - předseda Josef Klejsek č. 62.

Gosklovenský svaz mládeže v Limanově
 se aktivně podílel při pořádání různých
 kulturních akcí. Vedle jiných divadelních
 her nacvičil hra: „Vesnický kládek“ s ná-
 mětem z doby okupace, která dosáhla
 hodné úspěchu. Hra byla několikrát
 opakována, sebrána též s úspěchem též
 v jiných obcích. Dobře vedený svaz
 pořádal i výchovná filmová před-
 stavení na úzký film, přednášky
 a polit. školení vedení kádupci okresního
 výboru Č S M. Byly nacvičovány i písně

Činnost
 Č S M, divadel-
 ní hra.

k různým událostem a cvičením národní
lázně.

Pro sjednocení všech kulturních
akcí byla v obci ustavena osvětlová
beseda. Vedením osvětlové besedy byl
pověřen Otakar Friedrich. Čtenářsko - ochot-
nický spolek tím zanikl a jmění t.j.
jeviště s dekoracemi a osvětlovací lampy
s reflektory přešlo do správy osvět. besedy.

Dovolena, kterou obdržel ředitel školy
od zemské školní rady v Praze končila
a proto požádal ředitel školy okresní
národní výbor o správu funkce předsedy
ONV. Žádosti jeho bylo vyhověno, jmenovaný
zůstal místopředsedou a členem rady ONV.

Ředitel školy začal opět od 1. září 1946 na
škole vyučovat. Učitelka, která jej za-
stupovala nastoupila místo učitelky
při národní škole v Dušejově.

Počasí bylo v tomto roce celkem pře-
měnlivé. Úroda na polích byla pěkná.
Aby hospodářství drobných zemědělců
se stala soběstačnou a dala jim dostatek
chleba, bylo nutno, aby zemědělci získali dosta-
tek půdy. Za první republiky byla v roce
1925 provedena parcelace bývalého panství

světová
beseda.

škola - nastou-
pení ředitele
a místo.

žádost obča-
nů a přiděl
půdy.

Větný Jevíkov, z nichž byl adyším zemědělcům
 přidělen Šimavský dvůr, pozemky, louky a bu-
 dovy. Rovněž od sousedního dvora ve Zbi-
 liděch bylo přiděleno určitá množství půdy.
 Přiděly půdy byly však malé. Každý obdržel
 přibližně 1 ha půdy za odhadní cenu
 ne vyšší 3000 Kč. Uchazeči o půdu byli nuceni
 dokázat, že vlastní hospodářské budovy
 a pohří inventář, jinak bylo přiděleno vybe-
 řen. Po provedení parcelace byl zbytek pozem-
 ků a velký komplex lesů prodán ^{majitelkou} synovou
 baronkou Helenou Melbatorovou nadací hra-
 běle Štrahy, která byla ve správě zemského
 národního výboru v Praze. Zbylo tu ještě
 dosti půdy, kterou bylo možno uchazečům
 přidělit. V obci bydleli i někteří rolníci,
 kteří vlastnili ^{větší} výměry pozemků jako
 Václav Novák čp. 25., který vlastnil hospodář-
 ské usedlosti čp. 21, čp. 25. a čp. 26.
 v celkové výměře přes 70 ha. Drobní
 zemědělci zdejší obce podali si proto
 žádost o přidělení pozemků od vel-
 kostatků ve Zbiliděch a 20 ha od pozem-
 ků Václava Nováka. Zákon o prová-
 dění parcelace nebyl posud sněmovnou
 přijat. Konzervativní strany ve sněmovně
 ještě stále hájily, místo ^{aby} zájmy drobných
 zemědělců podpořily, zájmy bohatých

stávkáři, velkostávkáři a obyčkáři.

Naši pracovníci rolníci a zemědělci byli proto nuceni čekat. Nebylo divu, že mnohým již trpělivost docházela.

Všeckere dodávky obilí, masa vajec a mléka obce vzorně plnila.

Nebylo zemědělců, aby se se svojimi povinnostmi vůči státu a společnosti nerychotal. Řízené hospodářství s. j. přiděly potravin na listky, mléko na mléčné poukazy, samosázobitelské dávky masa a luken zůstávaly stále v platnosti. Přiděly se však postupně zvyšovaly. Na trhu se objevovalo stále více zboží, takže některé textilní zboží se již dokonce dostalo koupit bez šatenky.

✓
Přestavba
domu čp. 5.

Roku 1945 koupil p. Josef Rándlík, železniční zaměstnanec z Prahy - Žlíchova od paní Antonie Bajerové dům čp. 5. v Šimánově. Jelikož byl domek ve velmi špatném stavu, byl domek v roce 1946 opraven a přestavěn. Přední část domu byla zbourána, aby se domu obdržel nový krov a taškovou krytinu. Uvnitř domu byly zřízeny dvě obytné místnosti a malý chlév pro drobné hospo-

dářstvi. Okolí domku bylo upraveno v zahradu.

Do přelomu do výstavby se v. 1947 nastěhoval se svou manželkou k bratřím Jetyšce.

1947.

Fřízení kina v obci. Po příkladu jiných obcí, jevílo se i ve zdejší obci pro rozšíření kulturní činnosti, ale i úspěšné pá-
bavy zříditi kinostanici na úzký 16 mm (úzký) soukromý film. Zříditi kino v obci nebylo však tak snadné, jak by to bylo možné v současné době. Promítání celovečerních filmů bylo přeřeno výhradně státní filmové společnosti nebo místnímu národnímu výboru. Za účelem zjištění všech okolností, za kterých bylo možno zříditi kinostanici, podnikli občané František Ryšavý č. 9. Otakar Fridrich č. 58, Josef Šmergl č. 88 a Jaroslav Holub č. 18. návštěvou Prahy přímo ke státnímu filmu, kde bylo jednáno s p. prof. Bystřičským, redoucí Č. státního ústředí pro kinofikaci Praha II. Václavské nám. č. 41. Výsledek jednání byl velmi posybný. Přes to padala místní osvětová rada žádost o zřízení kina ve zdejší obci Čsl. státní filmové společnosti. Věřili jsme, že naši radosti bude brzy bládné

Zřízení zoubk.

Kino MNV.

vykonáno. Nejdůležitější, co nám chybělo, byl promítací přístroj se zvukovým zařízením. Bylo proto usneseno koupiti zvukový projektor na 16 mm zvukový film. Přístroj by se stal majetkem zdejší školy a byl by propůjčen místnímu národnímu výboru k promítání celovečerních filmů. Za tím účelem bylo usneseno, provést mezi občany sbírku na částečnou úhradu obnosu na nákup přístroje.

Sbírka byla provedena na sběrací listině. Pro kajimavost uvádím jmenný seznam dárců:

<u>Jméno dánce</u>	<u>zaměstn.</u>	<u>čís. pop.</u>	<u>Darovaný obnos:</u>
Cotěšil Karel	bednář	1.	200. —
Brána Antonín	kolář	2.	200. —
Hansa Antonín	chal.	3.	150. —
Jaroš František	chal.	4.	100. —
Hlizek Bohuslav	chal.	6.	100. —
Hansa Josef	roln.	7.	200. —
Novák František	roln.	8.	1.100. —
Rypář František	chal.	9.	200. —
Bíloch Josef	chal.	10.	50. —
Hájman Jaroslav	chal.	11.	50. —
Černosil Josef	chal.	12.	150. —
Holub Jaroslav	roln.	13.	600. —
Hájman Josef	domk.	14.	500. —
			<hr/>
			3.600. —
			<hr/>
			Znáška:

Iméno dárcce :	porolání	úš. pop.	Darovaný obnos :
		Prémas :	3.600. —
Hejsck frant.	hordinský	16.	400. —
Novák Josef	kovář	17.	100. —
Blážík Josef	chal.	18.	500. —
Hansa frant.	rol.	19.	1.000. —
Hansa Josef	rol.	20.	1.000. —
Štěpán Václav	chal.	23.	200. —
Jaroš Jaroslav	kovář	24.	100. —
Novák Václav	rol. a hosp.	25.	100. —
Vilék frant.	chal.	27.	100. —
Komárka frant.	chal.	28.	100. —
Holub Josef	rol.	30.	200. —
Holub Josef	stud.	30.	50. —
Štěpán frant.	cest.	32.	200. —
Kučera Václav	kolář	34.	50. —
Přenosilová Marie	chal.	35.	100. —
Nosek Josef	zedník	36.	50. —
Šmýgl Josef	domk.	38.	500. —
Hejsck Jan	domk.	39.	100. —
Komárka Josef	chal.	40.	300. —
Bajer Václav	bednář	42.	50. —
Fejt Václav	rol.	43.	150. —
Štěpán František	chal.	45.	50. —
Hejsck Karel	chal.	46.	200. —
Švoboda frant.	chal.	47.	40. —
Brchal Alois	úš.	50.	200. —
		Šmácha	9.440. —

jméno dárce: povolání čp.		Darovaný obnos:
Přenos:		9.440.-
Dvořák Václav chal.	51.	50.-
Hamák Václav skladn.	52.	500.-
Hlísková Kateřina rol.	53.	200.-
Lhýán Josef domk.	54.	100.-
Vítěk Karel chal.	55.	100.-
Friedrich Otakar říd. učitel	58.	1.000.-
Šmergl Josef ustáv	59.	150.-
Hlisek Josef obuvník	62.	50.-
Bajer Karel ledn.	66.	150.-
Palán Antonín obchod.	67.	50.-
Bláček Jaroslav chal.	68.	60.-
Štěcha Antonín chal.	69.	50.-
Holub Josef kovář	70.	100.-
Honsová Marie děl.	72.	20.-
Honsa Bohuslav domk. ař. 73.		150.-
Jiráček Jaroslav chal.	74.	50.-
Holub Václav knihláv	81.	300.-
Hlisek Karel děl.	88.	100.-
Kosek Karel redník	89.	100.-
Novák Josef rybn.	90.	200.-
Fajt František děl.	92.	50.-
Hamák Václav st. Zbilidy		200.-
Ukonem:		<u>13.170.-</u>

Od občanů bylo na shromažďovací listinu vybráno celkem 13.170.- Kčs. Ředitelství národní školy požádalo též od spolků a úřadů

nebo podniků, které byly v obchodním styku s občan-
ny a příspěvek na nákup přístroje. Výsledky
sbírky se jevil takto:

Nělská společnost Humpolec:	1.000.-
Družstevní mlékárna Havl. Brod	300.-
Okr. hospodářská záložna, Humpolec	1.500.-
Laliva, hospodář. družstvo Havl. Brod	1.000.-
Ministerstvo školství a kult. - příspěvek	6.000.-
Spolek dobrovol. hasičů - Límanov	500.-
Členářsko-ochotnický spolek - " -	1.500.-
Sociální demokracie - " -	2.300.-
Českoslov. svaz mládeže - " -	1.000.-
Národní škola, výnos z besídek	647.-
Různé příjmy z divadel, kulturní div. celk.: 75.603,90	
Uhranem: b,	<u>31.350,90</u>

Zápisnice neanotová a místní

Kampelice, (místní spořitelna c, 25.000.-)

na nákup přístroje a ostatní

výdání na křísevní lina: a,	13.170.-
b,	31.350,90
c,	25.000.-

celkově: 69.520,90

Tímto obnosem byly uhraněny následující výdaje:

Výdaje:

Nákup zvukového projektoru Alms 16.	38.000.-
Dotaz projektoru	220.-
Krystalový mikrofon.	623.-
Lepička na filmy	295.-
2 lampy à 480,-	960.-
lepidlo	10.-
1 cívka 500 m	346.-
1 cívka 120 m	94.-
řemínky	64.-
převíječka	640.-
šroubky	33,60
úchyt ke kápičce	604,30
komise pro konfisk. při 12. šk. radě	640.-
úchyt	608,40
- - ke kápičce na křeslo	337,50
Elektronvaler. zářivky osvětl. těl.	
překličky, karrý a pod. celkem:	1.045,10
Zplacená kápička kampaňová	25.000.-
Výdaje celkem	69.520,90
Výdaje byly kryty obnosem	69.520,90

Čísťkový zvukový projektor Alms 16 s auto-
transformátorem 220/110V byl koupen
od firmy Marhan v Jihlavě za 38.000.-
K tomu byly koupeny různé nutné
přístroje určené k promítání a k zařízení
veškeré místnosti.

Tím však nebylo dosud možno zahájit promítání. Úspěšně a filmů přijímala filmy pouze státním kinům nebo kinům místních národních výborů. Proto podala místní osvětová rada v Lincovské za tím účelem žádost a povolání řízení kina místního národního výboru správě státních kin.

Teprve tu objevil se řada překážek, jež měly být příčinou nepovolání kinostanice, je samorečejné. Českoslavenští státní film spolu s okresní osvětovou radou v Humpolci plánovaly řízení kinostanice ve Větrném Jeníkově. Původně byl určená Kalhos. Krajská správa státních kin však doporučila Větrný Jeníkov. Byli jsme proto nuceni hledat pomoc přímo v Praze.

prostřednictvím rady min. vnitra p. Dr. Zdenka Lukeše, který nařídil další intervenci osobním tajemníkem ministra u pana Piláta, přednosty oddělení pro kinofikaci a cenurního odděl. min. vnitra u prof. Bystřického u správy státních kin. U krajské správy státních kin v Pardubicích intervenoval řízení kina v naší obci Dr. Miroslav Jelinek poslanec NS v Kolině. Kladný výsledek těchto ráhroků se dostavil

v krásné době. Dopisem krajské správy
státních kin byla naše žádost dne
17. září 1947 zamítnuta, ale již 27. září 1947
bylo nám oznámeno, že se řízení kina
v naší obci doporučuje. Aby si státní
film na místě ověřil, jakého zájmu se tě-
ší případně řízení kina v našich
občanech vyslala správa státních kin do
obce putovní kino na den 15. listopadu 1947.
Putovní kino přineslo tyto filmy: Valentín
Dobrotivý, Babička, Muži bez kčidel.
Všechny filmy byly za hojné účasti místního
obyvatelstva promítány.

Československý státní film, technická sprá-
va posílala dne 26. 9. 1947 z. j. 16 218/47 - By/Pro
řízení kinostanice v naší obci. Aby
mohlo kino býti uvedeno do provozu, bylo
nutno dle plánů místnosti podniknouti
různé úpravy v místnosti. [Řízení pro-
mitací kabiny, pokladny, projekční stě-
ny, umístění sedadel v hledišti.]

Kinostanice měla býti umístěna v sále
hostince čp. 16. Místní osvětlová rada dala
zhotoviti 100 sňáháčích křesel u klenčáře
Václava Holuba čp. 81. po 200.- Kčs za kus.

Promítací kabina, umístěná u stropu a po-
kladna byla nezákladně zhotovena p. Františ-
kem Hejskem hostinským, který je zároveň

knihárem. Zhotovil rovněž pomůcku stěnu
 ze dvou velkých překližek. Po zavěšení elektric-
 kého vedení do kabiny a řízení navorotů spo-
 let made dočasně místnosti, byla místnost
 a celkem připravena k promítání. Aby
 mohlo kino zahájit činnost, stanovil stá-
 ní filmů 10 míst k účení s tímto rozdělením:
 I. místo 8. - Kčs, II. místo 6. - Kčs, III. místo 4. - Kčs.
 Místka k stání povolena nebyla. Kalendarci
 místnosti provedl krajský technik
 pan Balista v Pardubic. Promítáním
 byl pověřen Otakar Friedrich, který tuto
 činnost prováděl neúspěšně. Úklid a vyhá-
 nění obstarával p. František Hájek za odmě-
 ny 10% z hrubé tržby. Kino obdrželo
 jméno "Kino Staran" a bylo ve správě místa.
 národního výboru. Po provedení všech
 úprav zahájilo kino pravidelnou činnost
 a velkonočních prázdnin dne 28. března 1948
 filmem s námětem osídlování pohraničí:
 "Vesnice v pohraničí." Počít se promítá-
 la pravidelně v sobotu a v neděli. Filmy
 zasílala státní půjčovna filmů v Olase.
 Vstupenky byly přesně říctovalebné a podlé-
 haly kontrole státního filmu. Čisté visky
 a tržeb za promítané filmy se oddávaly
 s vyučováním státního filmu. Navštěvnost
 filmových představení byla hojná a to i

v okolních vesnic. V iškárně kino byly vysta-
vené jako reklamní poučace fotografie a
filmů připravovaných k promítání. Tiskové pla-
káty byly vyvěšovány v obci, v obchodech
i v obcích sousedních. Obec měla své
kino, jež sloužilo malým a velkým jako
nový druh zábavy a často byla zdrojem vý-
chovy a poučení.

Dětský den žáků zdejší národní školy
se konal v neděli, dne 22. června 1947 na
obecním cvičišti za hojné účasti rodičů
a přátel školy. Na programu byly básně,
scénky a tělovýchovná vystoupení.

Dičky cvičily s německy a s květinovými
pruty. Chlapci cvičili s šocholů a tvořili
shupiny. Závěrem provedli různé národní
hry, jako závody v rychlosti, v podávání míčů,
pak zakončily dívky různé národní tance.
Po ukončení zdařilého vystoupení dětí, byly
dětem v hostinci promítány krátké zábavní
filmy. Čistý výnos tohoto vystoupení ve výši
677,- byl věnován na koupi zrukoého
filmu. projektoru.

Jako řídící učitel působil na zdejší
obecní škole pan František

Pořádání
"Dětské dne"
r. 1947.

Vzpomínka
na říd. učite-
le Fr. Staré-
ho.

Úmrtí Frant.

Starý od roku 1908 až do roku 1924, kdy
 odešel do výslužby. Tyž patřil do generace vzor-
 ných venkovských učitelů, kteří se starali
 o řádnou výchovu a vzdělání jím svěřené
 mládeže. Zúčastnil se také práce v obci
 jako člen obecního zastupitelstva a pokladníka
 obce. Byl též po léta pokladníkem spříte-
 lů a náboženského spolku „Kampelická“, jakož
 i jednatelem místního hasičského sboru
 a jednatelem místní odbočky Národní Jed-
 noty Posúmarské. Za zásluhy, kterých si
 získal za svého působení ve zdejší obci,
 byl obecním zastupitelstvem v roce 1924
 jmenován čestným občanem zdejší obce.
 Jmenovaný bydlel s rodinou nejprve v Jilla-
 ve. Později se odstěhoval do Brna, kde dne
 15. 8. 1947 zemřel ve věku 74 let. Nechť jeho
 světlá památka žije povždy v našich srdcích!

Starého, bývalého
 ředitele školy.

Svátek Svobody a den znárodnění
 byl oslaven v úterý dne 28. října 1947
 na hojně účasti obyvatelstva. Po projevu
 o významu toho dne, který proslavil
 ředitel školy Otakar Friedrich, byl poprvé
 promítán na nové koupeniím vyzdobeném
 projektoru celovečerní film: Osoboznění
 Československo, který napůjčila státní
 půjčovna filmů na osobní intervenci pisa-

Svátek znárod-
 nění 1947.

tele. Isteže se nahájilo promítání filmu,
došlo k nehodě. Promítač žárovka
se spálila, náhradní nebylo. Na štěstí
bylo po ruce auto. Odjeli jsme do Jihlav-
vy, skáněli náhradu. Podarilo se
žárovku sehnati u p. Markana, od kte-
rého jsme koupili promítačku. Kež jsme
se vrátili, ubíhla dobře celá hodina.
Obecenstvo bylo však hpyělise. Dočkalo
se. Nová žárovka se rozžářila, promítá-
ní pokračovalo již bez nehody až do
konce.

Počasí

veliké sucho.

Velike' sucho určovalo celoroční počasí
v roce 1947. V krajinách, kde byla
těžká, křivitá půda a to bylo hlavně v krajích,
známých vysokou úrodou, byla půda hluboce
rozpraskána a na kámen uschla. Tam skýtala
půda smutný pohled. Krozil nedostatek
snad i chleba. Na vyprahlých polích obilí
uschlo ještě před květem, řepy uschly,
píce pro dobytek nevyrostla. Tehdy nám přišel
na pomoc Sovětský svaz. Ačkoliv se
ještě dost alečně sám nezapamatoval
z těžkých ran a utrpení, již mu dlouhá
válka nasačila, začal nám zasílat jak

pšenice, také i obilí a kukurice her kmenů v takovém množství, že nebylo obavy před nedostatkem v našem státě. U nás a na Vysočině se sucha celkem škodlivě neprojevovalo. Úroda byla dobrá a pro zemědělce, kteří měli možnost prodávat obilí do výkupních skladů, finančně velmi výhodná. Štát totiž stanovil vysoké příplatky k cenám obilí a obžanin, srovnatelné k cenám pšenice. Jeden q pšenice štát průměrně 500.- Kčs. Sucha se projevovalo u nás až na podzim na vysetých ozimkách. Ozimky vůbec nevzešly nebo jen nepatrně, kde bylo poněkud vlhko. Obilí klíčilo povětšinou až na jaře. Výhodný prodej zemědělských produktů měl za následek rychlé zvyšování životní úrovně našeho obyvatelstva. Obyvatelé začali pomýšlet na přestavbu svých domů, na úpravu dvorů, odkud pomalu mizela hnojště, která byla přemístěna za humna, do zahrad a jmanů. O domácnostech se objevovaly nové rozhlasové přijímače, takže v obci již nebylo rodiny, která by nevladnila rozhlasový přijímač.

V obci přibývalo motocyklů, jízdní kolo měl již skoro každý chlapec. Rolník Václav Novák č. 25. si koupil první

Příplatky
k cenám obilí.

Růst život-
ní úrovně.

osobní auto. (an Jawa.)

Je suchem se jeví v obci velký nedostatek vody. V letních měsících se tento nedostatek jeví každoročně, ale v tomto roce byl obzvlášť těživý. V obci měli někteří zemědělci již vodovod zavedený z některých výše po-

Nedostatek vody. ložených studní. Tyto vodovody byly postaveny

Příprava ku sjezmací zajemců pro malou skupinu obyvatel.

stavbě vodovodu. Velká část obyvatelstva měla však nedosta-

tek vody. U studní musili často čekat,

až opět slabé vodní prameny alespoň

trochu naplní studně. Často docházelo

ke sporům mezi obyvateli pro trochu vody,

zoblasti v dolní části obce. Tento ne-

dostatek se rozhodla řešit výstavbou

vodovodu pro celou obec. Místní ná-

rodní výbor se rozhodl požádati zemský

národní výbor v Praze o povolení finan-

ční úhrady na výstavbu vodovodu pro

celou obec podle vypracovaného pro-

jektu, který byl vypracován inženýrem

pro vodní služby p. Soukupem z Kumpolce.

Vypracování projektu stálo obec 48.000.-

Vodní zdroj, velmi vydatný, byl nalezen

na úpatí vrchu Strážníku, který

dával v období největšího sucha 2 l vody na vlerim. Bylo to podle propočtu takové množství, že voda by byla stačila napájet ještě jednu vesnici jako je naše. Vodojem měl být řízen na kopci, kde stojí vila p. Činčery a Jihlany. Dvěma elektromotory by se voda čerpala ze středního vodojemu do velkého vodojemu a odtud samospádem do celého areálu obce, to jest do každého domu a hospodářství jakož do poštárních hydrantů. Obyvatelstvo se těšilo, že bude vodou kalamič, která se vyskytovala velmi často, brzy konec a obec zásobována zdarma, hygienicky čistou vodou. Žádost byla několikrát upravena u ZNV v Praze, ale obyvatelé se dočkali jen trpkého sklamání.

1948.

Němci marně čekali na vyřízení žádosti o přiděl pozemků a nové pozemkové reformy. Připravené zemědělské zákony nebyly pro odpor buržoázních pravicových poslanců ze strany čkoslov. socialistů

Uhrové
udažosti.

a s českoslov. strany lidové přijaty. Rovněž i další znárodnění podniků s nižším počtem zaměstnanců než 500 bylo stále oddalováno. To působilo v řadě pracujících zemědělců a dělnictva znepokojení, neboť se zdálo, že další budování socialistického státu je vážně ohroženo. Resolucemi a žádostmi z řad dělnictva a rolnictva bylo rozhodnuto, že Ústřední Rada Odborů svolá na den 22. února 1948 sjezdy závodních rad z celé republiky do hlavního města a na den 28. a 29. února bude svolán sjезд delegátů rolnických komisí. Na sjезд rolnických komisí odjeli do Prahy soudr. Josef Přenosil č. 12. a Antonín Vrána č. 2. Zde byla hlášena žádost pracujících rolnictva o další pozemkovou reformu a dalších zemědělských zákonů. Dělnictvo na sjězdu závodních výborů volalo po dalším znárodnění a ostatních dělnických požadavcích. Tehdy se však jednalo o víc, o budoucnost tohoto státu. Zrádní ministři ze strany českoslov. socialistů, lidovců a slov. demokratů podali demisi v blahových nadějích, strhnouti vládnoucí moc na sebe, vybláčili komunisty z vlády,

Nyní snad dojde na provedení pozemkové reformy i v naší obci. Rozdělení majetku na tři části u statku pana Václava Nováka (Václav Novák usedl. čp. 26. Josefa Nováková matka jmenovaného čp. 25. a Blažena Nováková manželka jmen. čp. 21.) bude asi málo platné. Pozemky přesahující 50 ha budou rozděleny nájemcům. Po rusných dnech únorové krize se opět dostával život do normálních kolejí.

Volby do zákonodár-
ných sborů a
národních vý-
borů

Ve znamení únorového vítězství se také konaly v neděli, dne 30. května 1948 volby do Národního Shromáždění. Volba se konala ve školní budově podle všeobecného, rovného a tajného hlasovacího práva. Kandidátka obsahovala jména kandidátů čtyř politických stran sdružených v Národní frontě. Vedle kandidátky obdržel každý volič prázdný lístek. Většina voličů volila manifestačně t. j. nedešla do odděleného prostoru pro přípravu kandidátek a volila veřejně. V naší obci hlasovala 192 voličů pro kandidátku N. F. Dva lístky byly sderodány prázdné. Dva občané v naší obci vyslovili tak nesouhlas s programem obrozené N. F.

Každý týden byly promítány ve zdejší kině rukové filmy za hojné návštěvnosti. V měsíci srpna bylo do kinosálu umístě-

no 100 nových sklápěcích křesel za cenu 20.000.- Kčs.

Objev byl vypráven v místním spořitelním a zálož-
ním spolku a zaplacen p. Karlem Holubem,
hudebníkem v Limanově č. 41.

Sklopěcí
křesla pro
místní kino.

K

rajské zřízení - náhrada za zrušení zemské
zřízení. Naše obec byla součástí okresu
humpoleckého. V dobách minulých (XIX stol.)
patřila k okresu něm.-brodskému. (Nynější okr.
havl. - brodský) Naše obec i okolní obce země české
náležely pod správu Zemského národního výboru
v Praze. Přímoý styk s tímto úřadem pro svou
vzdálenost a velikost, což působilo příliš tí-
kopádně a pomalé úřadování, byla pro
obce i okresy naprosto nevhodná.

Proto byl zemský národní výbor zrušen a
místo něho utvořeno více menších celků se
stejnou pravomocí jako zemský národní výbor.

Byly ^{to} krajské národní výbory. U nás měly
zájem a zřízení krajského národního vý-
boru okres Havlíčkův Brod a okres Jihlava.

Zvolila Jihlava, protože byla větší, měla
nověnost umístění všech krajských úřadů a tvo-
řila přirozené centrum kraje. Stará histo-
rická hranice českomoravského poměří by-
la tak zrušena. Nově zřízený kraj byl u-
tvořen z třinácti okresů Česko-moravské
východiny. Byly to okresy: 1. Dačice,

Zřízení
krajských
národních
výborů.

2. Kauličkův Brod, 3. Slumpolec, 4. Jihlava,
5. Kamenice ^u/Lipou, 6. Ledec ^u/Sázavou, 7. Mor.
Budějovice, 8. Pásov, 9. Belhůmov, 10. Třebíč,
11. Třebíč, 12. Velké Meziříčí, 13. Žďár. Všechny
bylo okresy jsou převážně zemědělského charakteru.
Průmyslové podniky byly jenom ve městech.

Aby se zvýšila životní úroveň obyvatelstva Vysočiny,
bylo nutno rozšířit dosavadní průmyslové podniky,
budovat průmysl nový, stavět továrny
a dále tak obyvatelstvu možnost zvýšené vy-
dělků a získání práce. I zemědělství bylo nutno
upevňovat, zvyšovat výnosy půdy, práci pomoci
mechanizací rolníkům ulehčit, budovat nové
zemědělské podniky, jako lihovary, škrobárny,
třířez lnu, továrny na zemědělské stroje apod.
Naše obec měla vědycky do Jihlavy nižší spád
než do okresního města Slumpolce. Mnozí již
před lety byli u Jihlavy u učení, navštěvovali
střední školy, české gymnasium, učitelský ústav
nebo hospodářskou a obchodní školu. Ženy do-
cházeły jednou nebo dvakrát u týdně
do Jihlavy na trh, kde nabízeły své zemědě-
lské výrobky na prodej. Co se dříve nabízealy
běže 14 km píšky s nějakým línem rajčákem,
mlékem, máslem nebo s drůbeží do trhu.
Již časně ráno byly na cestě často
u 4. hodiny, aby se opět brzy vrátily

a nezanedbaly práci na poli. V létě chodily často denně s borůvkami nebo s houbkami někdy i dvakrát denně. Tak to dělávala stará Liškova z pastoušky (Holubová), která ráno nosila šimanovským selkám maslo do trhu a odpoledne nesla houby, které ráno starý Liška s dětmi vařil, na brzo. To by dnes asi nikdo nedokázal. Jíst se ale chtělo a peněz, třeba málo, bylo rozpětí.

Řízení krajského národního výboru přišlo našim občanům vhod. Budovy pro řízení úřadoven KNO byly získány v Jihlavě v budovách psychiatrické léčebny a ortopedické léčebny. Byly to nové budovy během okupace postavené.

Rozvíjející průmysl v Jihlavě a v Humpolci potřeboval rovněž mnoho pracovních sil.

Město volalo nenkeo a pomoc. Tak pomalu odcházeli z naší obce do průmyslové výroby převážně mladí lidé hlavně do Jihlavy. Že bude jednou v zemědělství nedostatek pracovních sil, nikdo [na

do] nepomyslel. Zvláště když se rozšířila autobusová doprava a z okresních měst se rozjížděly autobusy ČS+D na všechny strany, aby přivezly a odvezly dělníky

1726.
to do svých domovů. Lidé počali užívat
těchto dopravních prostředků ve stále
hojnější míře na svou do práce a z práce,
snadno si pak opatřili nákupy, mladí
nebo studenti mohli snáze navštěvovat
vyšší školy a všichni mohli kdykoliv od-
jet do města za zábrankou nebo za vedlá-
ním. Dnes by asi nikdo do města nešel pěšky,
jak tomu bývalo dříve. Ba ani do soused-
ních obcí nejde pěšky, poskáká si raději
na autobus, který je tam za několik má-
lo minut.

ok 1948 přinesl i jinou novinku.
Do obce byl zaváděn telefon.

Zařízení neobyčejně potřebné, ba dokonce
v dnešní době nutné. Volání lékařskou
službou, záchrannou službou, veterináře
a pracovníky inseminací se stalo
běžné. Bylo však telefonováno v každém
případě, kdy toho bylo třeba. Telefonní lin-
ka vedla do obce Ústí, kde byl telefonní au-
tomat, takže tam nebylo nutno telefon
obsluhovat. Automat samovolně přepojil hovor
na pokřivené místo. Telefonní hovorna
byla umístěna v čp. 52., kde byla konsum-
ní prodejna „Rozvoj“.

Zavedení
telefonu.

Šestě před volbami do Národního shromáždění
ve Štovělkách, dne 27. května 1948 konalo se
v naší obci shromáždění, kdy se místní
organizace Sociální Demokracie podle usnesení
Ústředního výb. Soc. Dem. strany se dne 17. 4. 1948
sloučila s místní organ. Komun. Strany Českosl. K. S. Č.
na jednotnou organizaci K. S. Č. Únorové udá-
losti jasně prokázaly, že by bylo úplně zby-
tečné, aby vedle sebe stály dvě dělnické
strany se stejným Marx-leninským progra-
mem.

Sloučení
organ. Česko-
slav. soc. demo-
kracie a
Komun. Strany
Českosl. K. S. Č.

Dosavadní prezident Dr. Eduard Beneš nečítal
se za nových poměrů dostatečně silou a
ochotou, aby mohl úspěšně vykonávat
odpovědnou funkci prezidenta státu,
podal 7. 6. 1948 abdikaci na svůj úřad.

Volení
nového pre-
sidenta.

Ú. N. S. abdikaci přijalo a zvolilo dne
14. 6. 1948 prezidentem dosavadního
předsedu vlády s. Klementa Gottwalda.
Nový stát měl tedy dělníka prezidentem
republiky. Dosavadní předseda Ústřední Rady
dělníků s. Antonín Zápotocký byl zvolen
předsedou vlády.

Únorové vítězství lidu umožnilo také
konečné schválení zemědělských zákonů.

Schválení
zeměděl.
zákonů.

21. března 1948 schválilo Ústřední národní výbor
zákony o další pozemkové reformě,
o revizi I. pozemkové reformě, o zeměděl-
ské dani, o zemědělském úvěru, o sels-
kém právu, jakož i o zákonech do-
bývání půdy. Místní uchazeči o přiděl
půdy budou snad konečně uspokojeni.

Zastavení
činnosti
obchod. spol-
ky.

Dosavadní čtenářsko - obchodní společnost
zastavila svou činnost a působnost spolku
přesla na místní osvětovou radu.

Dožínky

V lebnickém měsíci se připravovaly osvětová
rada oslavu dožínky. Dožínky byly pro-
vedeny členy Čsl. mládeže.

Dok. příl.
č. 3 a 4.

Byly provedeny národní tance, dožínková
scéna, přivod obcí k polu, kde byl
posečen poslední snop obilí. Do proslavení
se konala v sále hostince taneční zábava.

Hlavnost se konala 29. 8. 1948.

Ostava výročí
založení ČSR.

Tricáté výročí trvání ČSR. bylo oslavo-
no na přítomnosti všech složek a za-
hojně návštěvy občanstva. Oslava se
konala ve čtvrtek dne 28. 10. 1948.

Školní mládež přednášela básně a recitovala několik budovatelských písní. Členové Č.S.M. vystoupili s literárním pásmem „30 let.“ Slavnostní program přednesl ředitel školy. Oslava byla zakončena slávnou hymnou.

Výstava české knihy. Dne 12. prosince 1978 se konala ve školní budově výstava české knihy. Knihy dodala prodejna „Knihy“ z Humpolce za spolupráce s okresním knihovnickým inspektorem. Výstava byla instalována ve 2. třídě s vhodnou výzdobou a hojně navštívena místním obyvatelstvem a mládeží. Zájem o knihy byl velký a mnoho knih bylo zakoupeno. V mnoha případech se staly vhodným vánočním darem. Žáci prvního ročníku se svým učitelem předvedli ukázkou výuky čtení za přítomnosti rodičů přítomných žáků a okresního školního inspektora s. Františka Louského. Ukáзка měla informovat rodiče a způsob vyvíjení čtení metodou celku.

Předvánoční
výstava české
knihy.

1949

Založení
kulturního
družstva

Sřízení kina bylo zapotřebí koupit-li 100 sklápěcích křesel. Osvětlová rada si na zaplacení těchto křesel si vypůjčila u spořitelního a národního spolku u Šimanovců vypůjčila obnos Kčs 20.000.~

Aby se tato pohledávka mohla dříve splatit, byla tato částka a křesla předána nově se utvořenému kulturnímu družstvu. Toto družstvo bylo založeno na jaře r. 1949 s názvem:

"Družstvo pro kulturní povznesení venkova u Šimanovců." Toto družstvo mělo za úkol starati se o různá kulturní zařízení jako kino, divadlo, knihovnictví, pořádání různých zábav, estrád, koncertů, exkurzí, výletů a kulturních zájezdů, pořádáním vzdělávacích kursů apod.

Do tohoto družstva se přihlásilo na 25 členů. Z masových organizací se přihlásil kolektivně Č.S.M. a místní organizace K. S. Č. Členský podíl obnášel 50 Kčs a zápisné 10,- Kčs. Někteří členové složili až 4 podíly. Družstvo mělo možnost získati úvěr na pořízení nebo zařízení různých

stvo by se stalo členem Českoslov. Svazu Družstev
a bylo by zapsáno v družstevním rejstříku u okres.
lid. soudu.

N chvalené zemědělské zákony daly se-
mědělské veřejnosti možnost, aby mecha-
nizaci zemědělství předaly podstatnou
část manuální zemědělské práce strojům.
Ordo se všude zakládala strojní družstva,
kde bylo možno získati pro odstranění dřiny
traktory, přívěsné vozy a nářadí za traktor,
řádcí stroje, samovazy apod. V sousední
obci Lbilidy bylo takové družstvo v roce
1947 založeno. Družstvo provádělo pro své čle-
ny opravy stroje a spravovala své stroje,
hlavně traktory některým rolníkům, kteří si
vlastně tyto stroje pomocí družstva kou-
pili. V naší obci měli několik rolníků
traktory, samovazy a jiné nářadí.
Rolník Václav Novák č. 15 držel tak
traktor "Škoda 30" samovaz, František
Novák č. 8. a František Hlouša č. 19 měli
společně traktor "Zelov 15" se samovazem.
Zmínění zemědělci užívali tyto stroje již
v roce 1947, zatímco drobní zemědělci
byli nuceni stále jen své kračky používat co
potahů a při sklizení provádět sečnou ruční

Strojní
družstvo.

kosou. Malokomnu se podařilo, aby mu rolník
traktorem a samozarem posekal stěh.

Drobný zemědělec byt pak nucen dobře svou
vlastní práci zaplatit. Tak měl malý
zemědělec možnost přesvědčit se výho-
dách mechanisace a zároveň, jaké-
ho „přítele“ má ve velkém rolníkovi.

Ve zdejší obci se zakládalo rovněž
strojní družstvo, jehož předsedou byl
zavšen Josef Housa, rolník č. 7. Členy
totoho družstva se stali téměř všichni
zemědělci ve vsi. Bylo to asi 35 členů.

Družstvo dosud nevykonávalo žádnou čin-
nost.

První kroky k bu- dování socialismu na vesnici.

Po únorových událostech bylo v průmyslu
přikročeno k znárodnění i menších
průmyslových podniků a to bylo příčinou,

až odeslo opět mnoho lidí z vesnic pra-
 covat do národního průmyslu. Na vesni-
 ci se stále hospodařilo po staru. Pozemky v naší
 obci byly rozděleny na mnoho dílců a to oby-
 čjně velmi malých. Většinou patřily tyto po-
 zemky obci, která je pronajímala drobným
 zemědělcům. Pozemky selské tvořily velké
 hony sahající od humen až ke lesu. Je po-
 chopitelné, že na velkých honech, kde neby-
 lo zbytečných mezí se daleko lépe hospo-
 dařilo, neboť bylo možno lépe využít
 větší zemědělských strojů, traktorů,
 kombajnů apod. Úbytek pracovních
 sil se nutně vyžadoval sečlování po-
 zemků a dokonalé využití moderních
 mechanizačních prostředků, ulehčení ze-
 mědělských prací, odstranění těžké
 dřiny pro lidi i skot a přenesání těž-
 práce strojům. Drobní zemědělci naší
 obce používali dosud jako potahu svých
 kravek, které přece mají jiné poslání
 než tahání pluhu a jiné těžké polní
 práce. Po takové práci hospodyně mnoho
 mléka od svých krav nenadojily.

Pro seclavání pozemků a převedení dosavadního individuálního hospodaření na společné hospodaření na velkých koních formou družstevní mülity, těž sociální poměry v obci, velké majetkové rozdíly zemědělců a poměrně nízká životní úroveň obyvatelstva.

Když Národní Shromáždění přijalo zákon ze dne 23. února 1949 o zakládání jednotlivých zemědělských družstev, rozhodla se místní organizace K. P. Č. v Límavově požádat předsedu zemědělského odboru Krajského Národního Výboru v Jihlavě, zdejšího rodáka, soudr. Karla Koluba a tajemníka krajské družstevní rady s. Josefa Šemana a vysvětlení všech náležitostí a důvodů pro zakládání jednotlivých zemědělských družstev. Za tím účelem se informovali na krajské družstevní radě a na K. N. V. soudr. Oskar Friedrich a Josef

Bláček č. 18. v konání instrukční schůze, která by se mohla ^{stati} ustanující schůzí přípravného výboru J. Z. D. Schůzi svolal na den 10. července 1949 do hostince

p. Františka Hájka ředitel školy Otakar Frischek a pro-
gramem: Ustanovující schůze na uspořádání pří-
pravného výboru J. L. D. Do této schůze se
dostavili jako referenti s. Karel Holub za
K. N. V. a s. Jos. Zeman za K. R. D. Schůze
byla čteně navštívena přítomností a odpůsili
založení J. L. D. Lndr. Karel Holub vysvětlil
ve svém referátu význam J. L. D. jako základny
pro budování socialistické vesnice, pro spo-
lečné hospodářství při maximálním vyu-
žití mechanizačních prostředků. Zdůraz-
nil dále, že společným hospodářstvím se
sníží námaha manuální práce, zvýší se
základní úroveň pracujících zemědělců
při odstraňování vykořisťování šlovice
šlovákem. Přednáška byla pozorně vyslech-
nuta a přes odpor několika velkých rol-
níků byl přípravný výbor J. L. D. ustanoven.
Přípravný výbor byl devítičlenný.

Byli tedy zvoleni:

Josef Blažek č. 18. předseda přípr. výboru

Josef Komárka č. 40. místopředs. ---

Jaroslav Holub č. 13. členem ---

Založení
JLD.

František Komárka	č. 28.	členem	přípr.	výboru
Josef Novák	č. 17.	---	---	---
Josef Přenosil	č. 12.	---	---	---
Anna Šmuglová	č. 38	---	---	---
Otakar Fridrich	č. 52.	---	---	---
Bohuslav Ljisek	č. 6.	---	---	---

Druhé bylo utvořeno podle stanov 12 členů kulturního družstva a zemědělského strojního družstva, která obě splynula v nové družstvo a to: Jednotné zemědělské družstvo v Šimanově.

Druhý den po ustavení přípravného výboru přinášela většina zemědělců odhlášky ze členství kulturního nebo strojního družstva, aby se nemusel stát členem J. Z. D. Bylo zřejmé, že toto vystupování z členství bylo organizováno těmi, kteří si nepřáli založení J. Z. D. v obavě strachy rozhodující mojí v obci, z původních 60 členů zůstalo v nově založeném družstvu pouze 21 členů, většinou drobných zemědělců. Krajská rada družstev schválila dne 12. července 1949 ustavení (ustavení) J. Z. D. Půdní káňadna 21 členů obná-

šlou 75,84 ha zemědělské půdy. K tomu přibyla 19,17 ha zemědělské půdy získané se 5. pozemkové reformy výnosem N. N. V. v Jihlavě od zemědělského objektu Karla Nováka, Blaženy a Josefa Novákové v Čimanech č. 25. Nově založené družstvo mělo tedy pro společné hospodaření 95,04 ha zemědělské půdy. Aby hospodaření družstva bylo účinnější, byl na příkaz O. N. V. v Humpolci proveden nákup dvou traktorů - Zetor 25 a Škoda 30 - od místních rolníků, kteří vlastnili tyto stroje od strojního družstva ve Žbílích. [Ž toho bylo patrné, že rolníci] Že bylo družstevníkům z řad nepřátel družstva spíláné, že byli nazýváni dokonce „klaději“, je samozřejmé. Nejednalo se však o žádnou krádež. Družstvo poctivě stroje zaplatilo strojnímu družstvu ve Žbílích. Ž toho bylo patrné, že rolníci vlastně navrátili stroje opět strojnímu družstvu, aby nepřišli o své peníze. Šlo se to koncem srpna 1949.

Aby bylo získáno dostatek místa pro

uskladnění strojů, přistoupilo družstvo ke stavbě kuchyně na stroje na obecním pozemku vedle pop. čísla 72. V rámci socialistické smlouvy uzavřené s ministerstvem zemědělství byla stavba provedena se pomocí členstvem.

Ministerstvo zemědělství přidělilo našemu družstvu, pro ulehčení práce našich žen, stroje pro výrobu dřevěných prádelny a konzervační kuchyně, rozhodlo se J.Z.D. použítí obecního chudobince, č. 22. (pastoušky), jehož původní účel v roce 1945 zanikl, k zřízení potřeby místnosti.

V přední části této budovy bydlela Božena Holubová se svým bratrem Václavem, třídenními těžkou dělníci. Při této příležitosti položilo družstvo do této místnosti dřevěnou podlahu, která této rodině byla každou novou obecní správou pouze přiborána, až teprve družstvem zřízena. Do místnosti bylo též zavedeno elektrické osvětlení, ačkoliv byla elektrizace obce provedena v roce 1929. Budíž to jen drobnou ukázkou, jaká se renovovala přede obecním chudým za kapitalismu.

V bývalém chudobinci byly adaptovány dvě místnosti. Ve větší místnosti, konzervační kuchyni byla též posta-

Družstevní
prádelna,
a konzervační
kuchyně.

vena udržena. Uvnitř bylo provedeno elektrické
ke spojení a zásuvky na motorový pohon.

V obou místnostech bylo provedeno zařízení
pro odpad vody. Do kuchařské kuchyně
byl umístěn hobel na parování ovoce
s lopemínem, lis na ovoce, dleš na ovoce
s elektrickým pohonem, mlyní stroj na uva-
řování plechových konzerv, strojek na uva-
řování konzerv s elektr. pohonem, elektric-
ký vařič 1200 W, opětlakový kůvec.

V přední místnosti upravené na prádelnu
byla provedena vodovodní přípojka od
šestního vodovodu, provedena elektrické osvět-
lení a přípojky na motorový proud.

Betonová podlaha byla upravena odpadem
na vodu. Do místnosti byla umístěna el.
pračka s lopemínem na vyvařování prádla,
elektrická řezáčka a elektrický mandl.
Okolí budovy bylo upraveno plotem z po-
zinkovaného pleťva pro vybudování sa-
hady. Byly zde vysázeny i ovocné stromy
hlavně višně a třešně. Kuchní úpravy
prováděli st. Karel Bláček č. 46 a Josef
Raudlík č. 5. Elektroinstalaci provedl
p. Josef Šmergl č. 33.

Nově založené družstvo pracovalo
jako družstvo I. typu - sousedskou výpomocí.
Traktory velmi účinně pomáhaly

J. L. D.

I. typu.

družstevníkům při podzimních pracích,
stěru bramborů, odvozu bramborů a podzim-
ního osiva. Prvními traktaristy se stali
Josef Přenosil ml. č. 12. (Škoda 30) a Josef Kovák
ml. č. 17. (Zetor 25.). Oba jmenovaní se zúčastnili
proškolení na Státní traktorní stanici v Hum-
palcích. Přes počáteční políže se práce
dařila. I po stránce finanční nebylo
závad. Nedružstevníci a ostatní nám
nepřátelská činnost byla proti družstevu
zavzata a očekávali, že se družstvo neudrží,
že se brzy rozsepne. To ovšem bylo jen
zbožné přání našich úrodných nepřátel
a velkých sedláků.

I. výroční
členství schů-
ze.

Dne 28. prosince 1949 konala se I. řádná
výroční členská schůze za přítomnosti
okresního zemědělského referenta s. Luk-
doláka. Do této schůze se dostavili
prouč členové družstva: Josef Blažek č. 18.
Komárka Josef č. 40. Kovák Josef č. 17.
Komárka František č. 28. Josef Přenosil č. 12.
Josef Šmergl č. 38. Anna Šmergllová č. 38.
Bohuslav Hejsek č. 6. Josef Štěpán č. 14.
Antonín Vrána č. 2. Kovák Josef č. 90.
Hejsek František č. 16. Hamák Václav č. 52.
Hejsek Karel č. 46. Kubík František č. 63.
Jejt František č. 92. Hejzková Kateřina č. 53.

Vilek Jan. č. 27. Novák Vincenc č. 61. Friedrich
Makar č. 58. Randlek Josef č. 5. Bylo to celkem
21 členů. Nově byli přijati Prošek Rudolf č. 65.
a Honza Karel č. 83. Říční z těchto členů
byli bezemci. První představenstvo a dozorců
výbor:

Výroční schůze zvolila šestičlenné před-
stavenstvo:

Josefa Blazka č. 13. jako předsedu
Josefa Komárku č. 4. jako místopředs.

Makara Friedricha č. 58 jako člena předst. p. d. a
u účetního.

Josefa Nováka č. 17. členem předst. a hospod.

Josefa Přenosila č. 12. --- ---

Annu Šmerglarovu č. 33. --- ---

Do pětičlenného dozorcůho výboru byli zvoleni:

Josef Šmerglar č. 33 jako předs. doz. výb.

Jan. Komárku č. 28. - místopředs. d. o.

Karla Šejška č. 46. jako člena doz. výb.

Bohuslava Šejška č. 6. --- ---

Jan. Šejška č. 16. --- ---

Do roku 1950 vstoupilo mladé družstvo
z 23 členy a s nadějí na rozšíření člen-
ské základny a společného hospodářství
podle T. typu. V zimních měsících
se připravovala hospodářsko - technická
úprava půdy na celou katastru obce
Simanova. K. N. V. v Jihlavě vyslal sem

1950

Hospodářsko
technická
úprava půdy.

svého předníka - zeměměřiče, který rozdělil celý katastr obce do sedmi honů a podle toho byla zhotovena mapa honů měřené zemědělské půdy. Přitom bylo na mapě provedeno sečení pozemků při odstranění mezí a označení nových cest mezi jednotlivými hony. Byly též odebrány půdní vzorky na zjištění jakosti půdy. Poněvadž se družstvo usneslo hospodařit společně na pozemcích určených k jarnímu osivu a výsadbě brambor, bylo předloženo mezi zemědělci k náboru nových členů do JZD. Dne 23. ledna 1955 konala se v obci veřejná schůze všech občanů, na níž promluvil o důležitosti zakládání a upevňování JZD na cestě při budování socialismu v naší vlasti zemědělský referent K. N. V. v Jihlavě p. Karel Holub a zemědělský referent ONV v Humpolci p. Jos. Tošer. Usneseno provádět individuálně nábor členů z řad zemědělců v obci. Soudr. Josef Novák č. 90. který se stal úředním tajemníkem ONV v Humpolci pro naši

Veřejná
schůze za ú-
čelem hospo-
daření družstva
II. typu.

Štec a okolní vesnice a Osakaas Friedrich, rozšířil školy,
navštívili zeměděle, kteří přistoupili do družstva.
Byli to: Holub Josef č. 70. Antonín Ryšavý č. 37. Ja-
roslav Holub č. 13. Frant. Novák č. 57. Fejt Václav
č. 43. Frant. Jaroš č. 4. Antonín Křeha č. 69. Josef
Hejšek č. 62. Karel Bajev č. 66. Josef Šmergl č. 59.
Alois Humal č. 33. Josef Housa č. 20. Frant. Housa
č. 19. Karel Polišil č. 1. Frant. Štěpán č. 32.

Ludvík Housa č. 30. Vladimír Prošek č. 82. Jos.
Bíloch č. 10. Josef Housa č. 7. Václav Dvořák
č. 51. Svoboda František č. 47. Nosek Karel
č. 36. Antonín Calán č. 67. Antonín Housa č. 3.
Marie Šmergllová ml. č. 38 (za ČSM), Jaroslav Štěpán
č. 11. Marie Hejšková č. 16. Frant. Štěpán č. 45.
a Marie Friedrichová č. 58. Členská káňladna se
rozšířila na 52 členy s 320 ha zemědělské
půdy. Jednotné zemědělské družstvo získalo
v Braníšově budovy bývalého nekostatku
se abyskem pozemků a pozemků farských
v celkové výměře 20,73 ha zeměděl. půdy.
Veškerá zemědělská půda dosud J. L. D. pře-
na k obdělávání činila 340,73 ha.

Na jaře bylo přivoceno k společnému hos-
podářství na celé výměře podle hospod.
technické úpravy půdy bez ohledu na

Noví členové
J. L. D.

na vyčlenění půdy soukromě hospodářících rolníků. Šlo se tak přes odpor nečlenů J. Z. D., kteří byli nuceni společně plnit pracovní úkoly a nejenili přitom dost ochoty. Tento postup byl velmi pschytený a byl proveden na ukvapený pokyn některých funkcionářů bývalého okresu himpsoteckého a sekretariátu strany.

Práce
J. Z. D. II. J.

Jaro r. 1950. Správa J. Z. D. vypracovala pracovní plán na jarní práci. Zajisté, že plán nebyl vypracován dobře. K tomu chyběly zkušenosti a nevhodné plánování na velkých rozlohách pozemků. Před započátkem jarních prací bylo nejdříve přikročeno ke sečování, pozemků rozoráním mezi podle H. J. Ú. P. na pozemcích získaných na I. pozemkové reformě od bývalého panského dvora. Provedení tohoto úkolu bylo veřejnosti přijato s porozuměním. Nenasíl se nikdo, kdo by litoval, neb každý domástevních věděl, že majitelům pozemků zůstává nadále.

Jarní práce pokračovaly jen pomalu. Chyběly dokonale mechanizační prostředky. Za traktory chybělo vhodné průměrné nářadí, valníky apod. Tíměř všechny práce se konaly ručně. Hlavně pízení bramborů se velmi opoždělo. Plán výsadby bramborů

byl vysoce přetvořen. Aby se tyto práce rychle-
 ly vykonala nám pracovní brigáda se stá-
 ního statku v Rantířově. Práce byla pak dobře
 organizována a brzy voláná.

Dne 24. 6. 1950 přijalo družstvo pracovní řád
 podle II. typu. Lze proseti J. F. D. kolektiv-
 ně. Přitom nám pomáhala státní traktorová
 stanice s pohosem obilí. Vydatnou pomocí
 byl nymbat velkou mlátičku s parní lo-
 komobilou. Obje získalo družstvo a výkup
 od J. F. D. Obje obsluhoval s. Josef Komárka s. 40.
 který již časné ráno, každáním parní
 pístálov svolával družstevníky k nymbatu.
 U mlátičky se pracovalo na směny a s
 pomocí brigád u nočních hodinách.

Časť bylo toho roku velmi přímavé,
 takže i úroda byla bohatá. Hektarové
 výnosy ozinní byly neobyčejně vysoké.
 Lito mělo 35 - 38 q hektar. výnos a pšenice
 průměrně 40 q hekt. výnos. V jednom případě
 byl výnos dokonce 50 q z hektaru. Přívos
 obilí k mlátičce byl vzorný, takže nemas-
 ty obilíové zásy. Trimé obilí bylo rozděleno
 členům podle průměr. ka výnosu. Všichni dodáky
 obilí splnilo družstvo jako první v obresi. Státní
 obilí bylo sklizené a nymbateno do poloviny září. Také
 také při krajské slavnosti bylo družstvo jako první

Požár
čp. 30, 43.
53.

v okrese vyhadnoceno a admíněno jednou slo-
nou prasníškou.

Krásné letní počasí, u nás poměrně vzácné, bylo
dne 8. srpna 1950 porušeno velikou bouří.
V poledních hodinách se obloha zatáhla tem-
nými mraky. Kolem 14 hod. se rozehřnila prudká
bouře. Blesk stíhal blesk, hrom rachotil
a prudký liják vše zaplavil. První blesk
udeřil do elektr. vedení stodoly čp. 30. Za-
hálko byla celá stodola jedno moře plame-
nů. Požár se (zahálko) rozšířil na celé sta-
vení. Přímě bylo ohroženo stavení čp. 55. a sou-
sední škola, hlavně kůlna s uhlím a dřívím.
Místní požární sbor nemohl úspěšně zasáhnout
do záchranných prací, poněvadž motorová
stříkačka nebylo možno vést do chodu. Přijeli
požárníci z okolních obcí, úspěšně zahájili
lokalizaci požáru a naše stříkačka dosud
nezabrala. Když konečně začala prac-
vat, nevydržely tlak vody hadice, kaska-
ly a trhaly se, takže stříkačka nebyla vi-
bec k použití. Bouře však puvila dál a
jiný blesk zapálil stodolu paní Kate-
řiny Hejskové čp. 53., která vyhořela do zá-
kladů. Od této vyhořela stodola Václava
Fajta čp. 43. Požár pak ohrožoval obytné
stavení č. 4. náležející p. Frant. Jarošovi.

Kebyš po ruce okamžitá pomoc, bylo by i toto
 stavení lehlo popelem. Brouče kroala několik ho-
 din. Blesky kapalovaly na Koluně vesku ulou
 řádu kopenců žilo, což se stává málokdy.
 Kto se večer se borě ulišila. Škoda, jakou
 požár způsobil, byla velká. Majiteli hospodář-
 ství č. 30. p. Ludv. Housovi se na půdě zni-
 čilo neškeré žito, které tam 1 den před tím
 uložil. Předseda J. L. D. s. Josef Blažek jej
 žádal, aby žito neukládá na sytku, aby
 je kapučil dřevěnou na splnění dodá-
 ky, že mu po namáhání bude vráceno.
 L. H. nechtěl o tam ani slyšet. Žito
 nepučil a potom litoval.

Dělní zárově práce, které se podařilo
 zvládnout v poměrně krátké době, mě-
 ly se stát příkladem pro úspěšné zdo-
 lání prací podniků. Tu se však na-
 hupilo kolik nových problémů, s který-
 mi družstvo nepočítalo. Úřady J. ONV
 a K. N. V. žádaly, aby družstvo se rozhostlo pro
 vybudování hospodářských staveb pro společ-
 né ustajení dobytka. Pro společné ustajení
 mladého hovězího dobytka bylo rozhodnuto,
 provést adaptaci stávající stáje býva-

Adaptace
 budov pro
 společné
 ustajení
 dobytka.

148
Rozšíření
přední náhl.
v Braníšově
a předu byr.
státek a po-
zemků fary.

lého státek v Braníšově, který ducéstvo
převzalo do své správy. Ministerstvo země-
dělství plánovalo na tuto úpravu obnos
Kčs 250.000,-. Stavbu kávodů v Pelhřimově
byly pověřeny provésti tuto adaptaci. Závody
račaly provádět tyto úpravy jižě toho pod-
řimem. Druéstvo pomýšlelo též na adapta-
ci některé velké stáje v obci nebo
na výstavbu novostavby dřevěného kra-
vina. Pro výstavbu nového kravina učilo
druéstvo místo výhodně obce na obecním
pozemku „na novínách“, kde byla dobrá mí-
nost výběhu pro dobytek, rovněž i pastva
a přívod vody z Holubova kopce, kde byl do-
statečně silný pramen vody, který by mohl
sloužit jako výherní zdroj pro samospádový
vodovod do kravina.

K N V „Jihlavě, - zeměděl. odděl., připravila
však projekt na stavbu kravina na po-
zemcích u pop. čísla 8. Tímto druéstvo nesou-
hlasilo, poněvadž by tím přišly na zřetel
nejlepší pozemky celého katastru. Přívod vo-
dy by činil potíže, poněvadž výstavba
obecního vodovodu se stala pouze nesplněným
snem. Komisionálním šetřením však K N V
na místě stanovil jako jediné vhodné po-
zemek na stavbu kravina pozemek u č. 8.

Ministerstvo zemědělství řadilo stavbu krajin
pro 100 [kusem] dejníc na rok 1950 ve výši 3,500.000. -

Stavba
Krajin.

Stavbu opět prováděly stavební závody v Bel-
hřimově. Družstevu nastala první práce. Poněvadž
stavební závody přikročily ihned ke stavbě,
bylo třeba okamžitě dovážet stavební ma-
teriál a to vše se železniční stanicí Služba
Ústí. Nastaly však podzemní práce -
společně s ní osimní a hlavně sběr bramborů.

Vě dne pracovali družstevníci na polích
a v noci se navázely cihly. Pomáhali,
kde kdo byl. Podzemní oses na pomoc stá-
ní traktorové stanice zdárně pokračoval.

Ale sběr bramborů válel. Sbíralo se ručně
na vyorávacím. Tyto stroje byly však
většinou jen lehké, vhodné na hraný,
nebo koňský polak, se ohýbaly, rádlá se

Sběr bram-
borů.

Obtíže a po-
moc brigád.

lámala a pod. Poruchovost strojů narušova-
la pak plynulý sběr. Družstevníkem pomá-
haly brigády žáků ze škol, brigády se
různých, ale práce však jen pomalu ubý-
vala. V místních hostinci připravovaly
družstevnice pro brigádníky chutnou stravu.
Žáctvo kolejí školy se rovněž zapojilo
při sběru brambor. Pomáhalo sbírat brambory
na hranami. Brambory se třídily, ukládaly
do kresků, denně se odvážely na plnění

dodávky, takže nebylo nikoho, kdo by nebyl dostatečně zaměstnán. Dvacátého pátého října k večeru náhle začal padat sníh. Do rána napadlo tolik sněhu, že nebylo na pokračování šerů ani pomyslení.

V zemi zůstalo ještě asi na 30ha bramborů. Nepřátelí kolektivizace se radovali, někdo již prorokoval konec družstva. Někteří členové si již brali roxy a nářadí, družstvo zapůjčeno, domů. A sníh zůstal ležet na polích. Rozsáhl - průměr k půdě a zůstal tak ležet do 22. listopadu. Tehdy bylo opět možno pokračovat v práci.

Ždolat takové množství ha za nejistého zimního času, při krátkosti dne, vyžadovalo si velkého množství brigádníků. Tak po několik dní zde pracovalo denně až 300 brigádníků. Průměrně bylo sebráno 4 až 5ha denně. Úrodnost byla mimořádně vysoká. Denní stravování tolika brigádníků zabralo mnoho času pro členy družstva, kterým bylo třeba při třídění bramborů. Třebaže byly téměř celý měsíc pod sněhem, byly úplně adrané a nenamrzlé. Do 10. prosince byl šer bramborů sluncem.

Že tuto dobu bylo v nočních hodinách odvezeno na skladiště kvasina 300.000 ikeb a jiného materiálu. Stavba kvasína po -

kráčovala i zimních měsících. V Branišově se do-
dělávala adaptace pro odchov mladého dobytka
na živ. Konečný náklad na úpravu výkrmny
bude činil asi 300.000 Kčs.

Koncem roku se dne 31. prosince 1950 konala se
schůze všeho občanstva a členů J.L.D., kde by-
lo rozhodnuto od příštího roku "J.L.D."
hospodářiti podle provozního řádu II. typu.

Provozní řád
III. typu.

La davných časů chodival po
obci obecní strážník a roznášel obyvatelstvu
různé vzkazy obecního rychtáře, pře-
kazy vichroslí ke konání roboty a ji-
mých povinností byl nucen vždy kubitová-
ním sevat k obyvatelstvu na město místo
vesnice, kde jim pobídně přičestl. Tento
způsob vyhlásování se zachoval i do posled-
ních dob, kdy obecní dudové vyhlášovali
příkazy obecních úradů apod. Obecní bu-
ben vyhlášoval u obcích i události nera-
dostné, jako vyhlášení všeobecní mobilisace,
různé реквизиice. Dělo se tak až do
mynější doby. Až v roce 1950 obecní buben
dobubnoval. Naposled zabubnoval pan Josef
Hejsek, obecní posek u Timanově čp. 62.

Místní
rozhlás.

Tehdy se stal dosavadní újední tajem-
ník pan Josef Novák čp. 90. předsedou
místního národního výboru. Za jeho

pisobení byl zastaralý způsob vyhlásování úředních vyhlášek nahrazen moderním sdělovacím prostředkem - místním rozhlasem. V budově místního spřítelelního a záložního spolku Kampelického, kde byla též síň - klena a kancelář m. n. v. bylo instalováno rozhlasové zařízení a na různých místech byly na sloupech, nebo na stěch rozhlasové lampy (8 kusů) namontovány. Instalace celého zařízení, rozvod po obci, stavění sloupů, připojení amplionů bylo dílem místních brigádníků. Krajský národní výbor v Jihlavě poskytl na nákup tohoto (no) zařízení subvenci v částce 25.000 Kčs. Zprávy a různá oznámení vysílaná tímto zařízením byly slyšitelné po celé obci. Od té doby vyřizovala též správa J. L. D. své zprávy a pracovní plány na každý pracovní den. Přitom byla vysílána též reprodukovaná hudba a gramodeseky.

Úmrtí člena
J. L. D.

Dne 8. října 1950 zemřel

s. Josef Novák kovář v Šimanově č. 17
ve věku 56 let. Jmenovaný se již od svého mládí hlásil do řad příslušníků dělnické třídy, po roce 1945 ve Komunistické straně Československa. Byval vždy členem občanského

nastupitelstva později místního národného
výboru. Při zakládání J. Z. D. byl jedním
z prvních členů družstva. Tlou vředem
choroba (jej předčasně) byla příčinou je-
ho předčasné smrti. Čest jeho památce!

V tomto roce zemřeli

ještě Josef Šmergl č. 38. narozen 19. 2. 1867

zemřel 30. 1. 1950 bývalý chalupník a kru-
hlav a jeho žena Anička Šmergllová roz.

Holubová nar. 16. 1. 1869 zemř. 1. 12. 1950.,

Jean Polášil č. 1. nar. 24. 4. 1869 zemř.

26. 5. 1950 důlnodce a bývalý chalupník,

Antonín Honsa č. 3. nar. 16. 9. 1881 zemř.

29. 12. 1950 cestář ve výslužbě. Jmenovaný

v první světové válce působil do ruské-
ho zajetí. V Rusku nastoupil do císařsko-

ruského nájska, aby jako legionář bo-

joval za naši svobodu. Čest jeho památce!

Na jaře 1950 se odsťahovala rodi-

na Ludvíka Honsy č. 30. se svou manžel-

kou Božinou, roz. Holubovou, dcerou Dášou

a rodičů Josefem Holubem a Marií roz.

Váňové do Popic na okresě jihlavském.

Jmenovaný v roce 1950 vyhořel, chtěl budovu
novou postavit, poněvadž mu OKV v Humpol-
ci nedovolil postavit stádku, protože jako člen

Umění

v r. 1950.

Presídlení

Ludvíka Honsy

do Popic.

J. Z. D. plodstvu nepotřebuje, nestavěl vůbec a
trvale se odděloval ze zdejší obce.

1951

V zimních měsících r. 1951 se druž-
stvo připravovalo na výroční schůzi.
Za tím účelem se členstvo seznámovalo
s pracovními normami, pracovními
jednotkami, záhumenkovým hospo-
dářstvím, stanovením, pracovními zá-
dáními a vším, co mělo být v budoucím
družstevním majetku. Účelní družstvo
sestavovalo účelní závěrku za pomoci
úředníka okresní spořitelny a pobočky státní
banky v Lumpolci p. Jiřího Poláčka.

Co vypracování výroční zprávy za rok 1950
a výrobního a finančního plánu ko-
nala se dne 10. 3. 1951 výroční schůze
J. Z. D. v pále hostince č. 16. Výroční
schůze se zúčastnili zástupci O K V v
Lumpolci p. Josef Zábřana předseda O K V,
a Josef Kolen zeměděl. referent O K V, zástupci O V
K. J. C. zástupci J. Z. D. okr. výkupního skladu,
státní banky a okres. spořitelny, okr.
v. a z. zemědělců (s. Rohy) apod. Ve výroč-
ní zprávě oznámens předsedou s. Blažkem,
že počet členů k tomuto dni obnášel

Výroční
schůze
J. Z. D. - II. typu.

61 členů = 11 žen a 50 mužů, kteří hospodářeli společně na 435 ha 59 a zemědělské půdy v katastru obce Jimanová a Braníšova.

Na braníšovském katastru jsou to pozemky zbytku bývalého velkostatků po provedené pozemkové reformě asi 13 ha a pozemky od braníšovské fary ve výměře 8 ha. Počet členů klesl na 55, protože šest zemědělců nepodepsalo provozní řád III. typu. Čistý zisk družstva ne vyšší 316.186,95 Kčs výroční schůze rozdělila následujícím způsobem: 20% s.j. 63.217,- nedělitelnému fondu, 10% fondu sociálního, 5% fondu kulturnímu, 80.000,- fondu investičnímu, na různé práce z minul.

roku určeno 60.000,- Kčs a zbytek 65.457,-

rozdělen členům podle počtu odpracovaných hodin. Ziskem bylo dosaženo toho, že družstvo samo stabilně hospodářilo na 20 ha půdy a pozemk. reformy od sp. 15., od pozemků braníšovských asi 20 ha, různých stovkách: 50% na kusových hnojivech, hnojivech a osivkách, konifilacích na prodávání semen.

Družstvo pojistilo všechny členy, ač na ty, kteří jsou pojistěni v jiném zaměstnání, nemocensky podle skupiny B a na důchod. pojištění starobní. Pojistné bude hrazeno

ze sociálního fondu. Výšší členská schůze zvolila představenstvo a dozorčí výbor. Představenstvo:

- s. Josef Přenosil reméděl. č. 12. předseda J. Z. D.
- s. Václav Fajt reméděl. č. 43. místopředs. J. Z. D.
- s. Josef Blažek č. 18. člen předs. a agronom
- s. Frant. Jaros č. 4. — — —
- s. Josef Komárka č. 40. — — —
- s. Václ. Komárka č. 28 — — —

Dozorčí výbor:

- s. Josef Imuhl č. 38. předs. doz. výb.
- s. Bohusl. Hejsek č. 6 člen doz. výb.
- s. Karel Hejsek č. 46. — — —
- s. Otakar Fridrich č. 58. účetní a pokladník.

Stavba kraví-
na.

Dne 31. 3. 1951 dokončily stavební úkoly u Pelchrámově stavba kravína, přičemž u hojně více pomáhali členové družstva. Stavba byla sice dokončena, ale chyběly venkovní omítky, vodovodní přípojka a vodojem s centrifugálním čerpadlem. Práce natěračské nebyly rovněž provedeny a jímka na močivku s hnojivem nebyly postaveny. Na stavbu kravína bylo dodáno ca 50.000.- Kčs vadných cihel, obsahovaly příliš mnoho písku a roz-

sypáraly se. Cihelna uznala špatnou kvalitu cihel a uhradila škodu ve výši cca 38.000.-. Hlavní závody jímku na močivku dodatečně postavily, nepovedly však vybetování dna. Pripojka vodovodní se studně a elektrické čerpadlo rovněž bylo rovněž dodáno a namontováno. Rovněž práce klempířské dahroveny, bleskosvody byly namontovány. Zbývající práce byly dokončeny členy J. Z. D. Mohlo se pak přikročit ke kalendaci, což se také nastupá k NBV a jiklavě stalo.

V neděli dne 8. dubna 1951

Pochod
míru.

konal se o 14. hodině za hojné účasti neškeré části obyvatelstva, členů Č. S. M. a školní mládeže, "Pochod míru" do sousední obce Zbilidy a zpět. Tento pochod, za spěvu budovatelských a pochodových písní se stal velkou manifestací ve všech obcích celé republiky jako protest proti válečnému běsnění západních imperialistů a za udržení světového míru.

V Branšově provádělo J. Z. D.

zároveň s výstavbou zdejšího kravína adaptaci stávající stáje stavebními základy

Adaptace
stáje pro
mladý skot
v Branšově.

ze Telhřimova. Žedníci a osadaští pomocníci
byli většinou z Krasova. Celá adaptace
stáje pro ustájení mladého dobytka stála
cca 300.000. Kčs. Po dokončení adaptace
byl proveden srod některého mladého dobytka
do této stáje a to 4. 6. 1951. Prvními
honiči a ošetřovateli tohoto čírného dobyt-
ka se stal Karel Polášek čp. 1. a Franti-
šek Jaroš čp. 4.

Společný osev
na zelených lá-
nech.

Jarní osev a sázení bramborů se již
prováděly na zelených lánech.
Jarní práce byly svolány více na
spolupráci těžkých mechanizačních pro-
středků a pracovníků Státní traktorové
stanice. Úspěšné práce na zelených pozem-
cích překážely dosud mnoho nerozoraných me-
zí, na nichž se nacházely velké balva-
ny. Ty byly kdysi vytvořeny přímo z orné
půdy, aby nepřekážely při zpracování pluhem.
Jednalo se hlavně o pozemky obce hlavně
kolem Krávníků. Mnoho těchto balva-

bylo odstraněno rozstřílení. Cuk byla lepena
mezi rozřezá a pozměny postupně spojovány.

Takto získaný kámen sloužil v velké části
při úpravě terénu starší hravina.

Závěrečné práce v novém hravíně, ohrady,
zavedení vody, napaječky, elektrisace,
montáž elektr. dojívacích přístrojů, bílení,
barvení sloupů bylo provedeno většinou míst-
ními brigádníky.

Koncem července 1951 byly veškeré
úpravy dostavby hravina
dokončeny. Zbývalo již jen
společné ustájení krav. Jelikož se kolem
ustájení krav velmi mnoho promlouvalo
o tom, že družstevníci se budou odvá-
hat krávy odevzdát do společného ustá-
jení, že dojde k různým nemilým
výstupům a scénám, neboť společné ustájení
krav znamená rozhodný krok k socia-
lisaci vesnice. Aby se družstvo vyhnulo podob-
ným pokusům, rozhodlo představenstvo

Společné
ustájení krav.

druzstva provést ustájení krav bez jakékoli
okázalosti, vyhrávání deskovky, bez zástupců
okresu nebo kraje.

Snad krav do společného ustájení byl sta-
noven na den 31. čerencec 1951 ve večerních
hodinách. I napětím bylo očekáváno, kdo
přivede první krávy. Byl to František
Vilček čp. 27, chalupník a obecní hajný.
Ten přivedl své dvě krávy jako první a členů
druzstva. Za ním se postupně kousili ostat-
ní. Krav přibývalo, kravin se plnil a
něs se setmělo, byly krávy svedeny do
nového, vedušného kravína. I chůze se
daly do chroupání čerstvé jehliny. Za
chvíli bylo slyšet i klapání samičinny
napáječek. Krávy brzy našly způsob,
jak pít vodu z napáječek. Společné
ustájení bylo provedeno. Snad některá
hospodyně i plav pro své milé kravič-
ky monila, snad někdo nemohl toho
dne dlouho unout, přesto však uznali
všichni rozumní dřívěvníci, že u-
činili první sávaně krávy pro um-

šeno starého vykořisťovatelského řádu
kapitalistického a se nastupují novou
cestu k šťastnější budoucnosti -
k socialismu.

Krávy přivedené do společného ustáje-
ní byly ohodnoceny, dobytek přive-
ný v nadplánovaného stavu byl holově
zaplacen, za ostatní byly vyplaceny ná-
klady, zbytek jako členská investiční
zápůjčka se bude spláceti v budoucích
letech hospodářství.

Také pro společné ustájení vepřů byly Ustájení
položeny první základy. V opuštěném vepřů a prasnic
hospodářství č. 20., jehož majitel Josef
Lonsar předal celé hospodářství družstvu
a sám se stal zaměstnancem okres-
ní inseminární stanice v Humpol-
ci, byl přizván provizorní vepřín.
Umístily se tam dvě prasnice od
bývalého statkáře Wurma z Budíkova,
jedna prasnice jako dar získaný za
umístění v souleži a sdanilé provedení
vně a řadou vepřů zakoupených na šer.

Slavnost
Osvobození.

Dne 9. května 1951 se konala slavnost
'Osvobození' slavnou Rudou armádou v sále
místního hostince za účasti všech složek
Nar. fronty. Žáctvo národních škol a skupina
Č.S.M. doplnily slavnost kulturními stávkami.
Proslav o významu tohoto dne proslavil ředitel ško-
ly Otakar Friedrich. Slavnost byla ukončena ruským
ním čes. a sovětské státní hymny.

Činnost Č.S.M.

Československý Svaz mládeže v Simons-
ně konal často různé taneční zábavy, které
bývaly hojně navštěvovány. Při těchto zábavách
hrávala hudba, která byla řízena zdejšími
kapelníkem s. Josefem Smuglem, který sám hrával
na trubku. Byl to smyčcový orchestr u Komro-
vic u Humpolce složený většinou z mladých
hudebníků, který pod názvem "Tempo" byl voláště
mnozí mladými oblíben.

Židéjší svazáci převzali též i jinou
kulturní činnost. Převzali činnost bývalého
čtenářsko - ochotnického spolku, kde úspěšně
přehráli několik her. Voláště zdařilá byla
hra o dějiny z doby okupace: "Vesnický
krádek", která byla několikrát opakována

a všeobecně se líbila. Praxáci sebrali kuds hru
i v jiných obcích okresu humpoleckého a jihlav-
ského.

Koncem prázdnin odstěhoval se změna v obsaze-
dosavadní ředitel školy Otakar ní místa ředitele

Friedrich ze zdejší obce, aby přijal mís- nár. školy.

to ředitele při národní škole v Brekvicích
na okresu jihlavském. Jmenovaný působil
na zdejší škole 1 rok ve škol. roce 1924-1925
a nepřetržitě po 15 roků od roku 1936 do srpna
1951, tedy celkem 16 roků. Vedle svého po-
volání byl členem místního národního výboru,
jako člen rady a tajemník, členem výboru místní
organ. K. P. Č. účetním a pokladn. J. L. D. ve-
doucím místního kina m. n. v. a vedoucím
osvětové besedy. Zastupoval v Humpolci
a. Borka a p. frant. Železný jakož i jeho bý-
valý řádk, tajem. D. V. K. P. Č. v Humpolci soudr. Vojtěch
Říha jej přijeli osobně přemědit, aby jmenova-
ný přijal místo ředitele krajští národní
školy v Kežlicích. Jejich důvody k přeložení
byly bezpodstatné a ředitel školy poručil
léčkou živdu za vškerou práci a námahu, kterou

pro obec, školu, pro kulturní a společenský život, pro rozvoj družstva vykonal. Proto nabízené místo nepřijal a odstěhoval se na okres jihlavský, kde se stal ředitelem národní školy v Cerekvičce. Od 1. září 1951 nastoupil na jeho místo s. Josef Barboň, dosavadní ředitel školy ve Spěvčích. Jmenovaný převzal funkce bývalého ředitele zdejší školy.

Úmrtí občanu v roce 1951.

V roce 1951 zemřeli Kateřina Janáková roz. Bělochárová č. 15. narozená r. 1868, zemřela 12. 2. 1951 a Jan Šmergl č. 59. narozený 19. 11. 1864, zemřel 27. 12. 1951.

1952.

Výroční schůzka JZD.

Dne 24. 2. 1952 konala se výroční schůzka Jedn. Zem. Družstva. Plánované pracovní jednotky 73. - Kčs dosaženo nebylo. P. J. se snížila o 17. - Kčs na 56. - Kčs Nedodržel se plán čerpání pracovních jednotek, který byl překročen o 3000 p. j. ustájení krav se opozdilo o dva měsíce, což snížilo příjem za krávu mléka, dodělávky krávy byly hrazeny z běžného provozu, neplánované výdaje na státní traktorovou

stanici, za pohonné látky a pod. Při volbě
 svých funkcionářů byly zvoleni jako členo-
 vé: a.) do představenstva: Josef Čenoril
 čp. 12. za předsedu, Václav Fejt čp. 43 za
 místopředsedu, Josef Komírka čp. 40 a Josef
 Blažek čp. 18 za členy představenstva.

b.) do dozorcí rady zvoleni: Jaroslav
 Holub čp. 13. za předsedu doz. rady, Josefa
 Šmerglů čp. 38. za místopředsedu dozorcí
 rady, Karla Hlejška čp. 76 a Marii Štěcho-
 novou čp. 69 za členy dozorcí rady. Účtárním
 J. E. D. byl zvolen ředitel školy Josef Barton.

V zimních měsících se pokračovalo v adap- — Linní
 taci vepřině u čp. 20. Konisorní družstár — činnost JZD.

na se přídila u s. Antonína Uřány čp. 2.

Aby byl splněn dodávkový úkol vajec, po-
 máhaly družstevnice plnit kontingent
 vajec družstva. Do plánů meliorace
 luk se zařadily louky podle vsí. Věštáji
 čp. 8. se provedla adaptace, kde bude umístěn
 mladý dobytek. Dne 12. listopadu 1952

byly ze družstva vyloučeni rolníci mající
 výměru větší 20 ha. a to František

Hlonsa čp. 19 výměra 24,36 ha a Václav Novák

Vyloučení
 velkých rolníků se druž-
 stva.

největší rolník a pop. č. 25. s výměrou zem. půdy

32,03 ha. František Novák rolník č. 8. který

členem družstva nebyl, byly ^{mu} přiděleny ^{pozemky} na
místech, kde nenarůstaly společné hospo-

daření družstva. Ostatním nebyly dosud
pozemky pro samostatné hospodaření přiděleny.

Dosud pracovali ve družstvě. Do J. L. D.

byli přijati za členy Holub Jos. č. 70. Karel

Bajer č. 66., Karel Vítek č. 55. Marie Prá-

nosilová č. 35. Jaroslav Jaroš, Kovář č. 24.

Marie Kučerová č. 34., Jaroslav Blažek

č. 68., Jaroslav Štěpán č. 11., Václav Dvořák

č. 51. Josef Štěpán č. 14. a Josefa Štěpánová č. 14.,

Josef Bíloch č. 10. a František Štěpán č. 45.

Z těchto členů byli někteří již od počátku

členy družstva, vystoupili však a opět přis-

tloupili. Družstvo převzalo od jmenova-

ných měškerý živý a potřebný meškový inventář.

Do plánů společných družstevních staveb

se kařazuje stavba drůbežárny dle rozpočtu

na 96 000. - Kis. Má být postavena na

pozemku s a. pop. číslem 30.

Přijímá -
ní nových
členů a J. L. D.

V roce 1951 byl založen při zdejší národní škole pionýrský oddíl ČSM. Do tohoto oddílu se přihlásilo vsichni děti pionýrského věku.

~167~
Pionýrský,
oddíl při nar.
škole.

Dne 8. května 1952 při oslavě výročí osvobození Rudou armádou přijala 13 pionýrů při shledání pionýrského slibu z rukou předsedy J. L. D. s. Josefa Přenosila nové pionýrské zátky. Starostkynímu aktem byli též přítomni zastupci OK V v Kumpolci. J. L. D. v Línarově převzal při této příležitosti patronát nad místní školou.

1953.

V roce 1953 bylo zavedeno do obou tříd zdejší školy elektrické osvětlení a provedena výměna oken ve školní budově. Dosažený stav oken byl již velmi záporný.

Opravy ve školní budově.

V místnostech bývalého statku č. 21. byla zřízena a obytných místnostech kulturní jízdna, z prostředků OK V v Kumpolci. V místnosti

Kulturní
jízdna.

byly stoly, křesla, skříň na knihy. V kulturní jízdě se konaly ^{schůze} osvětlové besedy, výboru J. L. D. přednášky a pod.

Již v roce 1951 byl přezem ve zdejší obci

Zemědělský
útulok.

zemědělský útulok, aby masky děsí,
členky družstva, se mohly nerušeně
věnovat práci ve družstvě. Útulok byl
umístěn ve volné třídě školní budovy.
Překoukou zemědělského útulku se stala
v r. 1951 a 1952, 1953 Jaroslava Jarošová
čp. 33.

Smuteční
trýzna za K. G.

Dne 5. 3. 1953 zemřel v Moskvě maršál
Sovětského Svazu a předseda vlády
Josef Vissarionovič Stalin. Byla to
veliká ztráta nejen pro všechny ná-
rody Sovětského Svazu, ale i pro všech-
ny státy budující socialismus. Pre-
sident ČSR s. Klement Gottwald se
rovněž zúčastnil jeho pohřbu. Po návra-
tu z Moskvy se s. prezident roz nemohl
a po krátké nemoci dne ^{14.}18. 3. 1953 zemřel.
První dělnický prezident zemřel ve věku 58 let.
Pracující lid naší vlasti ztratil svého vůdce,
svého presidenta a naše rodná strana
KSC svého předsedu. Proto se v den
pohřbu dne 19. 3. 1953 konala v kulturní
sále smuteční trýzna spojená s roz-
hlasovým přenosem smutečních

obřadů. V husky Klementa Gottwaldova stála
čestná stěna složená spříslušníkům pomučené stěny
V. B. a pianým radejší školy. Smuteční byzna
se konala za hojně účasti radejšího obyva-
telstva.

II. Peněžní reforma.

Od první měnové reformy, která byla provedena
v listopadu 1945 za účelem likvidace nadměrného
množství bezcenných nových kryptých peněz a
ozdravení naší měny, uplynulo již osm roků.
Za tu dobu se v domácí hospodářství a peněžní
ústavě masivně množilo ohrožené množství
peněz, které tím ohrozily hodnotu a stabi-
litu naší měny. Proto se rozhodla strana
a vláda provést opět měnovou reformu,
která by ozdravila hodnotu naší koruny.
Přípravy se konaly v tajnosti a tajnosti. Přece se
ovšak nějakým způsobem mezi lidmi rozšířila
zvěsta o připravované reformě. Nastala
horečka v nakupech, aby se lidé obvyklými
penězi zbavili. Kupovali všechno možné i
věci nepotřebné a poškozené. V obcho-
dech se alespoň zbavili různých těžko
prodávných zboží t. j. léků. Počátkem
měsíce čerence bylo přikročeno k výměně.

Každá osoba obdržela za 300.- Kčs
staré měny 300.- Kčs nové měny.

Ostatní hotovosti v penězích byly
vyměňovány v poměru 50:1. Peněžní
vklady uložené v dřívější době se
vyměňovaly v poměru 5:1. Vklady ulo-
žené poslední měsíc před reformou se vy-
měňovaly rovněž v poměru 50:1. V našich
obcích bylo vyměněno celkem

Jak jsem již poznamenal mnozí „chytráci“
čas se peněz zbavili, ale mnozí se pro-
ti neradovili, když obdrželi za své
hotovosti jen jednu padesátinu. Štěstí
tím upevnil svou měnu, zbavil se
inflačních pozůstatků poslední války.
Proto mohlo být přehozeno k úplnému
zrušení potravinových lístků, sátenek,
poukazů na obuv a na textil a k úplnému
zrušení vázaného hospodářství.

Již dříve byl zaveden systém dvou cen
u potravin. Volné kupování potravin
(bez potrav. lístků) byly mnohem dražší. Jed-
nalo se nejvíce o zboží nedostatkové a pře-
pychové. Uvádím ceny potravin po zru-

Zrušení váza-
ného hospodář-
ství.

šimí potravinových listků: Ryže I. jakost 28.- Kčs
 Cukr kostkový 14.- Kčs, Cukr krystal. 13.- Kčs
 mouka pšev. 6.- Kčs, rostlinný tuk 24.-
 másto I. jakost 44.- Kčs, sádlo maso I. jak.
 36.- Kčs, Káva výběr 300.- Kčs .

V tomto roce rozšířilo Jednotné zemědělské

Zavedení
 chovu ovcí.

Družstvo rüvocišnou výrobu a chov ovcí. Družstvo
 koupilo se Sově. Inyze 50 ovcí typu Merino. Ovce byly
 ustájeny v čp. 51. Ošetrivatelem ovcí se stal Václav
 Doviák čp. 51.

Podle provedených prověrek honaných káslupci K.N.V.
 a Jihlavě a O.N.V. v Humpolci družstvo v roce
 1953 dobře ne hospodářilo. Stále se objevují ne-
 dostatky v organizaci práce, neúčasti
 na schůzích, nedodržování vzorových sta-
 nov. Představenstvo nečesí dostatečně
 úkoly, revizní komise nekonaí dostateč-
 své povinnosti. Družstvo se nřídí cel-
 ročním výrobním plánem, pracovní
 morálka je dosti špatná, předseda se
 se skupinářii pravidelně neschází.
 Ani ostatní organizace v obci se dosta-
 tečně otáčkami J.Z.D. nezabývají

Hospodářství
 J.Z.D. v roce 1953.

172
V družstevu se jví nedostatek pracovních sil z řad členů protože 14 pracovníků z řad členů pracuje mimo J. Z. D.

16 členů pracuje v živočišné výrobě na výrobě rostlinnou jich zbývá 50.

V ustájení dobylka jví se zářady, ale nejvíce nedostatků vykazuje rostlinná výroba. Družstvo potřebuje finanční pomoc v provedení adpisu všech dlouhodobých investičních a neinvestičních úvěků. Aby mohlo družstvo zlepšit ozdravení svého provozu, nutno splnit některé úkoly: a) investiční úkoly:

1. Upravit dva jímky na močírku u kvačina, močírka se hlavně obrácí do země.
2. Rovněž adaptaci stáje a přístavby v č. 3.
3. Postavit porodnu pro prasnice.
4. Ohradit dřívěšárnu drátěným plotem.

b) provozní úkoly:

5. Ustájit koně dolní skupiny v č. pop. 7.
6. Na lukách podle usí provést vysethování do konce r. 1953.
7. Dojíčky v kvačině převážnou většinou pěst. v dojnici.

8. Rozdělit funkce pokladníka a účetního.
9. Rozšířit počet členů dozor. komise na 10 čl.
10. Včasné a včas splnit všechny úkoly.

Pro vodohospodářské práce byla us-ta-
vena vodohospodářská komise J. L. D.
Předsedou byl zvolen Josef Blažek č. 18. Členy
komise jsou Karel Kosek č. 36. a František
Hejsek č. 16. Funkci účetního a poklad-
níka zastával Jaroslav Holub č. 13.
Novým účetním byl zvolen Frant. Jaroš
č. 4. a pokladníkem Karel Potěšil č. 1.

Na zdejší národní škole počal vy-
mňovat od 1. září 1953 Jan Vařta,
který dosud vyučoval na škole v Dudíně.
J. Josef Barboň který tu vyučoval pouze
dva školní roky, odešel na místo
ředitele osmiletky v Želivě.
Jan Vařta, který působil dosud v Dudíně,
působil řadu let na národní škole
v Hněvkovicích, jako ředitel této dvoj-
třídní národní školy. Jeho manželka,
rovněž učitelka stává se ředitelkou
jednotřídní školy v Branisově.

Nový ředitel
zdejší školy.

Požár
hospodářských
budov čp. 8.

V roce 1953 vyhořely hospodářské budovy
J. L. D. v č. pop. 8., které užívalo dřevěného
na sklad píce a sláje pro chov xivního
skotu. Shořel tu i úplně nový
tridic na brambory. Škoda byla vel-
ká, kryta z části pojistěním.

Úmrtí v roce
1953.

V tomto roce zemřel Josef Štěpán
čp. 28. kdysi dávno byl obecním rozvířkem
proto dodnes se mu říká Loonický. Narodil
se 12. 1. 1869 zemřel 30. 1. 1953.

Anna Štěpánová roz. Hejšková č. 32, na-
rodila se 26. 7. 1884, zemřela 6. 8. 1953.

František Dvořák č. 51 na Brzíně naro-
z. 14. 4. 1870, zemřel 25. 9. 1953 a Marie Kotonová

roz. Nosková bytem na Betháně č. 48.

(Hogrová) naroz. 1. 8. 1882 zemř. 27. 9. 1953.

Oprava okres-
ní silnice Větr.
Jeníkov - Šima-
nov.

Okresní silniční správa provedla v létě
1953 uválcování a asfallování okresní silnice
Jímanov - Větr. Jeníkov na rozcestí státní
silnice od Humpolce. Přitom byl rovněž vyas-
fallován přitah silnice přes celou vesnici
Zdijsí obec se koničně dočkala bezpraš-
ného povrchu silnice. V letních měsících
se při stále se zvyšujícím dopravním ru-

chem (se) silnice pokryla vrstvou prachu, takže v budovách teplejších podle silnice nebylo možno otevřít okna a větrati. Tento nedostatek byl nejvíce pocítován ve školní budově, kdy nebylo časté a přestávkách školní učitelů vyvětrati.

1954.

Hospodářství JZD v Šimánově v roce 1954.

Jednotné zemědělské družstvo ve zdejší obci na své výroční schůzi konané dne 7. 2. 1954 provedlo přehledku hospodářství družstva za minulý rok.

Stále se opakuje zjištění, že hospodářství družstva nebylo úspěšné, ačkoliv jiná družstva na obresi založená mnohem později, vykazují mnohem lepší hospodářské výsledky. Dle zápisu výroční schůze je příčinou nedostatečnou organizace práce v družstvu.

Část viny nese i OVV v Humpolci, který nutí soukromě hospodařící zemědělce ke vstupu do JZD a tím přinosem podvyživeného dobytka, v něhož nebyl žádný náitek, nímž sobili družstvu jenom potíže. Dvakrát se opakující slintavka a kulhavka, pozář hospodářských budov č. 8 rovněž způsobil mnoho škod. Opakuje se stále stejný zjev: Rozkrádání družstevního majetku

a nepořádky v ukládání hospodářského nářadí a strojů, špatná pracovní morálka a malá zodpovědnost členů za vykonanou práci jsou asi hlavní důvody neúspěšného stavu panujících v družstevu.

Proto i pracovní jednotka za minulý rok činí jen 9,97 Kčs v penězích a 3,50 v naturáliích. Výnos hospodářství klesl pod stanovený plán. Za členy představenstva byl zvolen s. Josef Přenosil č. 12. předsedou, Josef Housa č. 7. místopředsdou, František Jaroš č. 4. Josef Blažek č. 18, Bohuslav Hejsek č. 6. a Karel Potěšil č. 1.

Za členy dozorcího výboru byly zvoleny: Václav Fajt č. 43. Václav Dvořák č. 51. Jaroslav Štěpán č. 19. účetním zvolen Jaroslav Holub č. 13. skladníkem Karel Hejsek č. 46. pokladníkem Karel Potěšil č. 1. Zoološkem Josef Štěpán č. 54. a vedoucím stavbu skupiny Josef Holub č. 70.

Dne 12. 7. 1954 zástupci K. N. V v Jihlavě provedli opět prověrku stavu hospodářství družstva a shledali opět stejné nedostatky jako špatnou pracovní morálku, nesprávně provedenou Hospod. technickou úpravu půdy a nesprávný osevní postup, špatné, zanedbané,

kyselí louhy a kaostalá živočišná výroba.

~ 1977 ~

Pokyny pro zlepšení stavu bylo podáno mnoho, ale hlavní byl kladen důraz na utužení a zlepšení pracovní morálky dřevěstemníků.

Na podzim tohoto roku byla provedena likvidace hospodářství čp. 25. čp. 19. a čp. 8.

Likvidace
hospodářství
nad 20ha vymě-
ry.

Majitelé, rolníci vlastníci výměn přesahující výměru 20 ha Václav a Blazena Kováři,

František a Marie Honsovi a František a Miloslava Novákoví byli úředně na příkaz ONO

z Humpolce z obce vystěhováni. Zemědělská půda

těchto usedlostí byla přečtena J. L. D. do společného hospodářství a lesní půdy přešly státní lesy.

Jmenovaní obdrželi naměření na státních stat-

cích Václav Novák č. 25. a František Honsovi č. 19 na Česko-Budějovicku a František Kovák čp. 8. na

Havlíčsko-Brodsku. Okresní národní výbor v Humpolci

předpokládal, že vystěhováním velkých sedláků

z obce vznikne situace, která bude mít podstatný vliv na zlepšení pracovní morálky a svěšší

se zájem o konsolidaci některého hospodářství

J. L. D. Jak dalece se to podařilo, ukáže budouc-

nost. Jmenovaným rolníkům hlade ONO za vinu,

že nedostatečně plnili své dodávkové povinnosti

~ 1978 ~

vící státu. Budovy pomělo J. L. D. k hospodářským účelům a místnosti v čp. 19 za kanceláře J. L. D.

Družstvo zaplatilo ještě doplatek úvěru na hranin v částce 18.268 Kčs investiční bance. V pop. č. 8. bude se provádět adaptace hranina. Úvěr na výstavbu ve výši 32.000.~ Kčs poskytne investiční banka. Aby členstvo mohlo odpovídně přistoupit ku své práci v J. L. D. zúčastní se některých funkcionářů a osvětlo-

vatelů dobytka družstevní školy práce ve

Větrném Jeníkově. Školní práce bude

navštěvoval Dvořák Václav čp. 51.

Jiří Václav čp. 43. Josef Blažek čp. 18.

Marie Prošková čp. 65. Polišil Kar. čp. 1. a

František Jano čp. 4.

V odborné mladého dobytka v Branšově

byla provedena elektroinstalace ve výši

10.003,- Kčs.

Dne 16. 5. 1954 konaly se volby do
národních výborů. Volby se konaly v kult.

žirbě pro místní nár. výbor, okresní národní výbor,

krajový nár. výbor. Všichni navržení kandidáti

Národní Fronty byli zvoleni Předsedou m. n. v. Kápan Jano

Družstevní
škola práce,
navštěva školy.

Volby do
n. v.

V roce 1954 zemřeli v naší obci tyto občani: Marie Jarošová roz. Štěpánová čp. 24, vdova po kováři, naroz. 10. 1. 1872 a zemřela 1. 1. 1954. Frant. Štěpán, důchodce, bývalý krejčí a hudebník narozem 1. 12. 1878, zemřel 17. 3. 1954. Byl to bratr zemřelé Jarošové. Josef Paprč, důchodce bytem v Šimanovce čp. 74 v bývalém panském dvoře, narozem 22. 6. 1865 v Ústí, zemřel v Šimanovce 1. 6. 1954.

ú mrtí

Činnost J. L. D. v roce 1955.

1955.

Jako v předcházejících letech nedosáhlo hospodářství družstva místo 10. - Kčs jen 7, - Kčs plánované pracovní jednotky. Ačkoliv ONV v Humpolci a K. N. V. v Jihlavě pomáhalo J. L. D. udělením subvence na adaptaci krásna v čp. 8. se vyšší 8.350 Kčs na snížení investičního úvěru a i jinak snížením dodávkových úkolů a prodejem na volném trhu, se situace v rozstavování družstva neměnila. K. N. V. v Jihlavě provedl opět v družstvu průzkum a zjistil opět stejné nedostatky / jako

špatná pracovní morálka, nedodržování
pracovních norem, převádění pracovních
hodin na pracovní jednotky.) Každý člen má
odpracovati předepsaný počet prac. jedn.
a kdo tak nečiní, necht' raději vystou-
pí. Vystoupili proto z družstva Josef Holub v. 20,
Rudolf Prošek č. 65., Janišek Novák č. 57.
a Antonín Paprč č. 74.

Družstvo uzavřelo pakonátní smlouvu
s měradním podnikem Českomoravský len
v Humpolci, závod ve Větrném Jeníkově.

Dne 24. 2. 1955 konala se výroční schůze
za účasti 40 členů ze 65. Předseda Josef
Přenosil poukázoval na různé nedo-
statky, což přičítáno předsedovi k tíži
a proto jmenovaný resignoval na funk-
ci předsedy. Každoročně se opakující
nedostatky, nízké výnosy a vysoké náhla-
dy, umožnily vypláceti jen 7,- Kč místo 10.- Kč

na 1 pracovní jednotku. Při volbě předsa-
 nstva zvoleni: Hejsek Karel č. 46. jako člen
 předsavenstva a skladu, Komůrka Václav č. 28.
 č. předst. v. Novák Vincenc č. 61. člen př.
 Bajer Karel č. 66. čl. předst. Dvořák Václ. č. 54.
 č. předst. a zotechn. Čimosič Jos. č. 12. člen předst.
 a Jaros Frant. č. 4. zvolen předsedou JZD.

Členy dozorců. výboru zvoleni: Hejsek Bohusl č. 6.
 zvolen členem, Čimosič Karel č. 1. členem,
 Jos Blaxík č. 13., předsedou doz. výb. Josef Housa
 č. 7. členem a Ant. Palán č. 67. členem.

Ze členů družstva se přihlašují Bož. Šmergl-
 ová č. 59., Marie Vítková č. 71. Růžena
 Housová č. 3. Františka Hejsková č. 39.
 Klášta Nováková č. 61. a Josefa Štěpánová
 č. 14. Ze družstva se odhlasuje Jaroslav
 Štěpán č. 11. Rysávek Antonín č. 37. Družstvo
 si zvolilo novou účetní s Zdenkou Hejs-
 kovou z č. 53, absolventku zemědělské

ekonomické školy v Belhřimově místo
Jaroslava Holuba.

Zpráva o činnosti J. L. D. za rok 1956.

1956.

V roce 1956 se v zimních měsících, lednu
a únoru, družstvo připravovalo zlepšiti svou
práci a tím zvýšiti hospodářské výsled-
ky, které jsou stále poměrně nízké.

Družstvo se proto rozhodlo, že v roce 1956
zřídí silážní jímky, aby bylo zajištěno
dostatečné množství silážního krmiva. Při
chovu vepřů využívá pokrokových metod
a snížit ztráty při odchovu selat.
Uskoku nutno dosáhnouti vyšší užitkové
váhy telat a u skotu na živ. Pro větší
zájem o práci v družstvu je třeba za-
vést doplňkové odměny. Je nutno pře-
pravit vše pro zvýšení výnosů, kte-
ré jsou stále nízké. Pro vyšší výnosy
sena na lukách je nutno provádět
melioraci, která již byla započata
na lukách pode vsí. Každému čle-
novi se ukládá odpracovati nejméně
400 pracovních jednotek ročně.

V měsíci únoru 1956 konalo družstvo svou výroční schůzi, ve které bylo předsedou Františkem Jarošem poukázáno na četné nedostatky zaviněné všemi členy hlavně špatnou spoluprací. Složení představenstva a revizní komise se v podstatě nezměnilo. Členové se usnešeli přijmout nový pracovní řád, který pomůže družstvu vypracovat nový patronátní závod Českomoravský les v Humpolci závod Větrný Jeníkov se kterým uzavřelo družstvo patronátní smlouvu. Aby se zlepšily pracovní výsledky, uzavřelo J. L. D. soutěž s J. L. D. v Dudíně, aby bylo dosaženo alespoň výnosů J. L. D. Dudín, které jsou podstatně vyšší v rostlinné a živočišné výrobě než-li v našem družstvu.

Věškerou těžkou polní práci koná pro družstvo státní traktorová stanice. O žních pro-

vádí sklizeň obilí pomocí kombajnů.

Na tuto sklizeň bylo mnoho slábností, protože práce byla prováděna dosti neodpovědně, čímž vznikaly velké ztráty na zrně. Obilí sklizené kombajny bývalo často hodně vlhké. Na sušení bylo nedostatek prostoru a to mělo vliv na znehodnocení zrna.

Při hodnocení práce družstva za rok 1955 předseda OKW v Humpolci p. Bočka vytykal družstevníkům, že neřeší návod, nedodržují se plány ČVP jak jarní tak i žnívé a doporučoval, aby družstvo zavedlo nový osevni postup. Předseda družstva frant. Jaroš č. 4. žádal aby družstvo vedl cizí odborník, který by měl u členstva větší autoritu a pro středisko J.T.S. v Šimanově úsekového agronoma, by práce traktoristů se dělala kvalitně a zodpovědně.

Družstvo připravovalo postavil meda-
leho hravina mostů váhu, nový re-
pír, porodnu pro prasice a drůbežárnu.
Konec roku 1956 nepřinesl družstvo pro-
xalím vyhlídky ke lepším hospodářským
výsledkům.

Kulturní činnost v obci

Hlavní činností v obci je pravidelné
promítání filmů. Kino místního
národního výboru, které bylo zalo-
ženo r. 1944 a jež neslo jméno „Slován“
bylo během let převedeno na kino
osvětové besedy v Šimanově.

Vedoucím osvětové besedy se stal Josef Komůrka č. 40. Kino vedl a filmy promítal ředitel národní školy Jan Vařka, filmy pomáhal promítat Bohuslav Hájek ml. č. 6. Filmy si osvětová beseda vypůjčovala v krajské půjčovně v Jihlavě. Dříve bylo nutno objednávat filmy u ústřední půjčovny v Praze. Filmy byly zasílány drakou do stanice Herálec, což bylo často spojeno s dopravními obtížemi.

Návštěvnost kina byla poměrně slušná, poněvadž do kina docházeli i návštěvníci s přilehlých obcí.

Divadelní činnost v obci během několika let úplně ustala. Zdejší obec bývala po léta známá svou ochotnickou divadelní činností, kde se hrávalo dětské divadlo dětmi, ochotnické divadlo dospělými a to často i náročná dramatická díla, vybavené pěkným jevištěm s elektrickým osvětlením, nedokázala již tuto úspěšnou činnost uskutečnit.

Ano Loax mládež, který ještě před několika lety vykazoval slušnou divadelní činnost, nejevil již zájem.

Místo vlastní divadelní činnosti začali zdejší občané organizovat divadelní zájedy do Horáckého diva-

Divadelní zájedy do Hor. divad. v Jihlavě

divadlo v Jihlavě. Dopravu do divadla zajišťoval vlastní autobus Horáckochove, jeho divadla v Jihlavě. Návštěvnost Hor. divadla byla ze zdejší obce značná. Někteří občané měli dokonce celoroční předplatní na všechny nově provozované hry divadla.

Během roku se konalo vždy několik tanečních zábav v hostinici „Jednoty“ čp. 16. V zimních měsících konal se vždy ples jednoty požárníků, Českoslov. Svazu Mládeže, Jedn. Zem. Družstva.

Úmrtí s. Anton.
Urciny.

Na počátku roku 1956 zemřel tragicky při autokavarii člen zdejšího JZD soudr. Antonín Urcina čp. 2. Jmenovaný byl zaměstnán jako veterinární pracovník při ONV v Humpolci. Ve zdejší obci byl členem rady M. n. v. a předsedou zemědělské komise, členem místní organizace KSČ a členem JZD. Pro živočišnou výrobu konal s. Ant. Urcina pro JZD i pro ostatní chovatele velmi platné služby. Celá obec a všichni její obyvatelé želeli jeho náhlého odchodu v mladém ještě věku. Zanechal zde vdovu Marii roz. Hejskovou a dvě nedospělé děti, Josefa a Miladu. Čist jeho památce!

Dne 16. června 1956 zemřela paní Aniška
Podšilová, rox. Bajarová v Šimanově čp. 1.
ve stáří 77 let.

~ 187 ~

Dne 9. srpna 1956 došlo k tragické udá- Tragická
losti, která neměla ve stejné obci pamět - událost čp. 52.
níka. Pan Václav Hamák v Šimanově čp. 52.
který byl od založení zdejšího konsum-
ního družstva v. 1938 skladníkem, měl to-
ho dne v prodejně inventuru, při které
mu bylo zjištěno určité manko v zásobách
zboží. Poněvadž však vedoucí inventury
stále nesrovnalostmi záhadným způsobem
rozyšoval, čímž se manko stále zvětšovalo,
přivedl skladníka Hamáka do stavu,
který na něho působil velmi obřesně, že
jmenovaný odešel do svého bytu a tam
v náhodném náhlém zoufalství a v pocí-
tu nespravedlivé křivdy se s lovecké
pušky zastřelil. Jaké byly skutečné důvo-
dy a bezprostředně před tímto zoufalým
činem se nikdo nedozvěděl a také již
nikdo nedozví. Inventarizační komise
mlčela a jiných svědků nebylo.
Událost způsobila v obci velký rozruch
a oprávněnou kritiku těm, kteří její
k nepředloženímu činu vlastně vyprovokovali.

Louduch Václav Hamák pocházel ze Zbilid, od roku 1928 bydlel v domě čp. 52. v Šimánově, kde byla rovněž toho roku otevřena prodejna housurního družstva. Byl mezi občany oblíben a zúčastňoval se veřejné práce v obci jako člen M. N. V. ve funkci pohladníka, byl členem sákladní organizace K. S. Č., členem jednoty požárníků, členem Jedn. zem. družstev jakož i členem housurního družstva a členem myslivického spolku.

Zanechal po sobě vdovu Blazěnu roz. Dvořákovou a tři dcery: Marii, která byla učitelkou provdanou za Jana Michlfajta ve Větrném Jeníkově, Vladu, úřednicí lid. soudu prod. ka. Jiřího Vondráka pomocníka čs. Armády v Pelhřimově a nejmladší Helenu, navštěvující dosud zákl. devítiletou školu. Zemřel ve stáří 47 let. Čest budiž jeho památce!

Konsumní družstvo J. L. P. D., která působila

hlavně na venkově, likvidovala a přešla do
nově se utvořeného společenství družstva
„Jednota“. Tak i zdejší prodejna se
stala prodejnou družstva „Jednota“. Do
prodejny byl poslán za skladníka p.
Bohuslav Konso ze Šimanova č. 73. Jmenovaný
byl za ředitelem a učenářem, pak vedl po Marii
Hejskové č. 16. místní hostinec „Jednota“.

~ 189 ~

Změna ve
vedení prodejny
„Jednota“

1957

Hospodaření JLD v roce 1957.

Počátek roku se vyznačoval ve
družstvu negativním postojem některých
členů. Tak osádka 4 pracovníků v kravíně
dala výpověď. Bohuslav Hejský č. 6. vystou-
pil ze družstva, jelikož pracuje sám, ne-
vydělá tolik, aby návil pětičlennou ro-
dinu. Dále vystupuje ze družstva Marie
Hejsková č. 16. a Jan a Františka Hejs-
kovi č. 39. Předání dobytka bude pro-
vedeno po provedení odhadu a komise.

~ 190 ~

provede vytyčení pozemků pro vystouplé členy. Agropojekt v Jihlavě prohledl stav luk určených k provedení meliorace a stanovil, že na 35 ha bude provedeno drenážování vyžadující nákladu 245 000. - Kčs a skuhování v délce 2700, - m cca v obnose 270 000, - Kčs.

Výroční členská schůze.

Dne 30. ledna 1957 se konala 1. část výroční členské schůze. O práci JLD hovořil předseda Frant. Jaroš s tím, že minulého roku byla pracovní morálka v prvním pololetí dobrá. Hospodářství JLD se úspěšně rozvíjelo. Jsená byla včas sklizena, takže byla humná nákladna v seně dostatečně zajištěna. Kůbík žnů byl celkem dobrý i přes opoždění. Také pomoc STS byla dobrá. V podzimních pracích se pracovní morálka pohoršila. Při bramborů vaze, takže se práce nedokončila a v seně zůstaly brambory na výměře 3 ha nezklizeny.

Radba byla příchodem předčasných mrazů narušena a anekdotována, což nepřispívalo k zlepšení pracovních výsledků. Patronátní ústav ČM L Humpolec vydatně pomáhal družstvu při sklizení lnu a bramborů.

Finanční plán za rok 1956 nebyl dodržen, náklady se velmi zvýšily - byly překročeny o 115.000,- Kčs, což snížilo prac. jednotku

o 4.70 Kčs. Byly též splaceny dluhy z r. 1953

o částce 92.000,- Kčs. Ale i výnosy byly podle

plánu překročeny o 56.000,- vlivem zvý-

šení dojívoosti na 1795 l na jednu ha lnu

a zvýšenou tržbou za stonkový ln.

Při volbě představenstva zvolen za před-

sedou Josef Přenosil č. 12. dále byli zvoleni

Polášil Kar. č. 1. Komárka Václav č. 28 jako

místopředseda, Jaroš Frant. č. 4., Bajer

Karel č. 66. Hejsek Josef č. 46., a Hunač

Alois č. 33. a Housa Josef č. 7. za skupiná-

ře zvoleni: Holub Jaroslav č. 13. Polášil

Karel č. 1. Skladníkem zvolen Hejsek

~192~

Karel čp. 46. Lokladníkem zvolen Potěšil

Karel čp. 1.

Do revisní komise zvoleni Josef Štěpán č. 14.

Štěcha Antonín č. 69. a Housa Josef čp. 7.

JZD uzavřelo smlouvu o nemocenském pojištění ve skupině C u odboru sociálního zabezpečení rady ONV v Humpolci.

Družstvo se rozhodlo již chovat včely. Prozatím to bude asi včelstvo v deseti úlech.

Družstevním včelařem byl zvolen Antonín Palán čp. 67. Včelín bude umístěn na pozemku čp. 8. Včely byly dodány JZD dne 19. 8. 1957.

J. Z. D. postaví novou montovanou drůbežárnu pro 250 kusů drůbeže za 46.584,-. Do konce roku byla drůbežárna postavena.

Okresní národní výbor v Humpolci rozhodl přidělit družstvu do trvalého vlastnictví dvůr v Braníšově. Družstvo již od roku 1950 na tomto dvoře hospodářilo. Provedlo tu některé doplacení jako poskytnutí stodoly slámkem, chlévy přestavěny na výkrmnu mladého dobytka a pod. Ale poněvadž založili zemědělci v Braníšově JZD, rozhodlo se družstvo na žádost Braníšovských družstevníků přenechat nově se tvořícímu

Pěstování včel v družstvu.

Změna v držení statku v Braníšově.

se družstvou douv v Braníšově a k tomu 10 ha pozemků ležících na katastrálním území obce Braníšova. Opravy družstvem provedené budov vyúčtovány J. Z. D. v Braníšově..

J. Z. D. vyprázdní stáje do konce roku. Mladý dobytek byl převeden do Limanova 1. prosince 1957.

J. Z. D. schválilo výstavbu svého repáru bud' s'epomocí nebo generálním dodatelem. Připravilo též adaptaci telefontu v chlěněck č. 8., ale pro nedostatky stavebního materiálu byla adaptace odsunuta na pozdější dobu.

Ko konci roku bylo (bylo) provedeno celkové hodnocení hospodářství družstva za uplynulý rok. Pracovní výkon J. Z. D. byl proti minulým letům hodnocen kladně. Vlastní hospodářství družstva se stále nachází na nízké úrovni, takže výhled na hodnotu pracovní jednotky obnáší místo 10.- pouze 6,50 Kčs.

Dne 19. 5. 1957 konaly se volby do národních výborů všech stupňů. Ve zdejší obci byla volební účast 100%. Za poslance O. N. V. v Kumpolci byl zvolen Jaroslav Holub člen

Volby do národních výborů

J. L. D. v Šimanově čp. 13. Předsedou místního národného výboru byl zvolen Josef Honza člen J. L. D. v Šimanově čp. 7.

Letecká katastrofa ze dne 24. 9. 1957.

Toho dne přelétala v ranním slunečném oparu přes Českomoravskou vchovinu nadrovnovou rychlostí dvě čs. armádní trykova letadla. Prázdila vzdušné moře směrem od Čáslavě do Prostějova. Letadla řídili s danými cvičnými úkoly mjr letec Vrba a mjr letec Josef Zbořil.

V okamžiku nad katastru obce Šimanova při nápadném snížení výšky letadla zakroužila s bučácejícím rachotem. - Ikoru v údivu sledovali tento letecký manévre místní dřevěstevníci - zemědělci, kteří na návsi se připravovali vyjet na pole dobývat brambory. Nemohli tušit v těchto chvílích, že letadlo pilotované majorem Zbořilem pro poruchu na řv-

zení, nemohlo ani s největším úsilím letce -
 pilota nabrat potřebnou výšku a ke - ne -
 štěstí je v několika vteřinách neodvratně...

Užastí občané také nic nevěděli o bles-
 kové výměně vzájemných radiotelegrafic-
 kých zpráv mezi piloty a poručí, a možnos-
 ti a poručí, a možnosti katapultování
 ohroženého letce. -

Obrovská detonace, slyšitelná desítky
 kilometrů po celém okolí, přimkavila v tu
 chvíli kdekoho. Po probrání v úleku
 sbíhali se místní obyvatelé k místu
 neštěstí - na "Kotnuv vrch". Projel da-
 dla hluboko zaryt v oranici, zbytky ho-
 řících trosk rozmetány v širokém
 okruhu, pilot jakoby zmizel...

Po úsilovném pátrání nalezeny prone-
 patně zbytky jeho těla a výstroje. -

Ohřsení diváci hroznou podívanou
 v těch okamžicích nezají jméno nešťast-
 něho, tragický zahynuvšího letce - pilota. -

Hlavní svědek major letce

Urba, vrací se na svém tryskovém letou -

mu na vychozí základnu do Čáslavi.
Za necelou hodinu je major Vrba s mo-
torizovanou vojenskou asistencí na místě
neštěstí. Vysvětlovací komise společně
se zástupci MNV zasedá v budově míst-
ní školy. Rokuje se o příčině neštěstí
a provede se zápis, o jehož obsahu se
nikdo z pozůstalých nedoví. —

A kdo byl ten nešťastný, tragic-
ky zahynulý letec? Koho to země doslova
pohltila? — Budíž mu na paměť
věnováno čestné místo na stránkách
kroniky obce Šimanova, na jejíž ho-
sťstevně došlo k velké tragedii mla-
děho a nadějného života.

Major letec, Josef Lbořík narodil se
se dne 19. 1. 1926 v hanácké obci Krosnice,
okres Přerov, z rodiny středního zemědělského
kudoval na gymnasiu v Přerově, kde ma-
turoval v r. 1945 s výborným prospěchem.
V roce 1946 po úspěšně vykonaných zkou-
kách byl přijat do letecké vojenské
akademie v Hradci Králové. Po třech